XXVIII. évfolyam, 5. szám

Ára: 1,80 Ft

1972. február 3.

Ludas Matyi

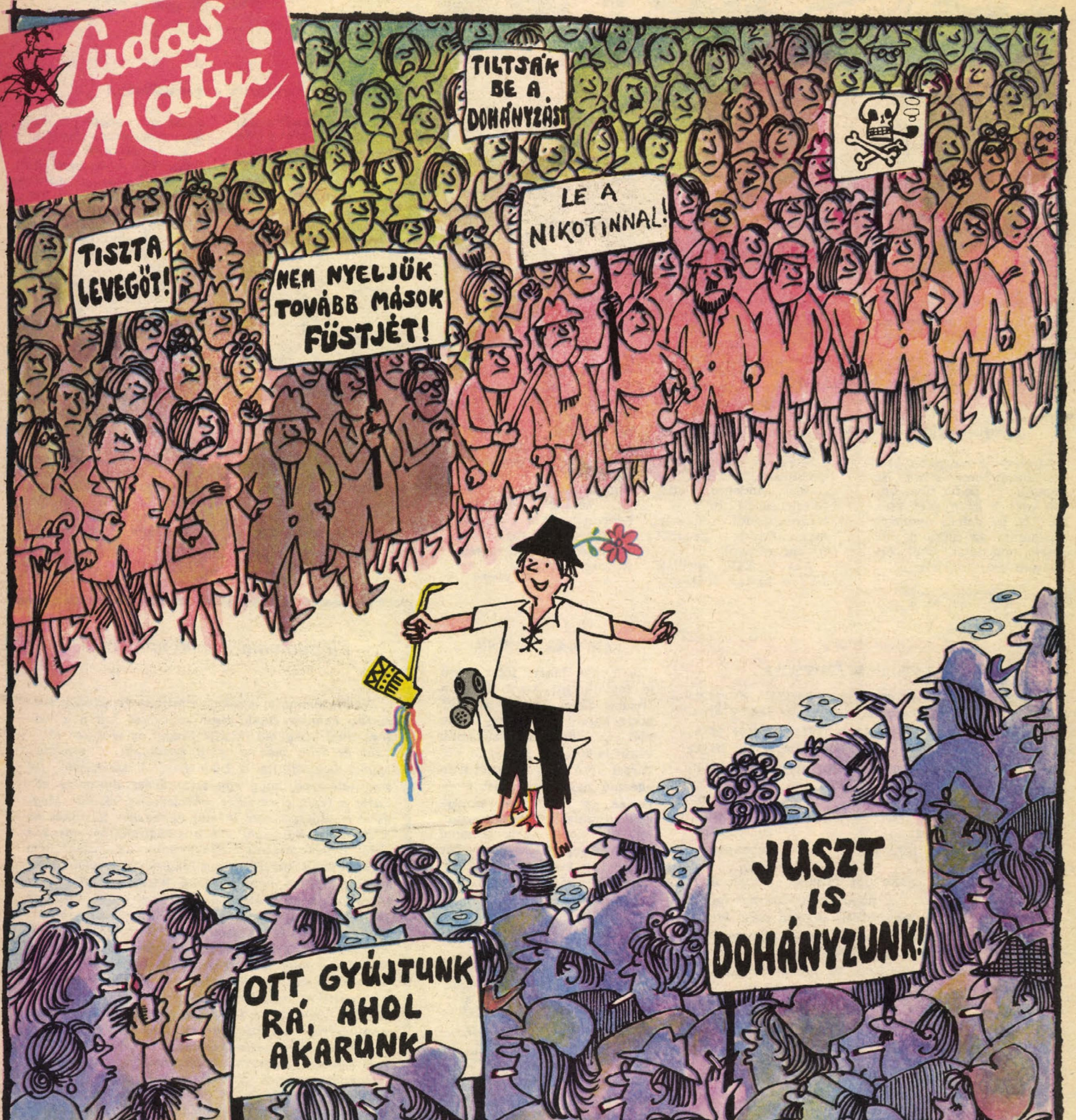
TILTSÁK BE A DOHÁNYZÁST
TISZTA LEVEGŐT!
NEM NYELJÜK TOVÁBB MÁSOK FÜSTJÉT!
LE A NIKOTINNAL!
OTT GYÚJTUNK RÁ, AHOL AKARUNK!
JUSZT IS DOHÁNYZUNK!
BGY.

Brenner György rajza

— Emberek! Szívják már el a békepipát!

KEDVES LUDAS!

ELVITTÉK A KUTUNKAT

Többszintes ház építését kezdték meg a környékünkön, s ennek során a Knézich és a Gyóni utca sarkán levő közkutat is leszerelték. Az indoklás az volt, hogy a kút zavarná a magas darut a mozgásában. Minket viszont az zavar, hogy amióta a kutunkat leszerelték, 500 méternyire kell járnunk ivóvizért. Ennél praktikusabb megoldást is találhattak volna! Kérjük vissza a kutunkat!

Hankó János
Békéscsaba

TŰVÉ-TEVŐK

Sztereó Supraphon lemezjátszónkhoz sehol se kapunk tűt, pedig tűvé tettük már a környéket érte. Kérjük, ha valaki nyomára bukkanna az általunk keresett lemezjátszótűnek, értesítsen bennünket is!

Horváth Lászlóné
Kisherend, Fő u. 17.

VEZÉR UTCAI VÁRAKOZÓK

Tavaly, december közepén 175 család lakáskiutalót kapott a XIV. kerület, Vezér u. 71. számú házba. A kiutalón az állt, hogy az érdekeltek a lakásokat kötelesek 15 napon belül elfoglalni. (Ezekhez kapcsolódott az a további 140 lakáskiutalás, amely az érintett személyek megürülő lakásaira szólt.)

Mindenki nagyon boldog volt, hiszen ez az intézkedés vidékről bejáró családok, rokonoknál, vagy szükséglakásokban meghúzódó emberek helyzetét könnyítette meg.

Mivel a kiutalt ház távfűtéses, meglevő tüzelőjét mindenki eladta, feleslegesnek ítélt bútordarabjaitól megvált, megtakarított pénzből újakat vásárolt.

Ám a XIV. kerületi IKV a bérlők érdekeire és az építő vállalat hanyag munkájára hivatkozva, azóta sem kötötte meg a bérleti szerződéseket. A házban a gondnokcsalád egy hónapja bent lakik, naponta 30—40 emberrel tárgyal, és mindenkinek csak azt tudják mondani: lehet, hogy még hónapokig fog ez az állapot tartani.

Érdemben felvilágosítást nem kapunk, csak mindennap újabb türelmes várakozásra intenek bennünket. Meg kellene gyorsítani, sőt, sürgősen be kellene fejezni az építők és az ingatlankezelők közötti tárgyalásokat, hogy a hetek óta „készültségi" állapotban élő családok beköltözhessenek végre a régóta áhított új lakásba!

Sürgős intézkedést kér és vár:

175 család

MI LEGYEN A SZEMÉTTEL?

Akadozik a szemét elszállítása Mátyásföldön, a Táncsics utcai általános iskolában.

Hébe-hóba — sürgető telefonok eredményeként — megjelenik a Köztisztasági Vállalat szemétgyűjtő gépkocsija, de sajnos, ritkán teszi. Ritkábban, mint kellene!

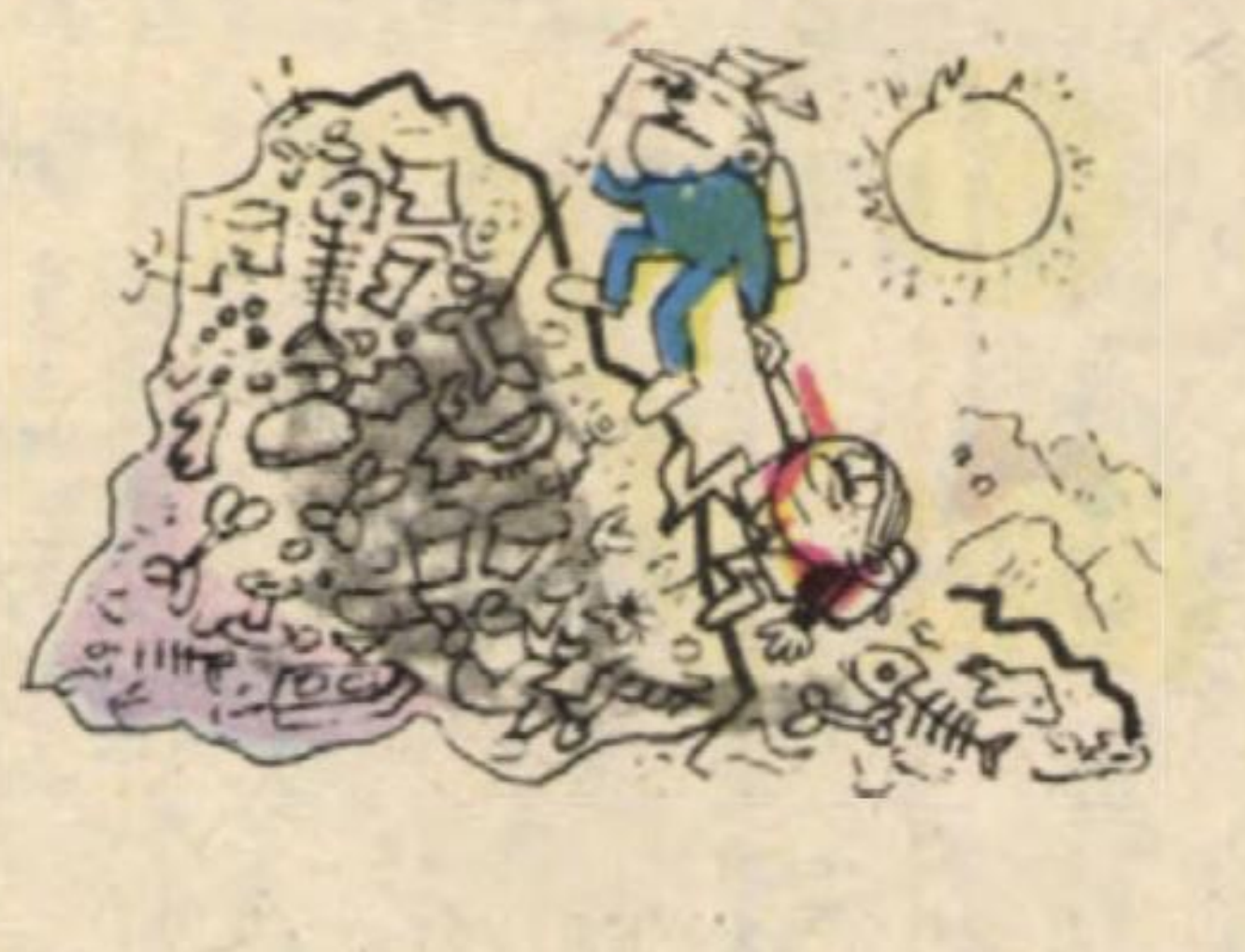

Az iskola ötszáz jóétvágyú tanulója rengeteg tejet, kakaót fogyaszt el. Az elhasznált papírpoharakat a gyerekek persze nem viszik haza a táskájukban, de még a MÉH-nek sem adják át, hanem ott, helyben, a szemétbe dobják.

A felhalmozódott papírhulladékot — ha nem akarják, hogy heggyé tornyosuljon — jobb híján kénytelenek elégetni az iskola udvarán.

De mi történjék az el nem égethető szemétanyagokkal?

Talán bízzák a megoldást a télre? Ez most kézenfekvőnek látszik. A szokatlanul kemény hideg konzerválja a szeméthalmokat és az előbb-utóbb meginduló hózápor mindent eltakar. Még a szemetet is!...

De jön az olvadás és kezdődhet minden elölről.

Komolyra fordítva a szót: javasoljuk, hogy a kerületi Alsófokú Oktatási Intézetek Gondnoksága kössön szerződést a Köztisztasági Hivatallal a rendszeres szemétszállítás biztosítása érdekében. Mielőbb!

(fenyvesi)

A LÁBATLAN SZÁMÍTÓGÉP

Barátunk evek óta az OTP I. kerületi, Fő utcai fiókjánál helyezi takarékba megspórolt pénzét. Minden év januárjában beviszi a (8611. számú) takarékbetétkönyvét, hogy az alapösszeghez hozzáírják az évi 5%-os kamatot. Idén ezt a következő bejegyzés igazolja:

„Betevő követelése 1970. dec. 31-én	*Ft 60 000.—*
Kamat 1971. dec. 31-ig	*Ft 2 999.90*
Betevő követelése 1972. jan. 6.	*Ft 62 999.90"*

A betevő, aki valaha úgy tanulta — igaz, hogy az elemi iskolában —, hogy hatvanezernek az öt százaléka kereken háromezer, inkább csak kíváncsiságból, de megkérdezte a bank tisztviselőitől, hogy ezt vajon hogyan számították ki?

— Ezt nem mi számítjuk ki, kérem — hangzott a felvilágosítás —, hanem a számítógép.

Az egyik várakozó ügyfél még hozzátette:

— A lónak négy lába van, mégis megbotlik. A komputernek pedig egy lába sincs.

Tényleg!

(h. m.)

ALBUM A KIRAKATBAN

Községünk egyetlen papírboltját többször felkerestem egy fényképalbumért. Sajnos, hetekig nem volt. Végre aztán felfedeztem egy fényképalbumot a kirakatban, de akkor leltár miatt zárva volt a bolt. Megtörtént a leltározás is, gondoltam, végre egymásra találunk: én és az album. Ám ez nem megy ilyen könnyen! Kiderült, hogy csak az az egy darab van belőle, s azt onnan csak a kirakatrendezők vehetik ki, majd ha hetek, hónapok múlva megint erre járnak.

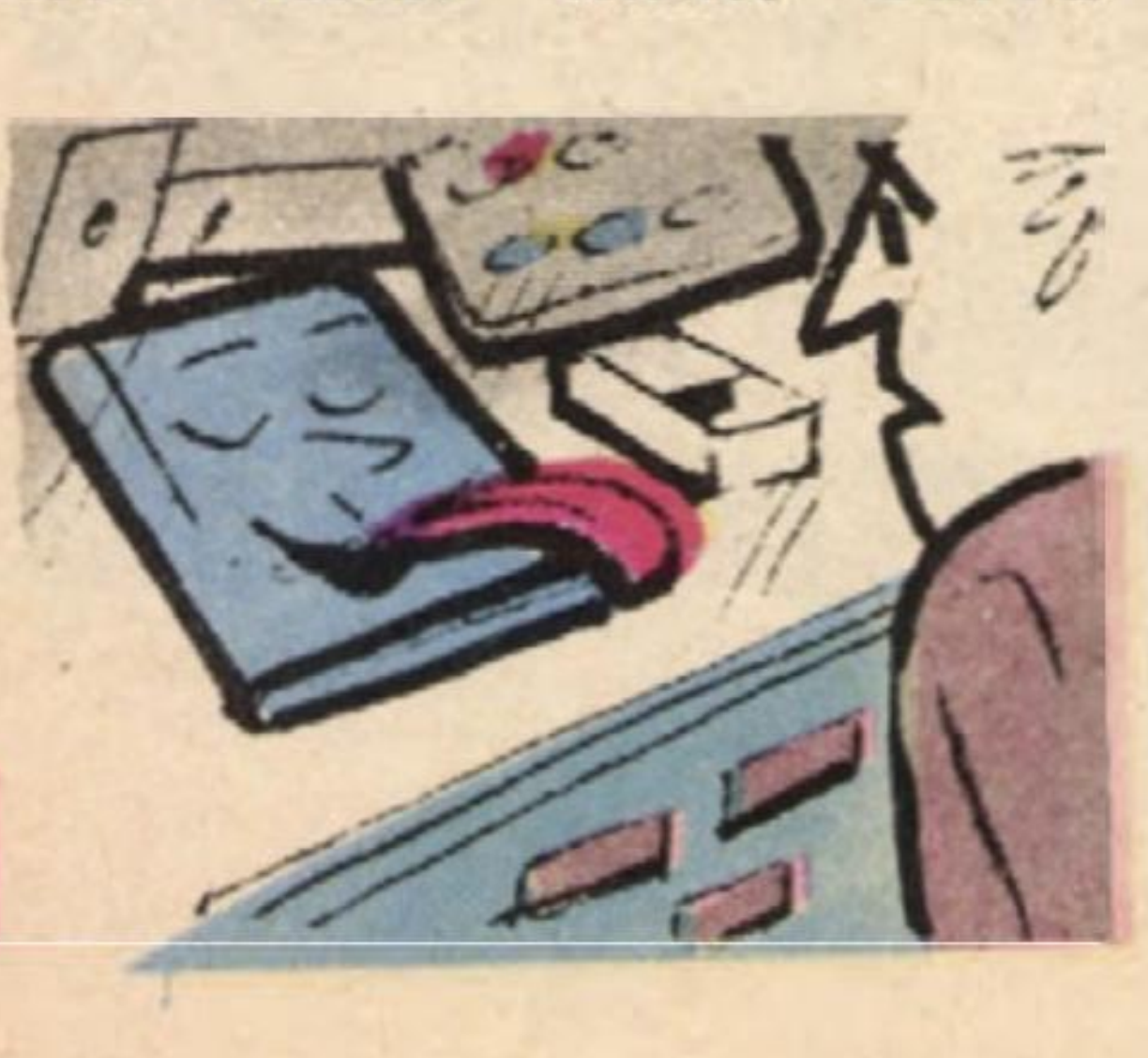

Miért hiánycikk a fényképalbum? S ha az — miért rakják a kirakatba?

Demeter István
Sajószentpéter

VAN MÁR VIZÜNK!

A Ludas Matyi több ízben is foglalkozott azzal, hogy a házunk felső emeletein levő lakásokban hónapokig nem volt víz. Közös erőfeszítéseink végül is sikerrel jártak: a Fővárosi Vízművek dolgozói nem egészen nyolc óra alatt elvégezték azt a munkát, amelynek adminisztratív előkészületei több mint nyolc hónapot vettek igénybe. De most már végre van vizünk, tudunk zavartalanul főzni, fürödni.

Köszönjük!

A Bajcsy-Zsilinszky út 17. számú ház lakói

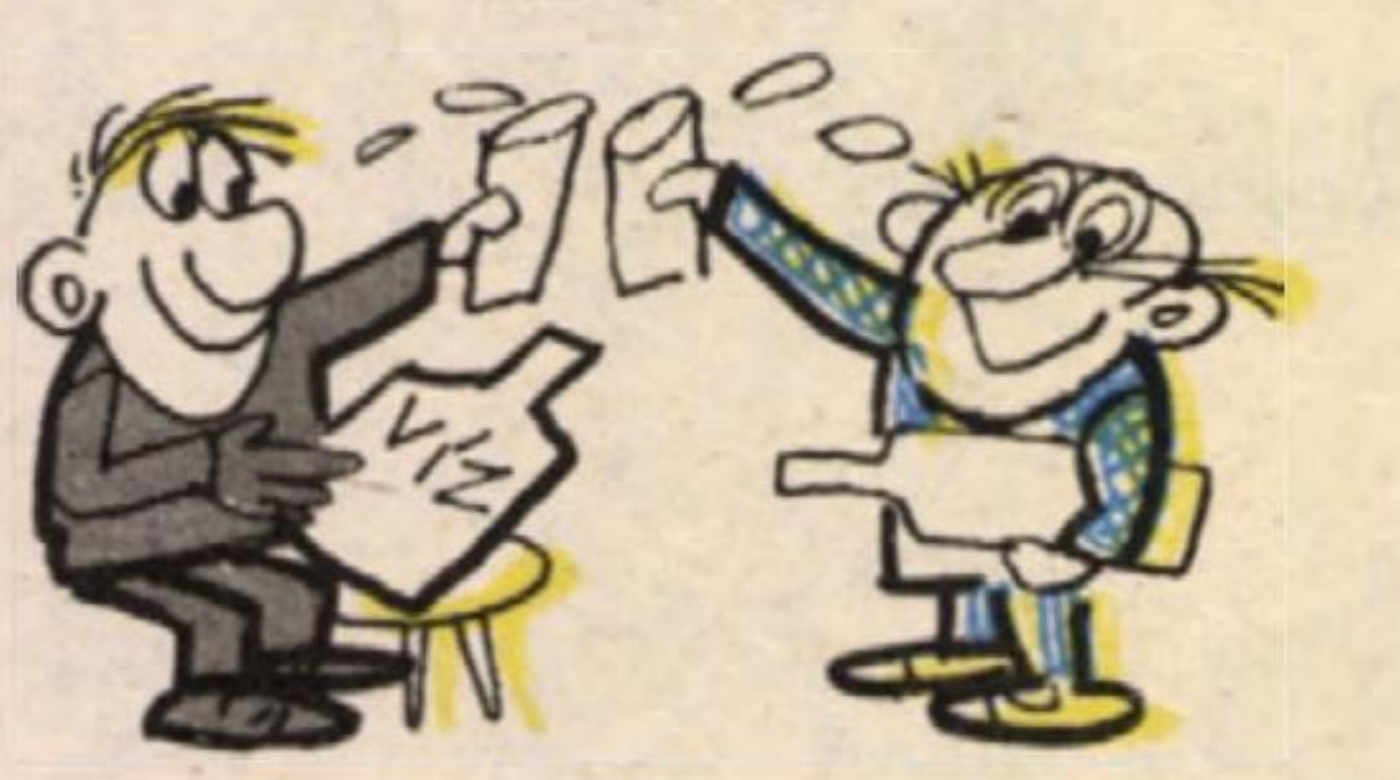

SÖTÉT A FALUNK

A mi falunkban este nem tanácsos zseblámpa nélkül kilépni az utcára. A közvilágítás ugyanis legalább két hete nem működik, és az utcákon szuroksötétség honol mindenütt. Fényt kérünk, mielőbb!

Virág László
Porpác

NINCS TEJ

A lillafüredi 166. sz. élelmiszerboltban naponta csak fél nyolc és nyolc óra között lehet tejet kapni. Aki később szeretne hozzájutni, az mehet érte a tőlünk 17 kilométerre levő Miskolcra. Nem lehetne egy kicsit ésszerűbben megszervezni a tejellátást?

Egy tejre szomjas diáklány,
Lillafüred

Plágiummal a jobb munkáért!

Erdődy Kálmán, a sokak által ismert színész, Karinthy Frigyes egyik apró bökversét kiírta a Notesz című könyvből (kiadta Singer és Wolfner 1927-ben) és több más — nem közölhető — művével együtt benyújtotta a Ludasnak. A szerkesztő, fel sem tételezve, hogy egy színművész ilyesmire adhatja a fejét, a versikét jóhiszeműen közölte. Megesett az ilyesmi már mással és máskor is; nincs az a lexikális koponya, aki a világirodalom minden sorát emlékezetében tudja tartani. Az elcsent vers megjelenését követő napon fény derült a plágiumra, néhány nappal később szóvá tette az Esti Hírlap is és a Ludas Matyi is. Csaknem újabb egy hét elteltével most megszólalt az illusztris szerző, Erdődy Kálmán is (mivelhogy valamit mégiscsak illett mondania). Egyik laptársunknak írott levelében bejelenti, hogy a vers közlésével botrányt akart kavarni. S ugyan miért? Mert — mint írja — ezzel a drasztikus módszerrel akarta felhívni illetékesek (!!) figyelmét a Ludas szerkesztőinek lélektelen munkájára, munkatársainak szereplési vágyára, munkájuk gyatra színvonalára.

E kínban fogant magyarázaton persze még egy karonülő gyermek is csak mosolyoghat. Mi azonban — élclap lévén — komolyan vesszük s nem kérdezzük meg E. K.-tól például még azt sem, hogy miként harcolt volna jobb munkánkért, ha történetesen valamelyik saját művét közöltük volna, ami az elmúlt években egyszer-kétszer megtörtént. Ehelyett csak ennyit:

Hogy a Ludas szerkesztősége hogyan végzi munkáját, az Erdődy Kálmánra pontosan annyira tartozik, mint olvasóink bármelyikére. Lesújtó véleményét joga van közölni bárkivel, beleértve a Központi Népi Ellenőrző Bizottságot is, sőt publikálhatja hírlapilag is. Mégis, mielőtt az építő bírálatnak ismét ezt a tisztességtelen módját választaná, fogadja meg baráti tanácsunkat: ne várja meg, amíg a plágiumot egy másik lap szóvá teszi, hanem „műve" megjelenése után azonnal leplezze le saját magát, örvendezve a csel sikerén.

A „botránykavarás" ötletét azonban — mi tagadás — nem találjuk ügyetlennek. Gyanítjuk is, hogy nem tőle származik.

HIÁNYCIKK A TÉGLA

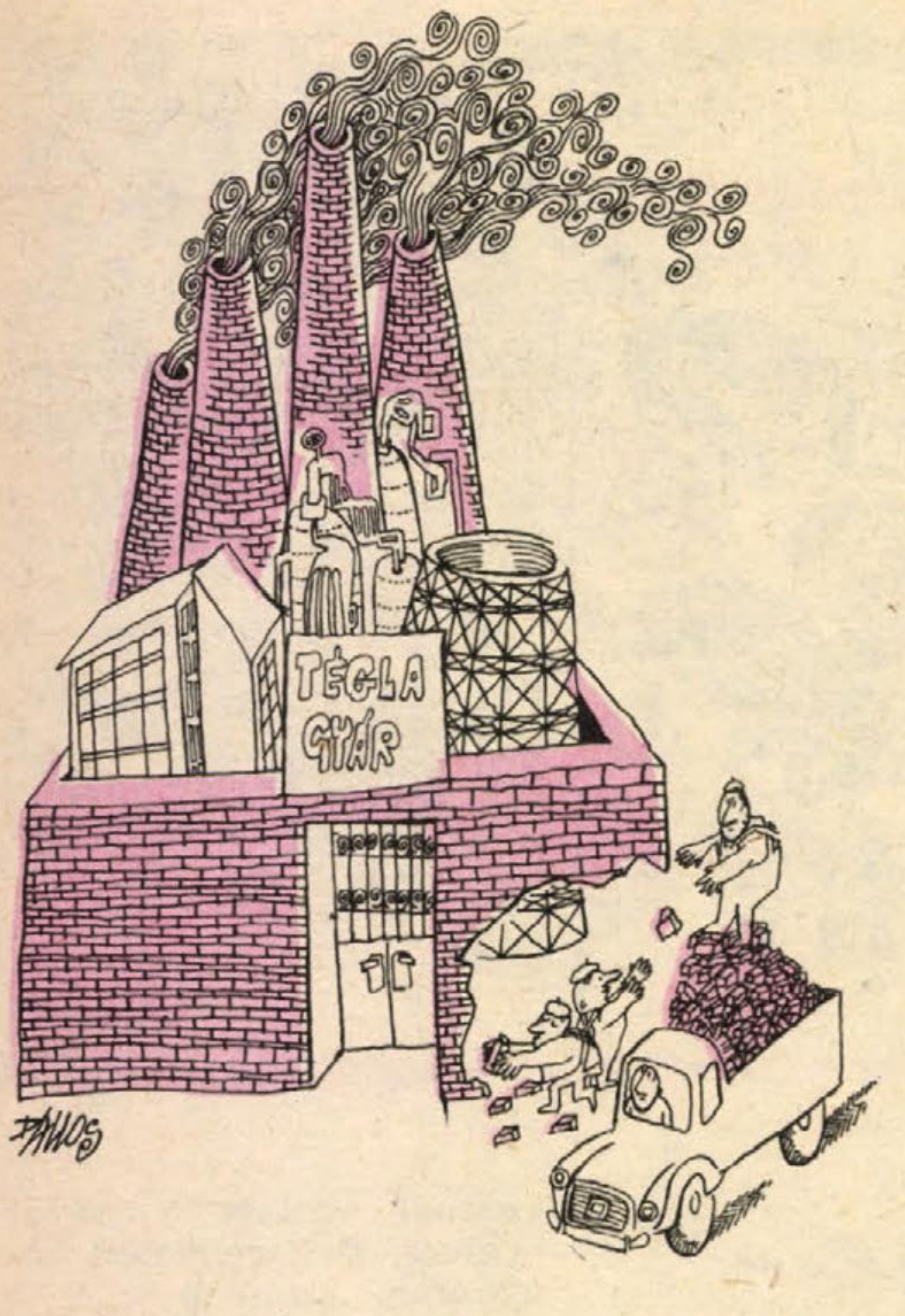

– Mi nem megyünk vissza üres kézzel...

NIXON ÚTON PEKING FELÉ

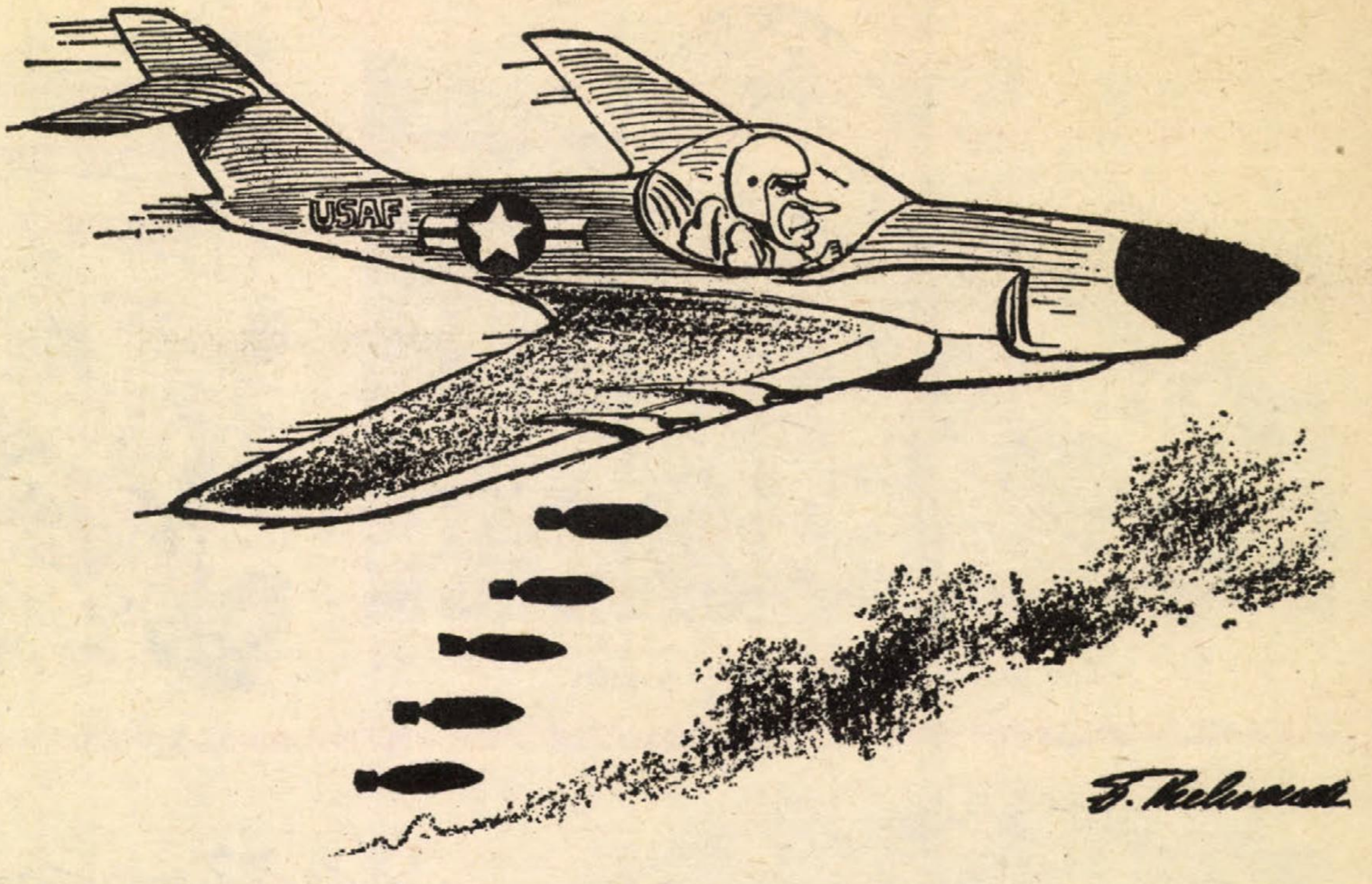

(„Die Weltwoche", Zürich)

HÁZIBULI

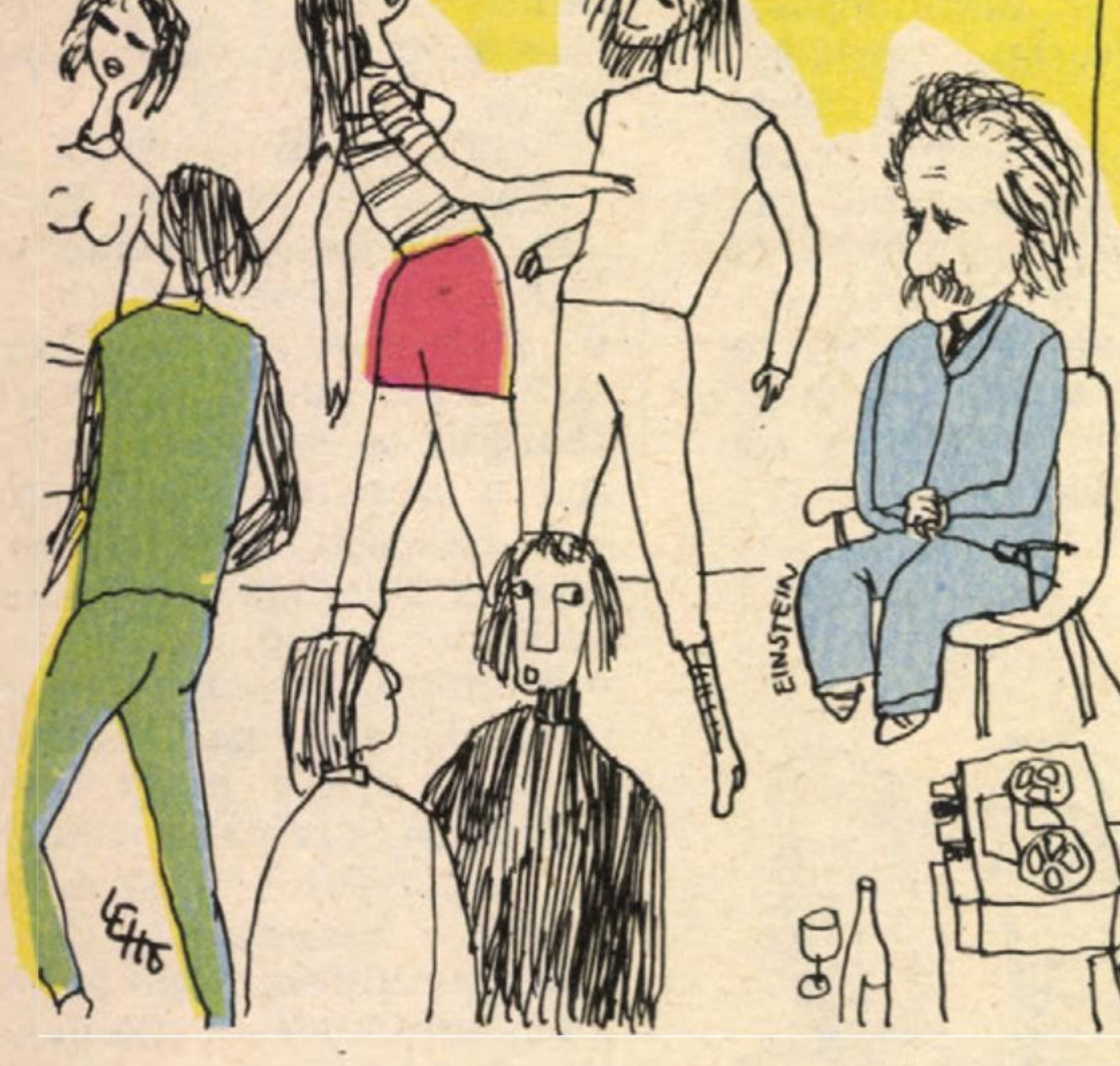

– Jó fejnek néz ki az öreg, csak ne lenne olyan unalmas!

ELADÓSODOTT VÁLLALAT

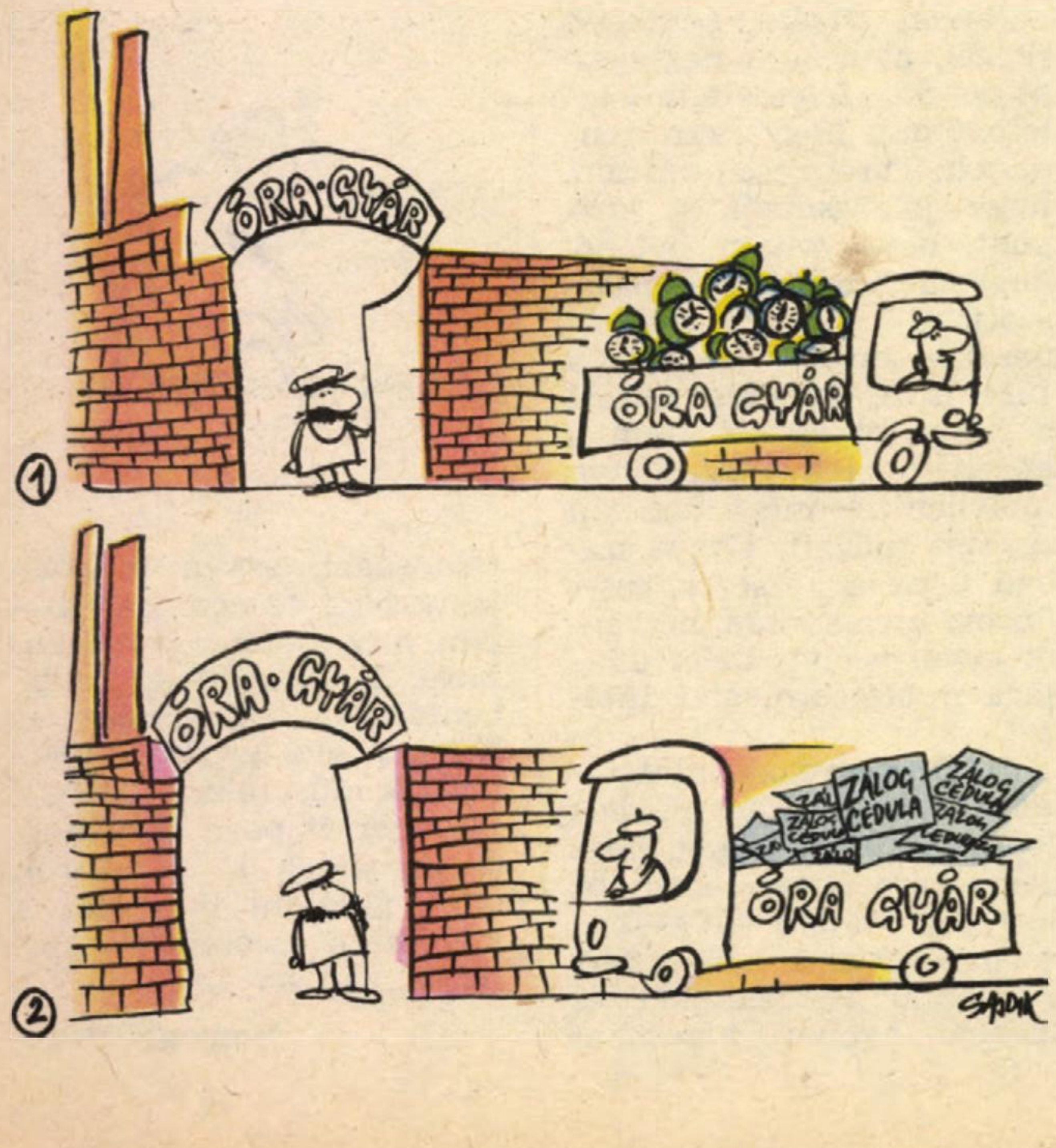

GIMNASZTIKA

A mellékhelyiségben Bláz Lajosba botlottam. A mosdó előtt állt és torz képeket vágott a tükörbe.

— Ne zavartasd magad, Bláz — mondtam könnyedén, amikor bűntudatos képpel felém fordult. — Mindig is érdekeltek az agyi tevékenység elfajulásai. Most is pusztán a társalgás élénkítése céljából kérdem: szerinted mit művelsz?

— Készülök a mérlegbeszámolóra — mondta Bláz Lajos. — Kérlek, én elhatároztam, hogy magasabb fizetési kategóriába mosolygom magam. Az ügy végtelenül egyszerű. A beszámoló során elkapom az igazgató tekintetét és minden mondatát sugárzó mosollyal honorálom. Ennyi egyetértés és gyermeki derű láttán szinte reflexszerűen előléptet, de ez már pszichológia.

— Nem értem az összefüggést — tapintottam rögtön a lényegre. — Miért kell ahhoz már most a tükörbe fintorognod?

— Tudományos edzés — mondta Bláz Lajos. — Az élsportolók módszere, akik kar- és lábizmaikat megfelelő gyakorlatok segítségével olykor döbbenetes méretekre fejlesztik. Én tehát különleges gimnasztikát állítottam össze a mosolygásban résztvevő izmok edzésére, mint amilyen a nevetőizom, a szájzug felhúzó izma, valamint a körkörös szájizom. Nem akarok a dolgok elébe vágni, de bizonyos kezdeti eredményekig eljutottam. Nézd csak.

A fülére akasztotta a szájacsücskét, egy pillanatra úgy festett, mint valami tangazdasági fajdinnye.

— Na? — nyikorgott elcsukló zöngék kíséretében. — Milyen?

— Széles — mondtam. — Széles és ütődött. Tébolyult ópiumárusra emlékeztetsz gyanús bazárok mélyén.

— No látod — diadalmaskodott. — És hol vagyok még a csúcsformámtól!

— Hadd jegyezzem meg azonban, hogy jóllehet a mosoly széles, a szem hideg. A tekinteted jól hűtött osztrigára hasonlít, Bláz Lajos.

— Ezen nem segíthetek. A tekintet elmélyítése a következő edzésidőszak feladatai közé tartozik. Addig legfeljebb sötét szemüveget öltök. Most azonban hagyj magamra, mert még háromszor ötszáz saslengést kell végeznem a felső ajak emelő izmával.

A beszámolón Bláz Lajos mellé ültem. Csak egyetlen pillantást vetettem rá és hideg borzongás futott végig a hátamon. Bláz Lajos megvető arckifejezéssel gubbasztott a székén, szája gyilkos gúnnyal görbült lefelé, mint Dzsingisz kán bajusza. Aggódni kezdtem ezért az őrültért.

— Úristen, Bláz Lajos — súgtam. — Mi lelte a fejedet?

— Borzasztó — sziszegte felém ferde szájjal és határtalan cinizmussal. — Megsérültem. Túledzettség. A szájzug lehúzó izma meghúzódott és most tizenöt másodpercenként görcsösen összerándul. A hisztamin és a rövidhullám sem segített. Iszappakolást mégsem rakhatok a fejemre. Azt hiszem, végem van.

Nem folytathattuk az eszmecserét, mert az igazgató emelkedett szólásra a papírjaival.

— Kedves kartársak — mondta bársonyos hangon. — Vállalatunk eredményekben gazdag időszakot zárt le...

És most megtörtént. Az igazgató pillantása Bláz Lajosra tévedt. Bláz Lajos úgy festett a csálé szájával, mint egy istentől elrugaszkodott kalózkapitány, aki éppen a város szűzeit noszogatja a máglyára. A szemében riadt és nyúlszerű fények villantak, de ez nem látszott a sötét szemüveg alatt. Az igazgató kezében reszketni kezdett a papír és a hangja már nem is volt olyan bársonyos.

— Izé... — mondta. — Úgy értem, hogy voltak nehézségeink, de ezeket erős akarattal rendre leküzdöttük...

Itt lopva ismét Bláz Lajosra pillantott. Bláz arca most olyan volt, mint egy kótyagos Mefisztó, aki magatehetetlen özvegyek feje alól cibálja ki a kispárnát istenkáromló nóták kíséretében.

— Vagyishogy — folytatta az igazgató most már fényes homlokkal és teljesen reszelős hangon — ... egyes esetekben... gyenge szervezés... a munkafegyelem lazulása... a nepotizmus... de nagyban és egészben azért... ugyebár...

Rimánkodva nézett Bláz Lajosra. Bláz szájaszegletében azonban kiéhezett ördögök acsarkodtak a világra. Az igazgató erre odacsapta a papírjait, sírva kirohant a teremből és vizsgálatot kért maga ellen.

Bláz Lajoson ez semmit sem segített. — Másnap — igazgatói áthelyezéssel — már a bélasülypáti telep udvarát takarítgatta. És megvető arcokat vágott a seprőre.

Peterdi Pál

ÚJÍTÁS

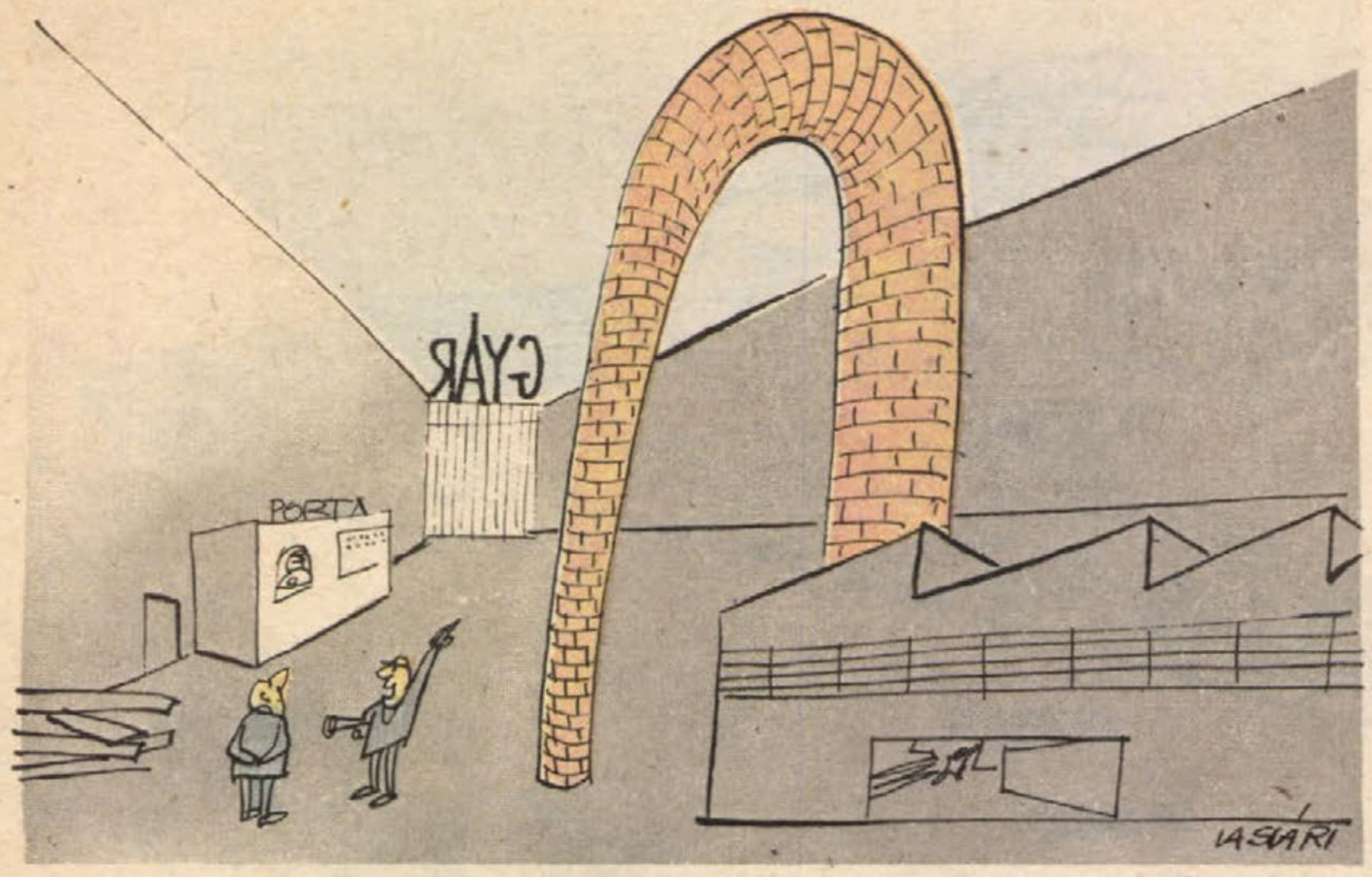

– Ez a típus tartja legtisztábban a levegőt!

SZABADTÉRI PRODUKCIÓ

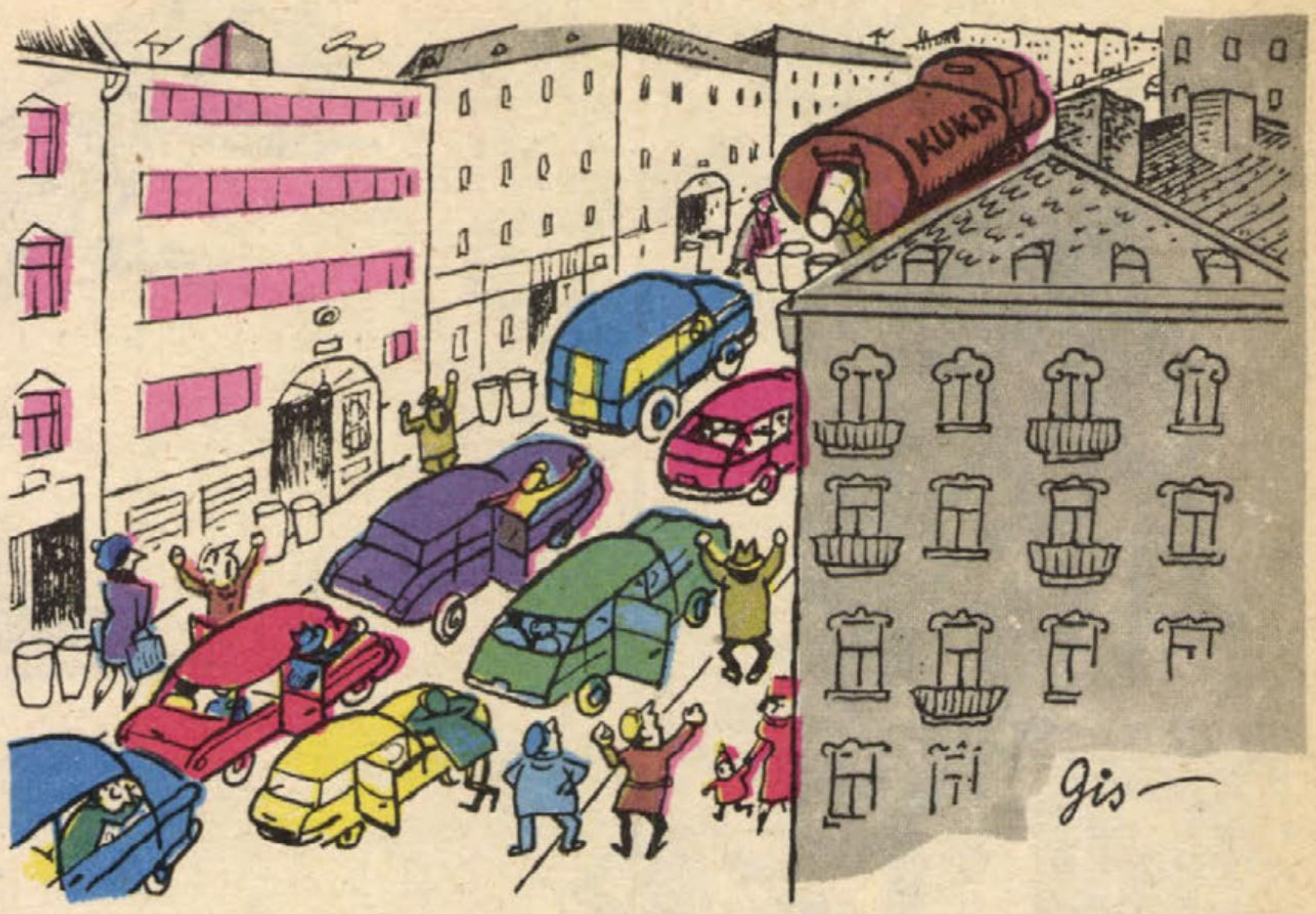

„JÓ MUNKAERŐ"

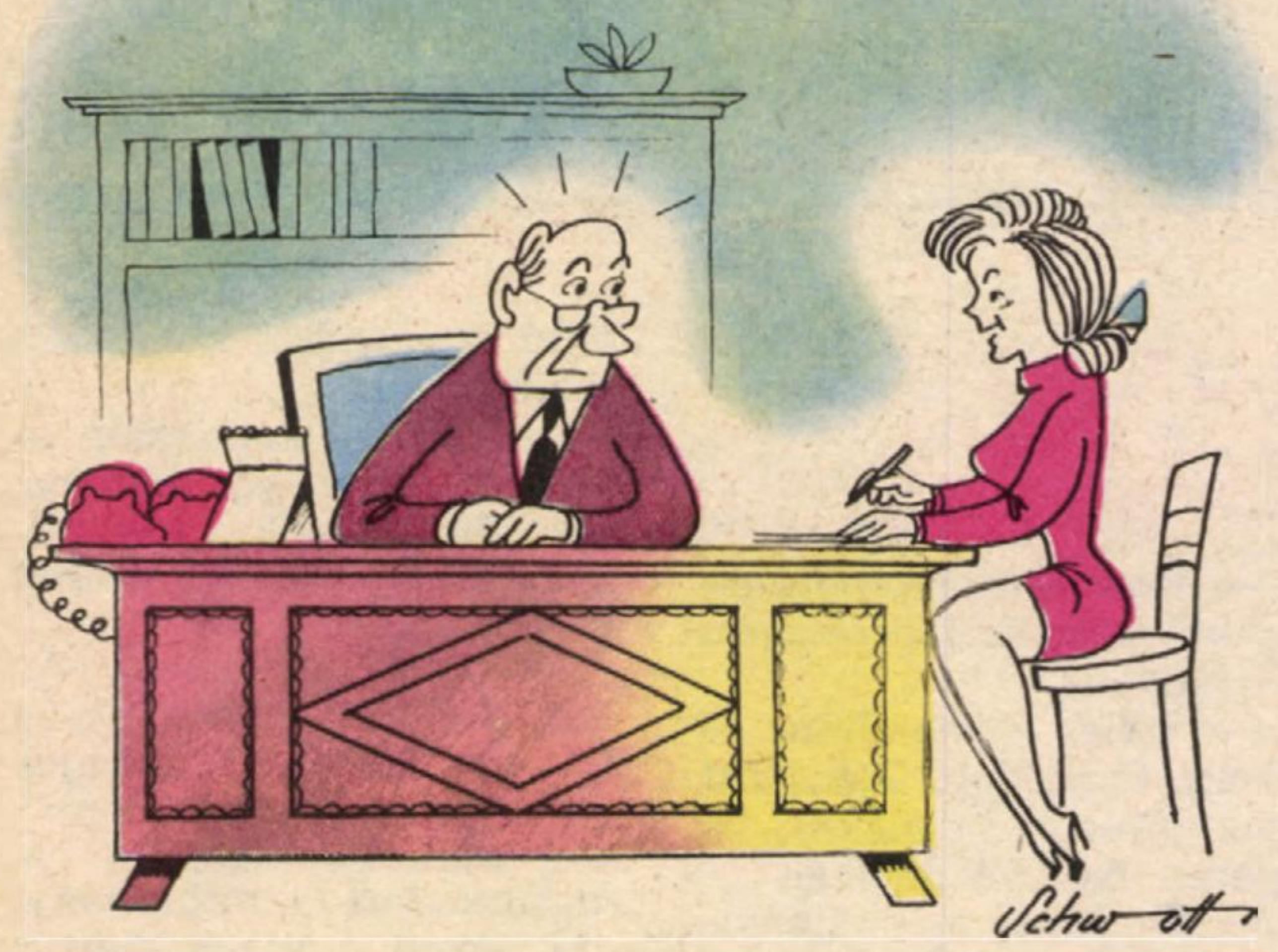

– Azt hiszem, ezzel be is fejeztük a levelet, Micike...
– Bocsánat, főnök kartárs, nem értettem azt a részt, amit a címzés és az „Elvtársi üdvözlettel" között tetszett diktálni...

VAKLÁRMA

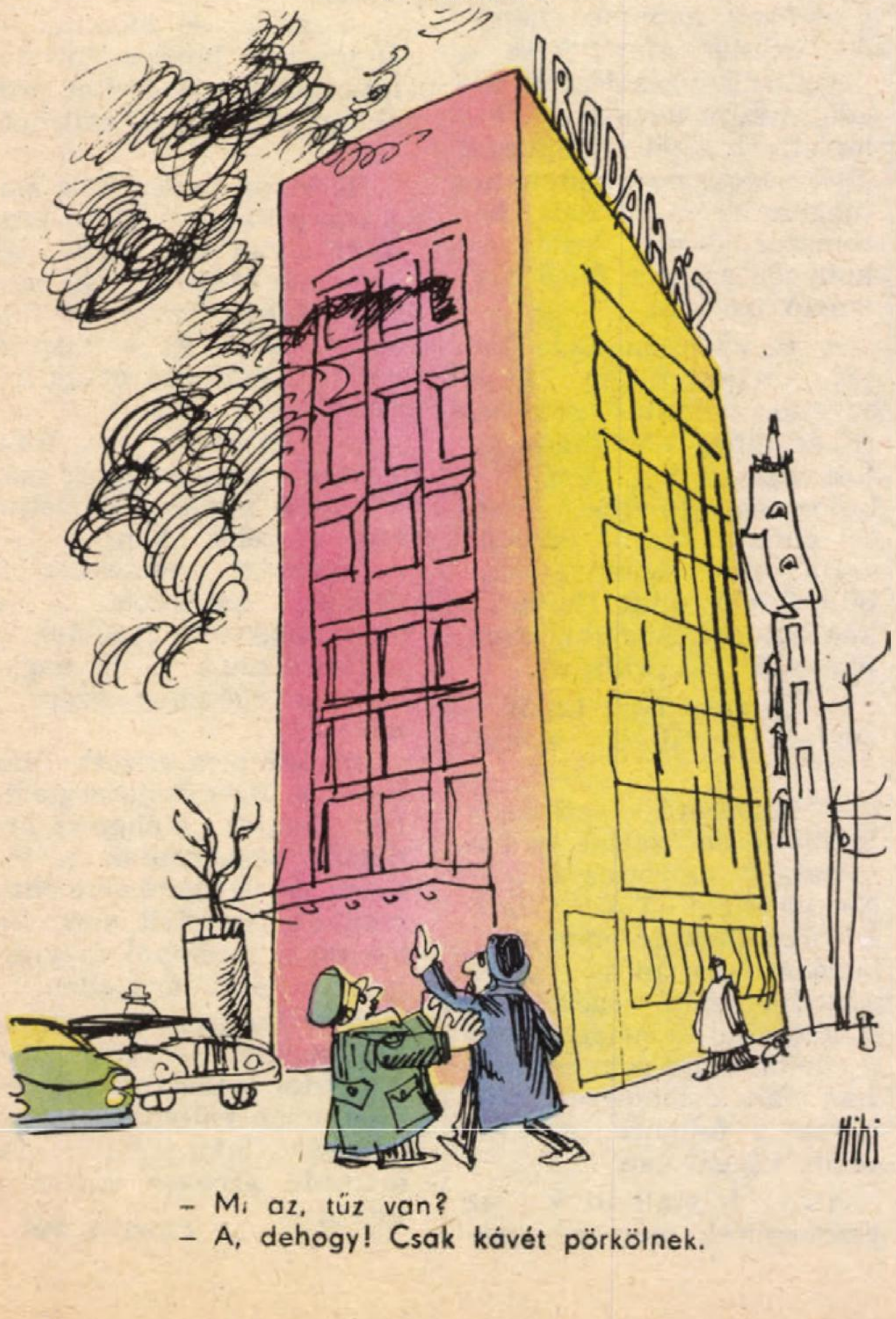

– Mi az, tűz van?
– A, dehogy! Csak kávét pörkölnek.

Kutyanyelv

Egy film-forgatókönyvön dolgozom mostanában, az influenza-járvány idején játszódik, és a főszerepet én szeretném eljátszani. Vázlatos meséje: influenzás a család minden tagja, jóbarátaim is valamennyien. Egyedül engem nem gyűrt le az influenza. Mit sem törődöm a járvánnyal, ápolom a betegeimet, besurranok a szigorúan őrzött influenza-osztályokra és kompótot viszek szeretteimnek. Munkatársaim is egymás után dőlnek ki a sorból, csak engem nem tud legyőzni az á kettes! Egymillió influenzás közt állok egyetlen tüsszentés nélkül, mégcsak hőemelkedésem sincsen.

Aztán a vírus támadása gyengül. Kiadta erejét. Barátaim egymás után kelnek fel az ágyból, benépesül a hivatal is. Az óvintézkedéseket megszüntetik, már üresek a körzeti rendelők. Az utolsó beteg is elhagyja az influenza-osztályt, megjelenik a záróközlemény a leküzdött járványról. S midőn a rádióban elhangzik a zárójelentés, én, egyes-egyedül megkapom az influenzát, hogy minden csontom ropog bele.

Filmem címe ez lesz: *Az influenza utolsó napja.*

*

Személyem átmeneti típust képvisel a gépkocsi-tulajdonosok és a gyalogjárók között, vagyis: jobb napokon taxival közlekedem. Hát ki foglalkozzék a taxival, ha nem én.

Végre itt van a taxi új rendszerű telefonközpontja! A sok előzetes újságcikk alapján már betéve fújom a jó tulajdonságait: automatikusan sorbakapcsolja a hívásokat, sorbaállítja a taxi-rendelő telefonokat, aki egyszer taxit hív, le ne tegye a hallgatót, ha csak nem bolond, mert az automata máris besorolta! Csak várja ki, míg a központ jelentkezik a rendelést felvenni.

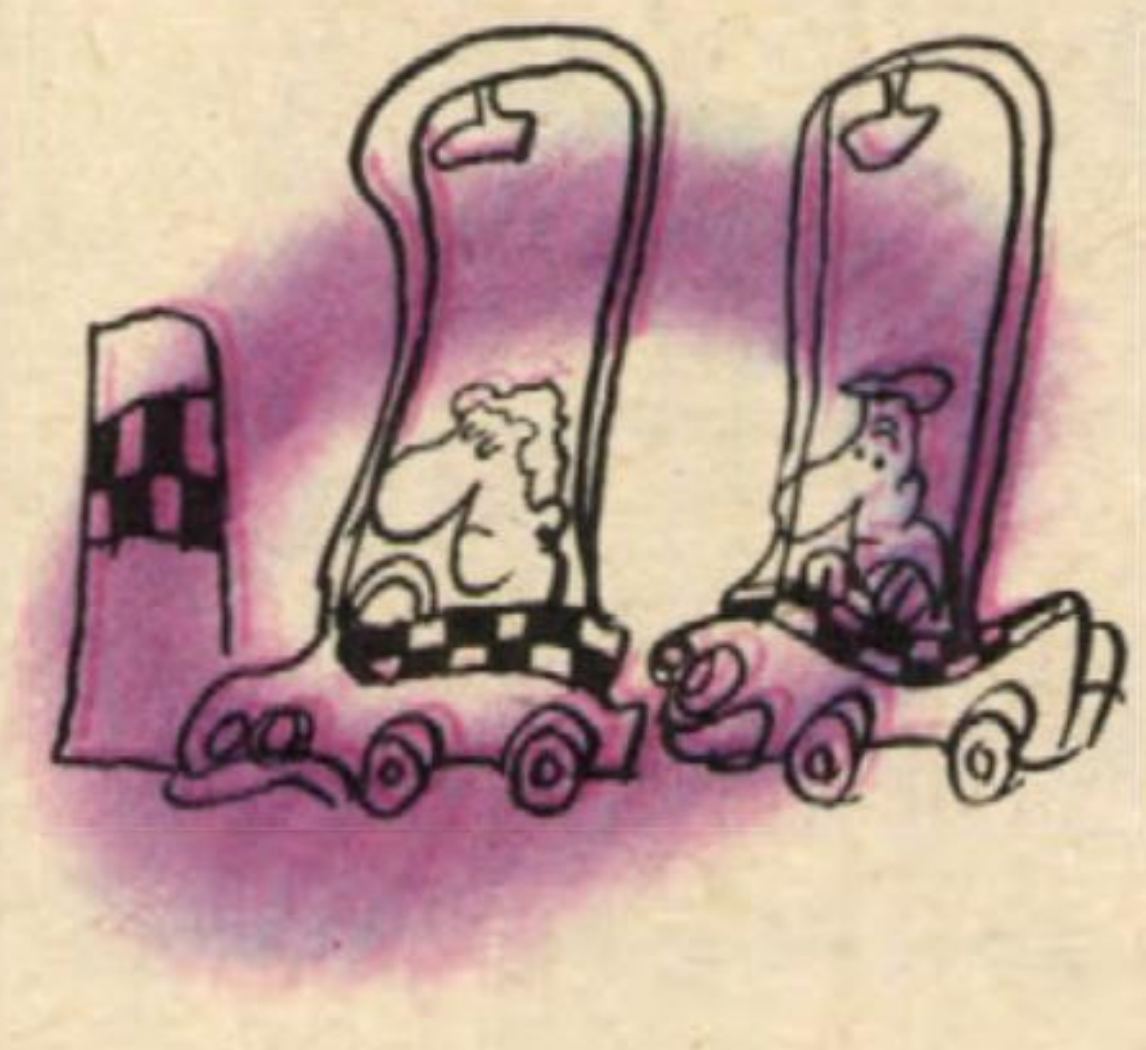

Január 21-én, pénteken reggel, nyolc óra negyvenöt perckor felemeltem a telefonomat, hogy taxit rendeljek. Türelmesen vártam, hogy jelentkezzék a központ, nem voltam bolond, hogy a besorolást elpasszoljam. Kilenc óra öt perckor mégis elfogyott a türelmem, helyére tettem a hallgatót és elsiettem a közeli taxi-megállóhoz, melyben tizennégy taxi állt egymás mögött. Ennyi szabad taxit a József körút—Baross utca sarkán, hetvenöt évvel ezelőtt mért utoljára a Meteorológiai Intézet.

Az új taxi-központot bizonyára még korszerűbbek fogják követni. Lehet, hogy nemsokára ábécé-sorrendbe is rakja majd a hívásokat, csoportosítva a női és férfi hangú rendeléseket és idegen nyelvű hívásokat azonnal áttesz magyar nyelvre. Taxi-rendelést bonyolítani azonban ezek a szerkezetek egyelőre nem alkalmasak, sajnos.

*

Ifjú éveimben ideggyógyásznak készültem, s bár a szándékból semmi sem lett, hasznot azért húzok belőle: felfigyelek ismerőseim szokatlanabb viselkedésére, a legkisebb magatartásbeli változásokra is.

Legkitűnőbb barátom és kollégám, G. például újabban különösen viselkedik. Miközben beszélgetünk, s ő valamire egy jó megjegyzést tesz, azon nyomban felugrik a székéből s kisiet a szobából, majd tétován visszatér, leül és folytatja a beszélgetést. A következő találó, szellemes megállapítása után ismét felugrik, eltávozik, esetleg csak az ajtóig megy, lendületesen, ott aztán körülnéz és zavartan visszasomfordál a helyére.

Megemlítettem előtte különös viselkedését. Döbbenten gondolkodott rajta, majd így szólt:

— Most, hogy mondod, hát csakugyan így van! Éreztem ezt a furcsa nyugtalanságot, ezt a mozgási kényszert, de nem határoztam meg ilyen pontosan. Most, hogy mondod, rádöbbentem a megfejtésére is! Néhány éve gyakran konferálok műsorokat. Egy-egy jól sikerült poén után boldogan sietek ki a színről, hogy átadjam helyemet a következő számnak! Hát innen van az egész!

Somogyi Pál

TÉLI ÖRÖMÖK A VÁROSBAN

Kipillantok az ablakon,
látom, hogy a hideg megnőtt,
viszolygok a „jégering"-től,
mégis fölveszek vagy kettőt.
A mosdás, mit úgy szeretek,
felüdüléssel határos,
de most reszketek csak tőle,
s valósággal borzadályos.
Majd ezután fölhúzok egy
meleg, gyapjú, szép harisnyát,
továbbá egy jól kibélelt
hőszigetelt nemezcsizmát.
Két pulóvert, vastag mellényt,
nem is egy, de két nadrágot,
miközben a hőmérséklet
úgy megcsapott, majd kirázott.

A nyakamra széles kendőt,
olyant, mint az eszkimóké,
s ezekután elmondhatom:
így van rendben, ez már „óké"!
Becsönget egy ismerősöm
s rámnéz: – Mi ez? Kirándulunk?
– Ugyan! – mondom – megőrültél?
Jó, hogy négy fal között vagyunk!
– A kosztümöd északsarki –
rebegi ő. – Ó, ez téves,
csakhogy éppen vasárnap van
és ez a ház gázfűtéses!
Vajaskenyérrel kínállak,
bebújtatlak egy bundába,
mivelhogy vasárnaponkint
a házunknak nincsen gáza!

Lovászy Márton

SEBESSÉGŐRÜLET

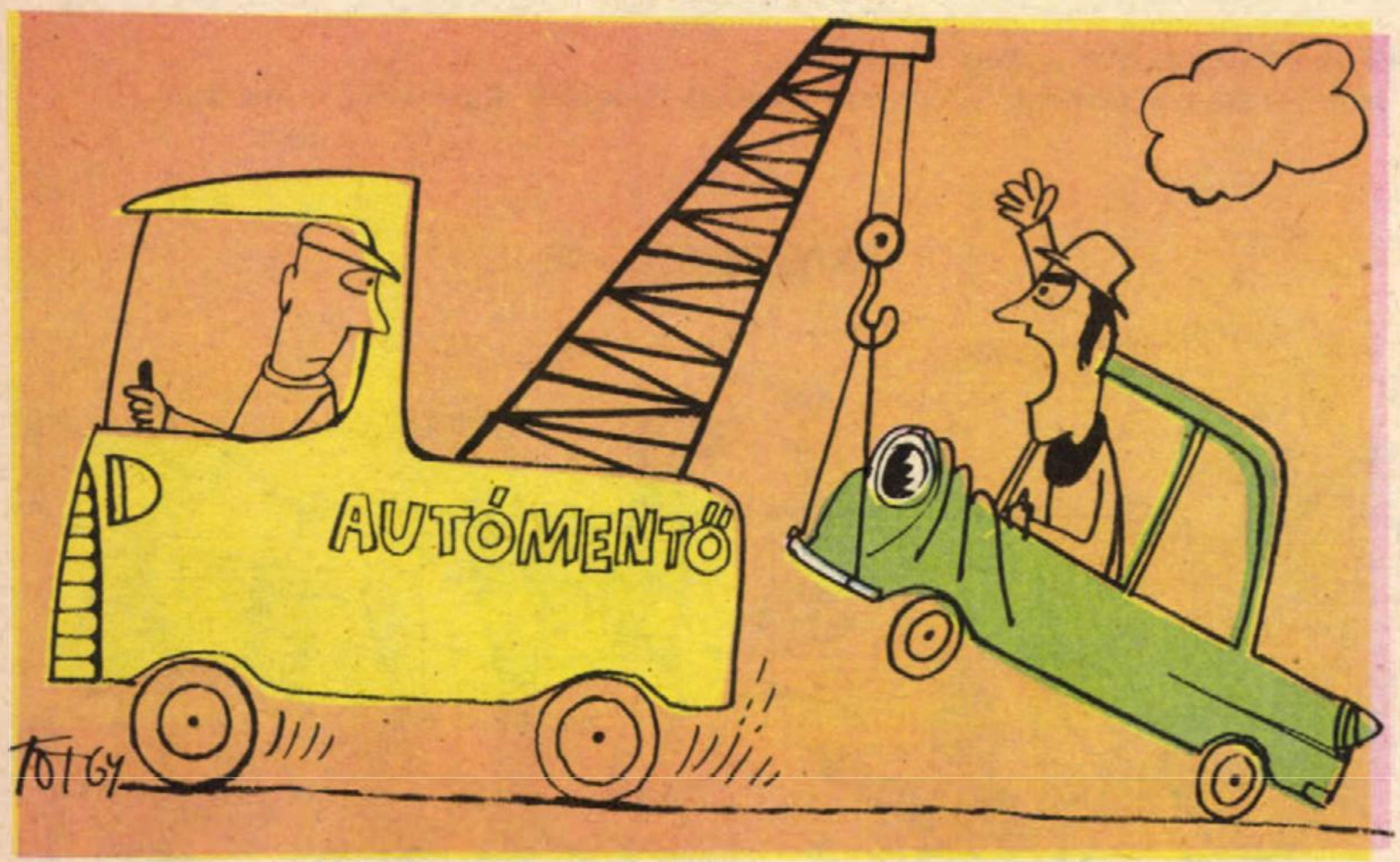

– Hé, öregem, ne lazsáljon, taposson a gázra ...

LIDÉRCNYOMÁS

Tót Gyula rajza

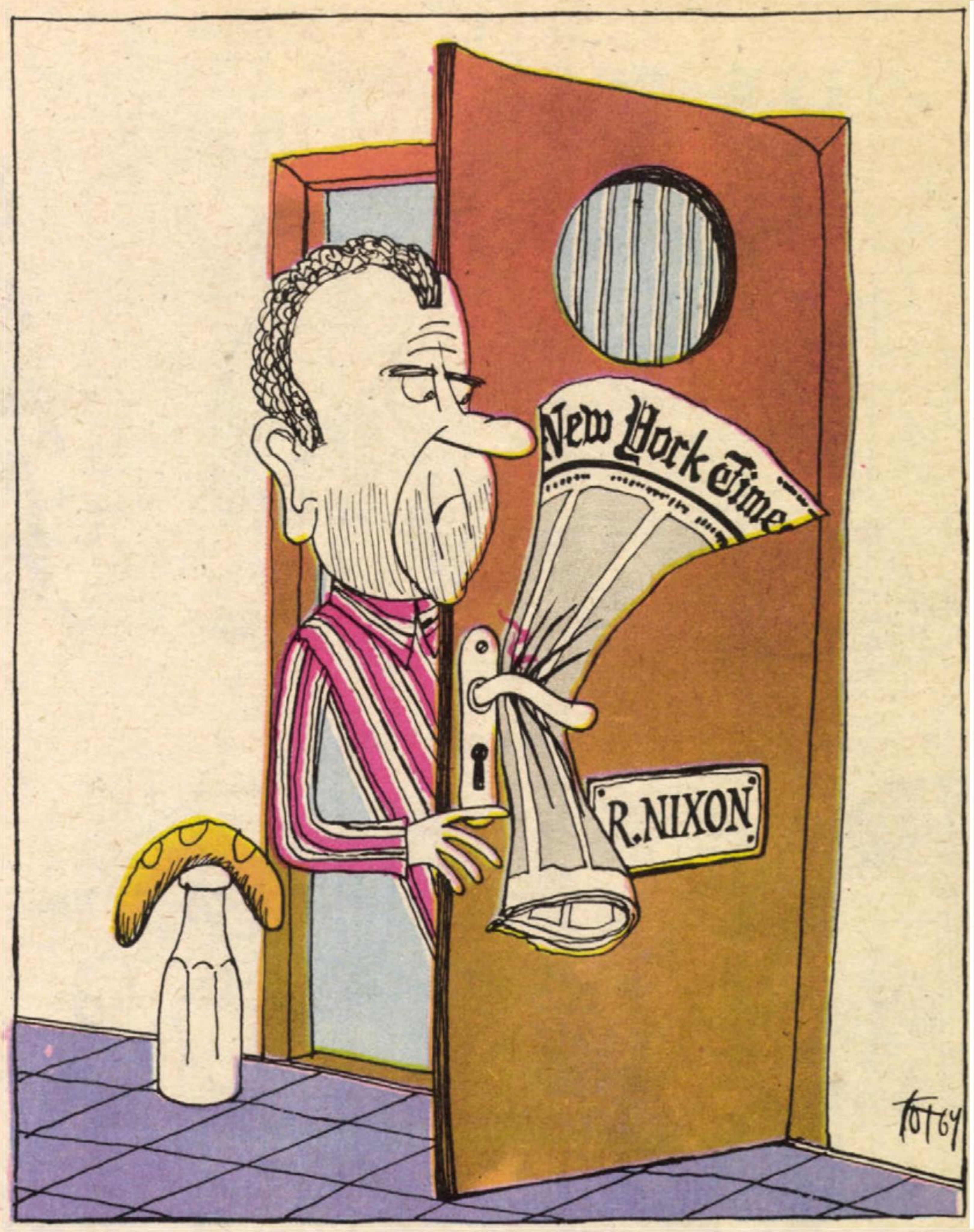

– Vajon ma melyik titkos kormánydokumentum lesz az újságban? ...

HIÚSÁG

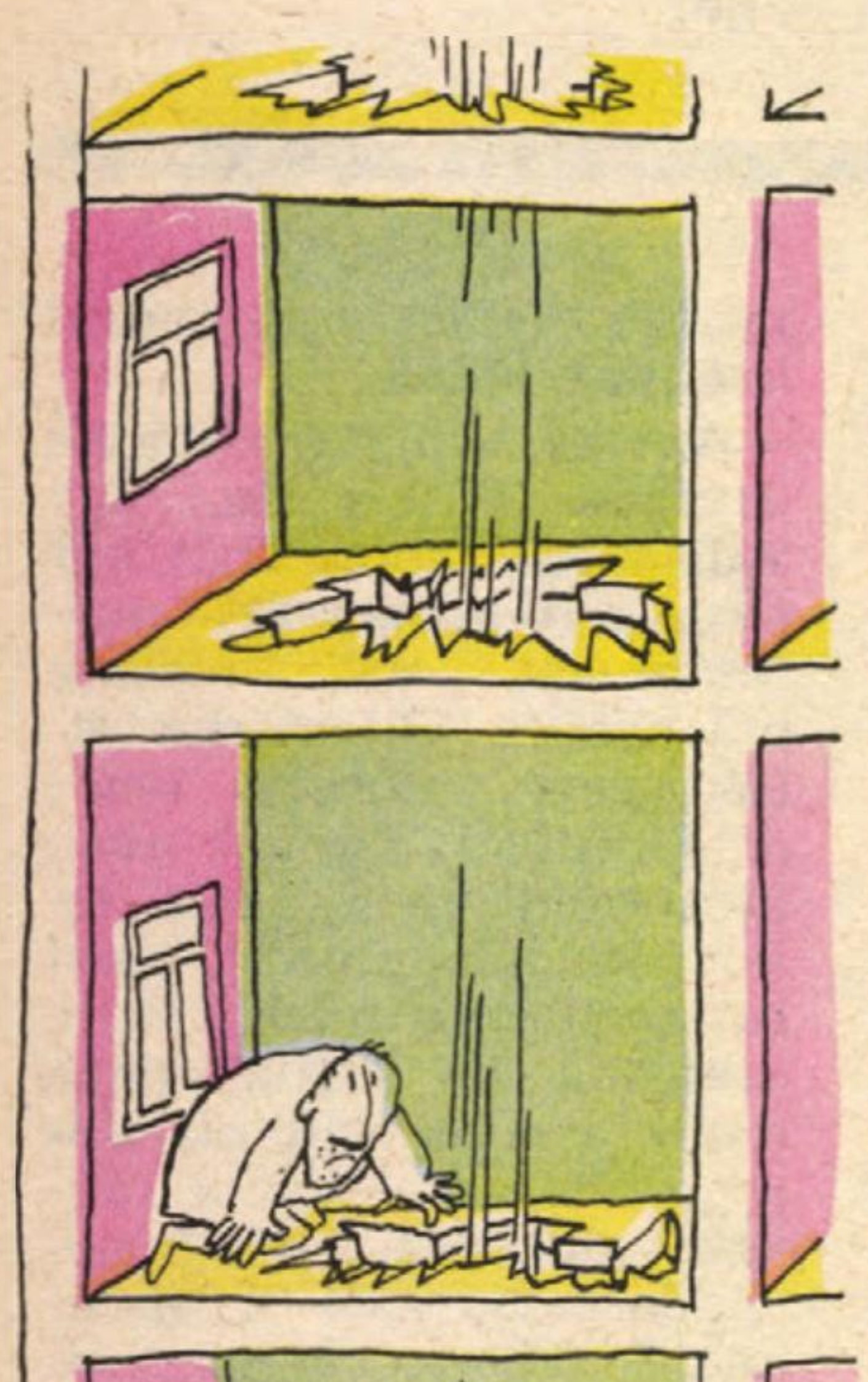

– Mert maga állandóan csak a kondíciójával törődik ...

Ketten beszélnek...

— Jó estét kívánok!

— Jó estét. Mit óhajt kérem?

— Szeretném felajánlani a szolgálataimat.

— Tessék. Miről van szó? De röviden!

— Nekem is sok a dolgom. Tehát a tárgyra. Havi ötven forintért vállalom, hogy esténként nyolc és kilenc óra között kikapcsolom az önök tévékészülékét.

— Ezt nem értem. Úgy gondolja, hogy én vagy a feleségem nem tudjuk kikapcsolni?

— Ha tudják, akkor tárgytalan. A viszontlá...

— Várjon! Ez az ön foglalkozása?

— Nem. Ez csak esti mellékfoglalkozásom. A környéken már harminckét előfizetőm van. Még nyolcat tudok vállalni. Legfeljebb.

— Ebben a házban is van ügyfele?

— Három. Azért gondoltam, hogy becsengetek önökhöz is.

— Kikhez jár a mi házunkban?

— Doktor Furneleiszékhez a második emeleten, Kölczenderékhez a földszinten és Krém tanár úrékhoz itt önök mellett. Uraságod tőlük kérhet információt, ha óhajt.

— Ugyan mire vonatkozóan?

— Hát, hogy szolíd és pontos munkát végzek. Jövök, köszönök, kikapcsolom a tévét, köszönök és már megyek is tovább.

— Doktor Furneleiszék nem tudják kikapcsolni maga nélkül?

— Nem. Évek óta minden este nézték a műsort, akár érdekelte őket, akár nem. Emiatt Furneleisz doktor elhanyagolta tudományos munkásságát, valamint hitvesét, a nagyobbik fia másodszor ismétli az első gimnáziumot s az asszony két évig nem főzött meleg vacsorát. De egy hete, mióta megegyeztek velem, minden visszatért a rendes kerékvágásba. Nagyjából ugyanilyen javulás mutatkozik Kölczenderék házatáján is, Krém tanár úr pedig — neje legnagyobb megelégedésére — ismét vállalhat tanítványokat az esti órákban. No, de sietnem kell, uram, mert várnak...

— Egy pillanat! Van egy kérdésem.

— Tessék.

— Maga kikapcsolja a tévét, rendben van. De amikor elmegy, újra bekapcsolhatják, ha akarják. Nem igaz?

— Látszólag így van. De csak látszólag. Mert a valóság az, hogy nem akarják. Sőt. Felvidulnak, szabadnak érzik magukat és többnyire hasznos tevékenységet folytatnak. Csak kikapcsolni nincs lelki erejük. De most már csakugyan mennem kell...

— Várjon még egy percet! Azt mondja, hogy ötven forint havonta?

— Igen. Pontosan annyi, mint az előfizetési díj. Vitával hetven, verekedéssel havi száz.

— Ezt hogy értsem?

— Vannak következetlen és gyenge akaratú előfizetőim, akik nem hagynak nyugodtan dolgozni, hanem vitatkozni kezdenek velem, sőt szidalmaznak is néha. Ezek havi hetvenet fizetnek. Akikkel verekednem kell, azok százat.

— Megveretik magukat és még havi száz forintot is fizetnek?

— Igen. De ez csak az első hónapokban van így. Az egyik ügyfelem már két hónap után áttérhetett a havi hetvenes tarifára, s további három hónap után a normál ötvenesre. De most már...

— Várjon még egy percig! Azok is beeresztik a lakásba, akikkel később verekednie kell?

— Beeresztésről szó sincs. Így nem is vállalnám.

— Hanem?

— Kulcsot kapok a lakáshoz. Jól is néznék ki, ha várnám az ajtó előtt, amíg beengednek! Nekem kérem harminckét helyre kell elmennem egy este!

— Harminchháromra.

— Ááá, szóval uraságodat is érdekli a dolog?

— Igen. Így talán el tudok készülni a kandidátusi értekezésemmel a hónap végére. Most mindjárt el is kezdheti. Előre kell fizetni?

— Természetesen.

— Tud visszaadni egy százasból?

— Sajnos, nem. De lehet, hogy lekvitteljük.

(t.)

KEZDŐDIK A FOGYÓKÚRA

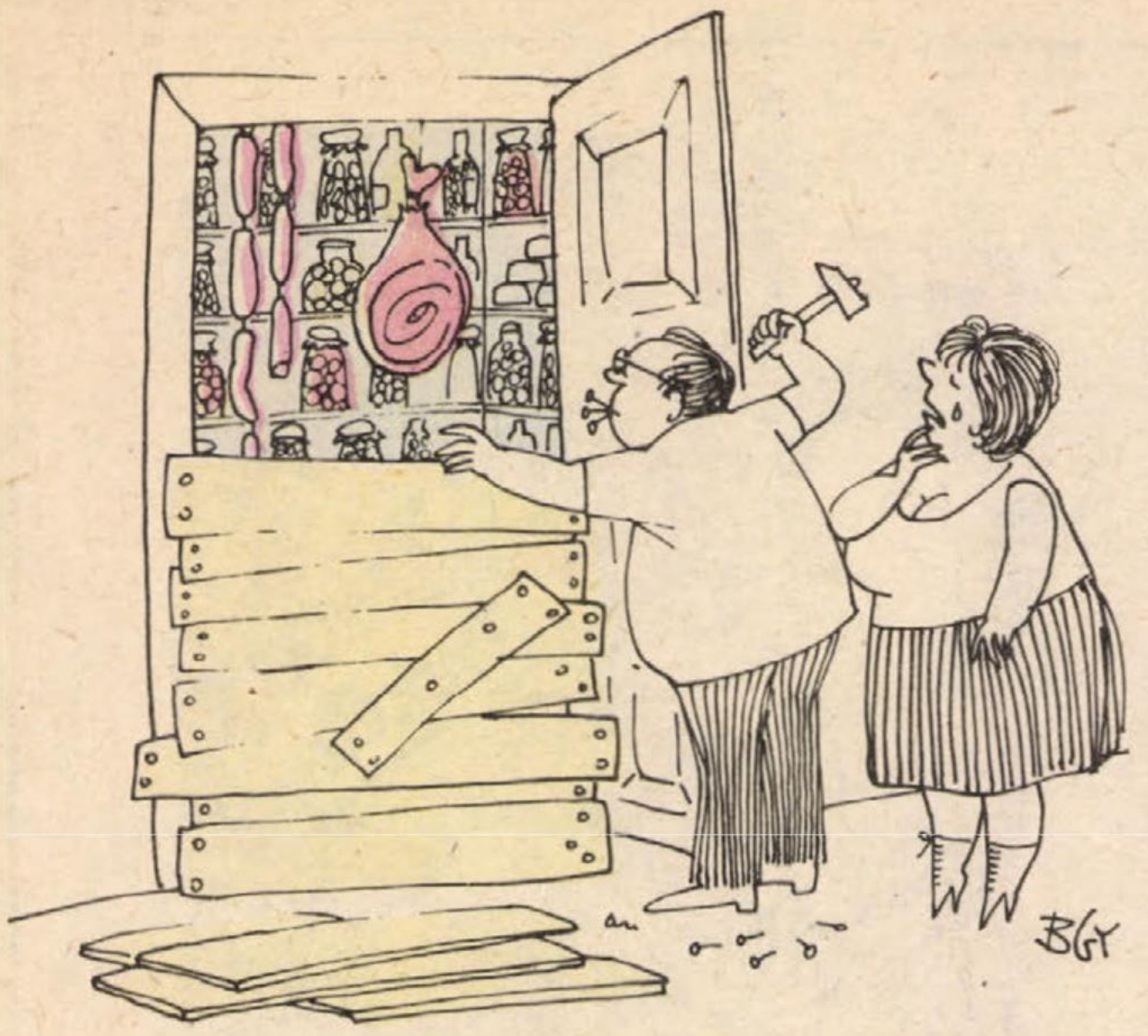

DICSEKVÉS

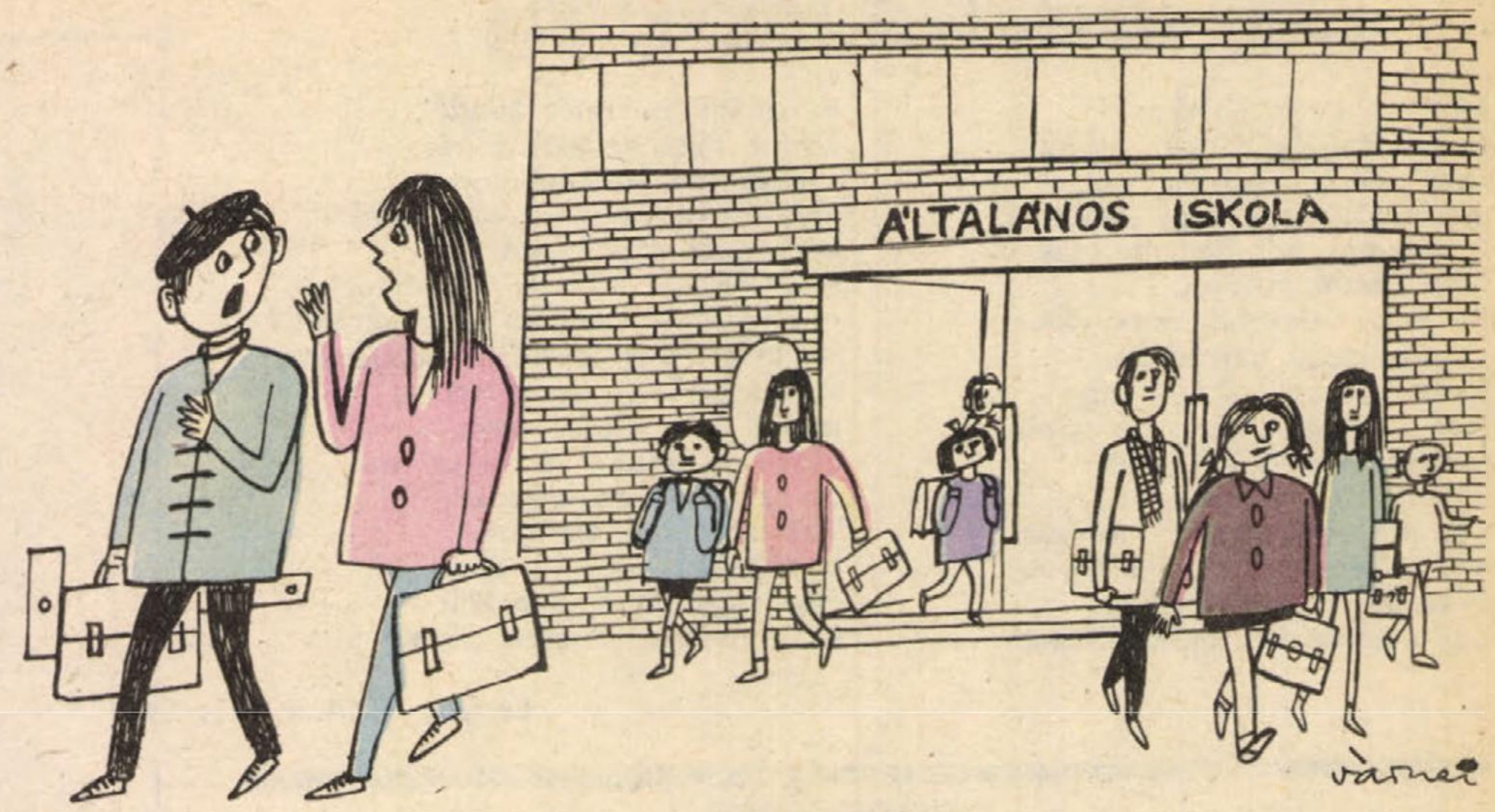

– Nekünk Mercink van, meg nyaralónk!
– Az semmi, az én papám ellen már vádat emeltek harácsolás miatt...!

AZ UDVARIASSÁG TETEJE

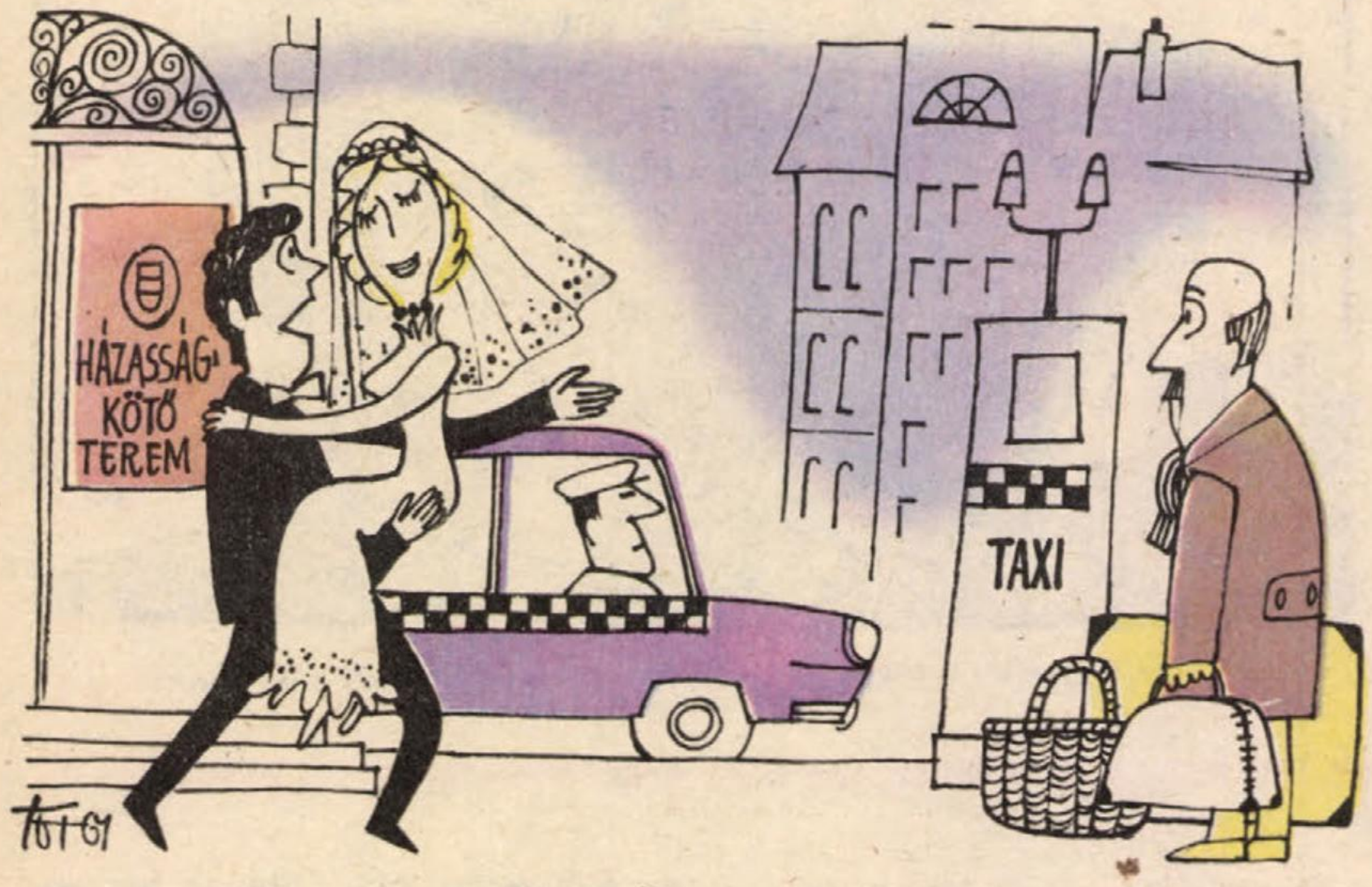

– Tessék csak beülni, mi megvárunk egy másik kocsit...

ÉRTÉKES SZOBOR

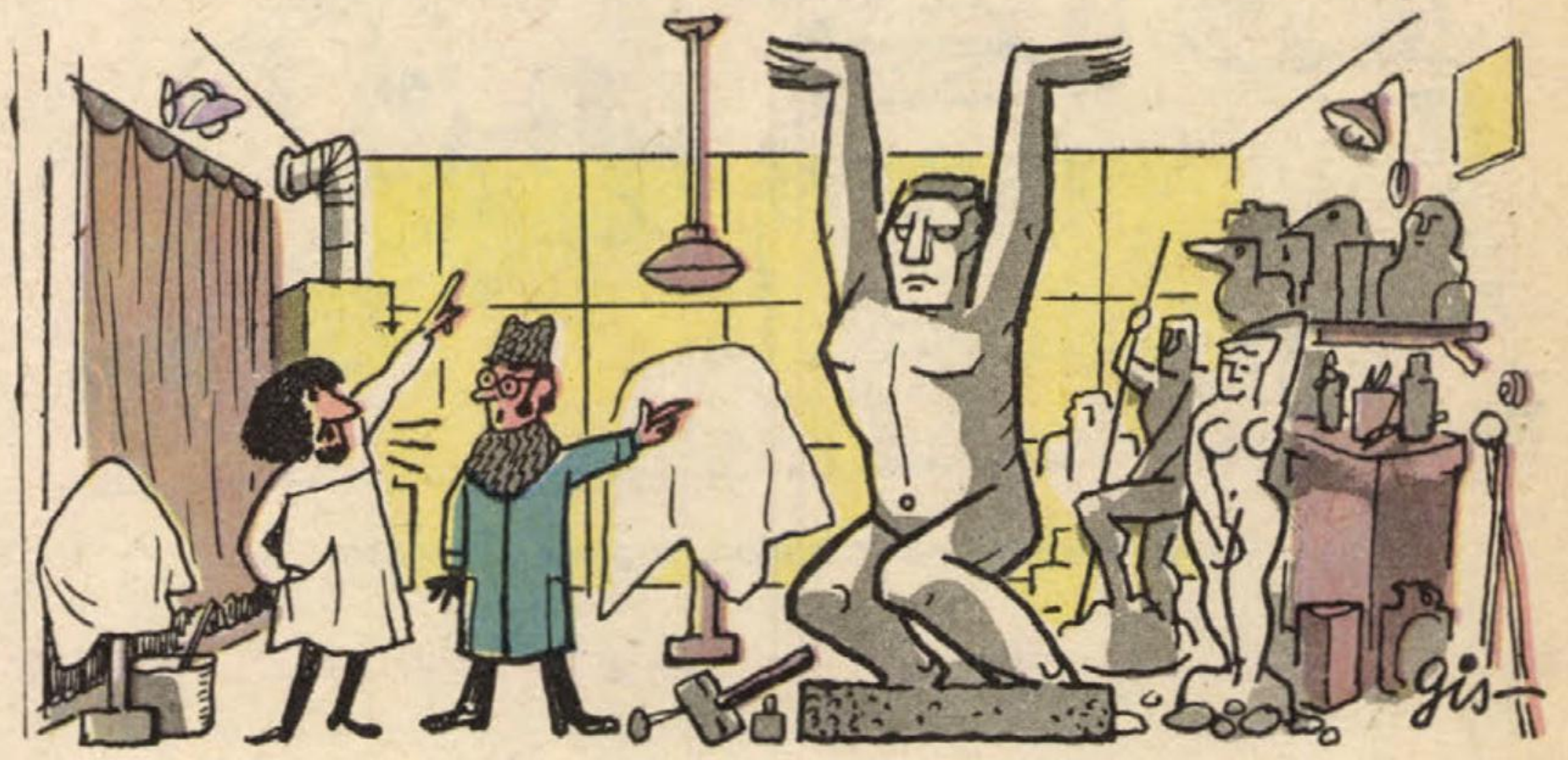

– Nem eladó! A tetőt tartja!

ÚJ LÉTESÍTMÉNY

Még ma is ámulattal állunk meg a középkor egy-egy híres építészeti csodája előtt és talán nem is tudjuk, hogy ennek felépítésén több generáció munkálkodott. Az akkori idők technikai és egyéb feltételei nem tették lehetővé, hogy egy olyan építményt, mint például a kölni dóm, még az az építőmester fejezzen be, aki elkezdte. A félbehagyott művet az ő szellemében folytatta tovább a következő generáció és ha ennek is kitelt földi léte, az utódok fejezték be a művet... Pontosan úgy, ahogy az alapokat lerakók elképzelték...

Manapság is előfordul, hogy valamit nem az fejez be, aki elkezdte. Így történt ez az Általános Profil Műveknél is, ahol a történelmi idők ködbevesző távlatában, mintegy tizenöt esztendővel ezelőtt, az akkori igazgató — nevét csak a történészek tudják már — elhatározta, hogy új szerelőcsarnokot épít. A kivitelezéssel megbízta a 345-ös Építőipari Egyesülést, mely azonnal hozzá is látott a felvonulási épületek felhúzásához, majd a csarnok alapjainak lerakásához.

Közben az igazgatót áthelyezték és utóda nem az elõd, hanem saját életművét akarta gazdagítani és az építkezést leállította. Megbízta a tervezőket, hogy a szerelőcsarnok lerakott alapjaira egy kultúrházat tervezzenek, mely palota majd az ő dicsőségét hirdeti.

A tervek elkészültek, de közben a 345-ös Építőipari Egyesülést átszervezték és az új vállalat csak lakástapétázással foglalkozott.

A következő kivitelező az 567-es Műépítészeti Szövetkezés lett, amely nagy lendülettel látott neki a kultúrháznak. Hamarosan felépült a csodálatos zsinórpadlás és forgószínpad. Nézőtér még nem volt, de az igazgató így is büszkén mutogatta a látogatóknak, a méltóságteljesen forgó színpadot.

Ebbe bukott bele, mert megállapították, hogy a Profil Műveknél nincs üzemi bölcsöde, öltöző és orvosi rendelő, miközben milliókat dobtak ki erre a kultúrházra.

Utóda, tanulván a bírálatokból, leállította az építkezést, ami magától is leállt volna, mert az 567-es Műépítészeti Szövetkezés új profilja a sírkőkészítés lett. Új tervek készültek, melyek az elkészült színpadi részből üzemi bölcsődét, a művészek leendő öltözőiből pedig zuhanyozókat kívántak létesíteni. Az új vállalat, mely éppen most állt át a sírkőkészítésről a bölcsőde-építkezésre, azonnal hozzákezdett a munkához. Hamarosan el is érkezett a részleges átadás. A zuhanyozók elkészültek, bár víz nem folyt a csapokból, mert sem víz nem volt, sem kazán. A bölcsőde viszont nagyon mutatós volt. A kisgyerekek boldogan viháncoltak a lassan forgó parketten és a zsinórpadláson kitűnően száradtak a pelenkák.

Az újságok azonban nem voltak olyan megértők mint a gyerekek és nagy sajtókampány indult. „Kidobott milliók", „Forog a bölcsőde" címmel hatalmas cikkek jelentek meg, így a felettesek kénytelenek voltak az igazgatót, érdemeinek elismerése mellett egy másik vállalat élére állítani. Az új igazgatónak feladatául tűzték ki, hogy csináljon valamit ebből a kacsalábon forgó micsodából...

Az új igazgató természetesen új vállalatot bízott meg a forgószínpad lebontásával és miután beruházási alapja nem volt, az egész kőtömeget átadta a kerületi Vendéglátó Vállalatnak, hogy építsen belőle egy hatalmas éttermet, melyben a dolgozók üzemi étkezését is megoldják, miután a munkások ez idő szerint csak zacskóból ehették a töpörtyűt.

Az építkezés meg is indult, természetesen először az italbolt és a bár készült el, de a megnyitás előtt lebontatták, mert van egy rendelet, mely szerint a gyárak mellett nem szabad kocsmát nyitni.

Az üres falakra ezután árverést tűztek ki. Egy vallási szekta kápolnát, egy téesz körömlakkgyártó melléküzemet, egy maszek műanyagos villamosbérlettok gyártó műhelyt akart itt létesíteni. De a közben kinevezett új igazgató leállította az árverést, mert rájött, hogy a falak között. aránylag kis beruházással, munkásszállót tud kialakítani. Közben a Profil Művek munkásai felcsaptak vándormadárnak, a munkaerőhiány az üzem létét veszélyeztette, amikoris az igazgató rájött, hogy a fiatalokat csak úgy tudja odacsábítani, ha fényes kultúrházat épít, nagy táncteremmel. Megbízott egy tervezőintézetet, hogy az omladozó építményféleséget alakítsa át kultúrháznak.

Jelenleg folyik az építkezés. Ahol egykoron a színpad lett volna, most a kazánházat építik és készül a hatalmas márványcsarnok...

Az igazgató azonban nyugdíjba megy... Utóda máris elhatározta, hogy a táncterem helyébe egy hatalmas szerelőcsarnokot épít...

Ősz Ferenc

A VÁSÁRLÓ ÖRÖME

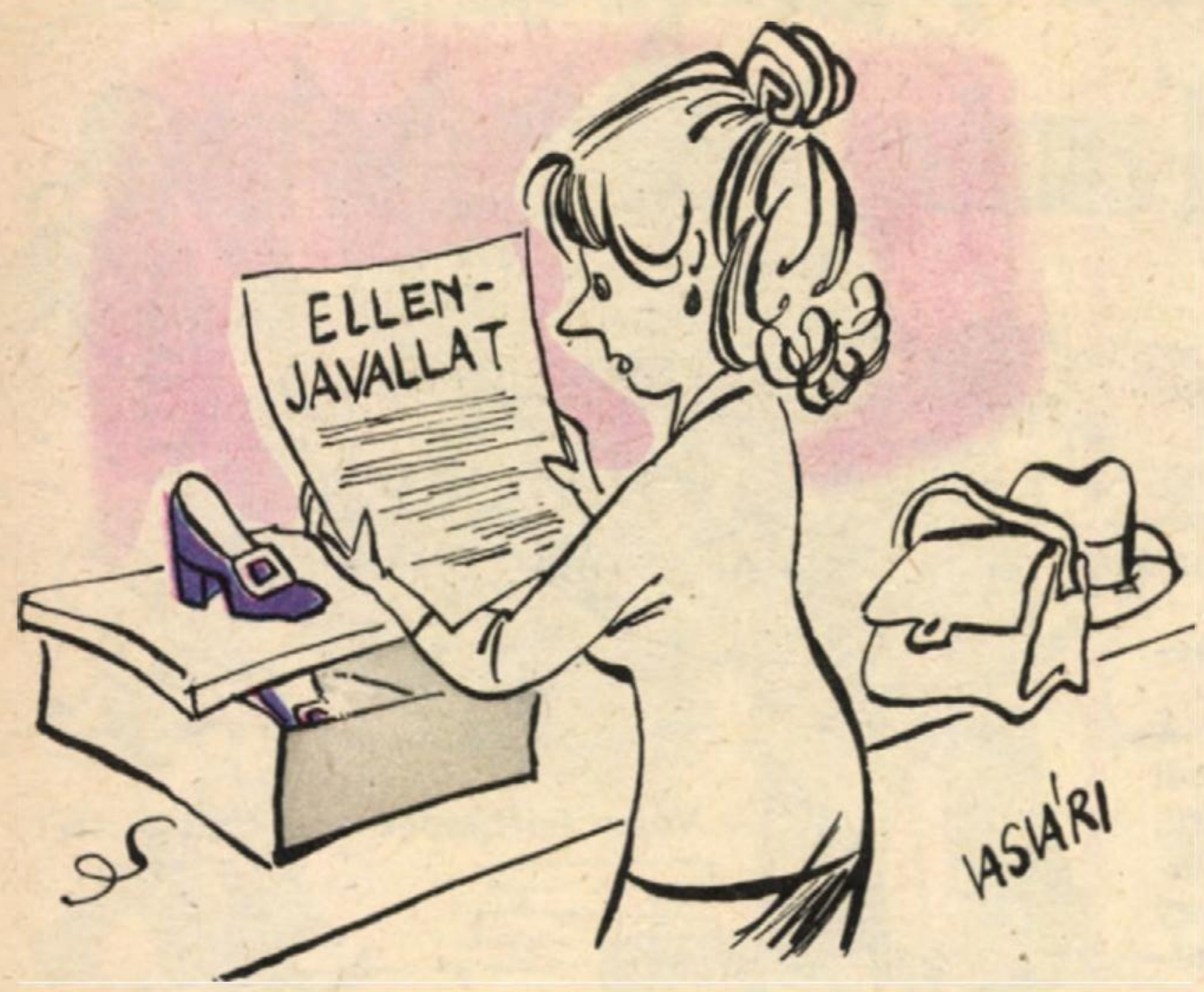

CSÜTÖRTÖK DÉLBEN

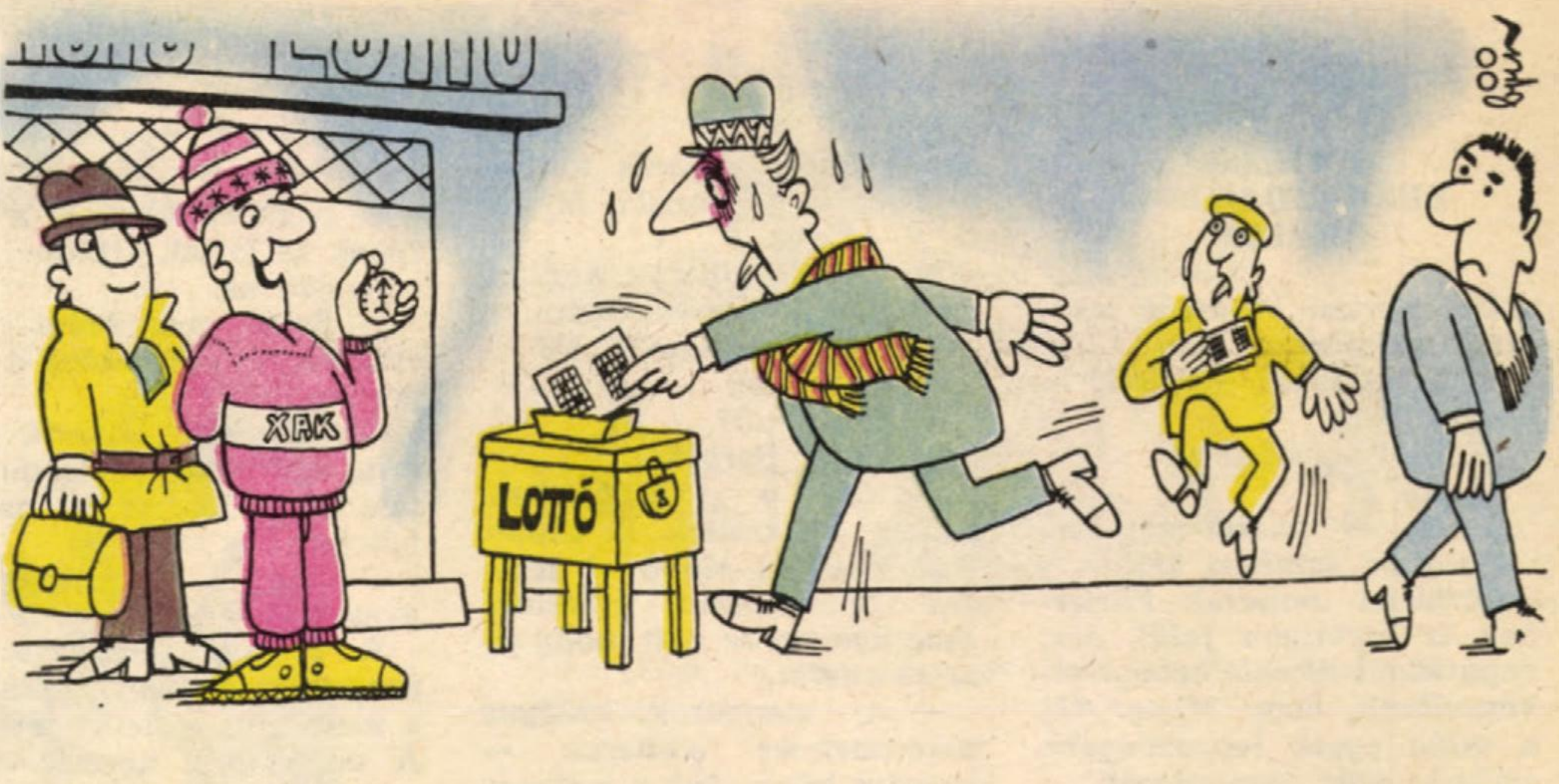

– Kitűnő időt futott, sporttárs! Nem volna kedve a mi egyesületünkben versenyezni?...

NE TÖRJE A FEJÉT!

Nyilatkozatokat kértünk, hogy a külföldiek által látogatott „Konzumturist" üzletekben miért árulnak giccses festményeket?

Azért, mert:

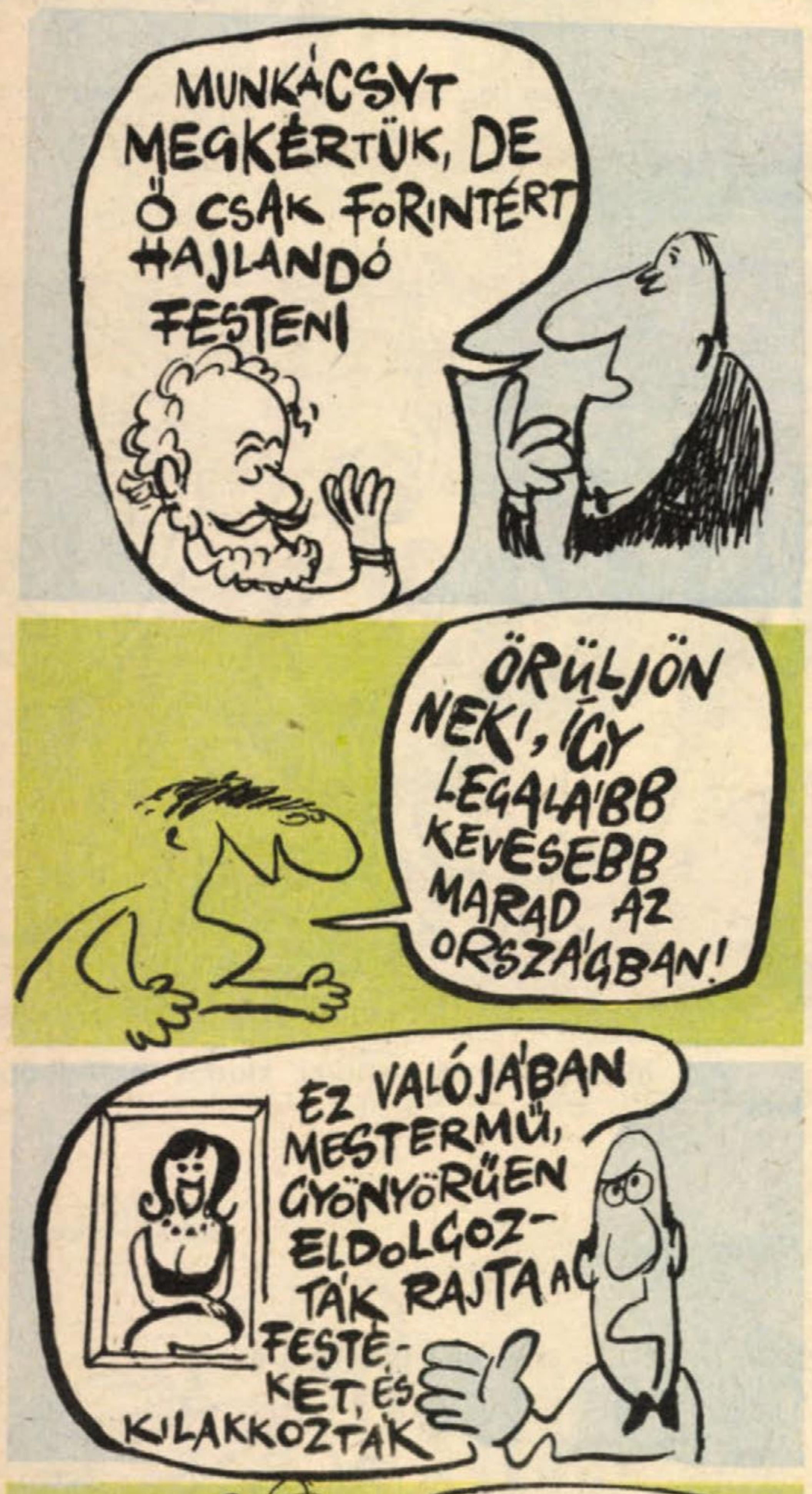
MUNKÁCSYT MEGKÉRTÜK, DE Ő CSAK FORINTÉRT HAJLANDÓ FESTENI
ÖRÜLJÖN NEKI, ÍGY LEGALÁBB KEVESEBB MARAD AZ ORSZÁGBAN!
EZ VALÓJÁBAN MESTERMŰ, GYÖNYÖRŰEN ELDOLGOZTÁK RAJTA A FESTÉKET, ÉS KILAKKOZTÁK
MONDJA, MIT AKAR AZÉRT A LEÉRTÉKELT DOLLÁRJÁÉRT?

LEVÉLVÁLTÁS

Vezuv Vállalat Igazgatóságának! A vállalat tulajdonában levő Vezuv nevű tűzhányó — többszöri tiltakozásunk ellenére — még mindig veszélyezteti környezetünket. Felhívjuk becses figyelmüket arra, hogy sürgősen intézkedjenek, mert ellenkező esetben kénytelenek leszünk önökre pénzbírságot kiróni.

Pompei Város Tanácsa

□

Pompei Város Tanácsának! A Vezuv állandó üzemeltetése népgazdasági érdek. (Idegenforgalom, szőlőtermelés stb.) Vállalatunk évi forgalma meghaladja a tízmilliót és egy hosszabb leállás nagy károkat okozna a Római Birodalomnak. Mindezek ellenére jogosnak tartjuk panaszukat, és a probléma megoldása szerepel rövid lejáratú terveinkben.

Vezuv Vállalat

□

Vezuv Vállalat Igazgatóságának! A tűzhányó állandó morgása, a hamueső, a kőhullás hovatovább lehetetlenné teszi az életünket és tönkreteszi a környezetünket. A lakosság egyre türelmetlenebb, és követeli a probléma végleges megoldását. Amennyiben folyó hó 31-ig nem történik intézkedés, fizessenek be pénztárunkhoz 15 ezüst pénzbírságot.

Pompei Város Tanácsa

□

Pompei Város Tanácsának! Vállalatunk mindent megtesz annak érdekében, hogy a város lakossága egészséges körülmények között, nyugodtan élhessen. Létrehoztunk egy bizottságot, amely tanulmányozni fogja a kérdést és javaslatokat tesz. A pénzbüntetést a határidő leteltével pénztárukba befizettük.

Vezuv Vállalat

□

Vezuv Vállalat Igazgatóságának! A Városi Tanács környezetvédelmi bizottságot szervezett, mert a helyzet napról napra veszélyesebb: az állatok elmenekülnek a környékről, a mérges gázok tönkreteszik kertjeinket, és a hegy morgása növeli az idegbetegek számát. Javaslatunk: a vállalat környezetvédelmi bizottsága kooperáljon a mi környezetvédelmi bizottságunkkal.

Pompei Város Tanácsa

□

Pompei Város Tanácsának! A javaslatot elfogadjuk: környezetvédelmi bizottságunk szívesen veszi fel a kapcsolatot az önök bizottságával és meggyőződésünk, hogy együttműködésünk gyümölcsöző lesz. Vállalatunk máris hathatós intézkedéseket tett: több ezer plakátot nyomatott, amelyeken felhívjuk a lakosság figyelmét arra, hogy vigyázzon a levegő tisztaságára és ne használjon kellemetlen szagú fáklyákat.

Vezuv Vállalat

□

Vezuv Vállalat Igazgatóságának! Haladéktalanul fizessenek be pénztárunkhoz 20 ezüst pénzbírságot. A bírság összegét azért emeltük fel, mert a vállalat továbbra is üzemelteti a tűzhányót és egyáltalán nincs tekintettel városunk lakóira. A hamueső lehetetlenné teszi a közlekedést, akadályokat okoz a közellátásban és a lezúduló kősziklák veszélyeztetik testi épségünket. Ha a vállalat három napon belül nem intézkedik, már harminc ezüst pénzbírsággal sújtjuk.

Pompei Város Tanácsa

□

Pompei Város Tanácsának! A pénzbírságot befizettük, noha igazságtalannak tartjuk: mi mindent megteszünk, amit megtehetünk. Újabb plakátokat nyomattunk, ezzel a felirattal: „Vigyázz a lávafolyamok tisztaságára!"

Vezuv Vállalat

□

Vezuv Vállalat Igazgatóságának! A lávafolyamok elöntötték a várost, ezért felszólítjuk önöket, fizessenek be 50 ezüst pénzbírságot. Ellenkező esetben...

□

(Ezeket a leveleket Pompei romjai alól ásták ki. A hajdani tanács épületében megtalálták a környezetvédelmi bizottság tagjait is: éppen tanácskoztak, amikor a láva betemette a házat.)

Mikes György

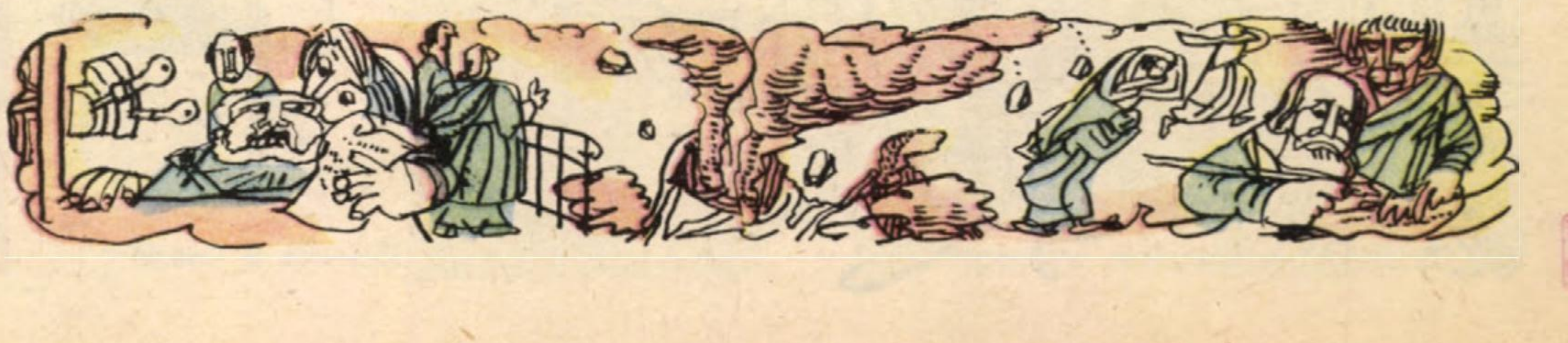

Kis történetek

A VILÁG LEGGAZDAGABB EMBERE

Egy párizsi barátom meghívott vacsorára.

— Kik lesznek még ott? — kérdeztem.

— Például Mister G.

— Az a? . . .

— Az — felelte röviden. Barátom színházi ember, s a színházi emberek Párizsban is osztályon felül, alul vagy kívül állnak, szóval elképzelhető, hogy Mister G., a világ egyik leggazdagabb embere, nála vacsorázzék.

— És hogy viselkedjem vele? — érdeklődtem.

— Ne adj neki kölcsön, mert sose látod.

Persze, ez csak vicc, gondoltam, de még aznap olvastam róla egy cikket a France-Soir-ban. Gazdagságáról és skótságáról. Negyven-ötven vendéget hív meg például angliai kastélyába, de a szobákban kicseréltette a telefonkészülékeket. Bedobósra. Hogy csak a saját költségükre telefonálhassanak a lordok és lordnék.

Hogyan, hogy nem, melléje kerültem az asztalnál. Kiszáradt öregember, szeplős, szőrös kezekkel. Csak bámultam, s mintha meg lettem volna kukulva.

— Ne haragudjék — szólaltam meg végül —, de fogalmam sincs, mi az a téma, ami érdekli.

— Kizárólag én — mosolygott.

— Tudniillik, beszélgettem már híres íróval, híres politikussal, de a világ leggazdagabb emberével még nem. Mert az, ugye?

— Remélem.

— Igaz az a bedobós telefon?

— Hogyne.

— Nem értem . . .

— Ingyen reklám. Ha egymillió fonttal nő a vagyonom, az nem érdekes. De ha kiszimatolják, hogy boldog vagyok, ha megspórolhatok egy fontot, az szenzáció. Tudja, hogy a spórolós ember kétszer boldog? — villant felém a szemüvege. — Először akkor, amikor nem ad ki egy fontot, másodszor, amikor megtalálja azt a fontot a pénztárcájában.

A vacsora végén a barátom taxikat rendelt, a vendégek közül ugyanis többen taxin jöttek, köztük Mister G. is.

Mister G. odaszólt hozzám az utcán.

— Megyünk együtt, jó?

— Örömmel.

— Hol lakik?

— Hotel Bergère.

— Én a Claridge-ben. Akkor én szállok ki előbb.

Ő szállt ki előbb. A taxióra 22 frankot mutatott. Esze ágában se volt, hogy fizesse a felét.

— A magyarok nagyon rokonszenves emberek — mondta búcsúzóul, s melegen megszorította a kezemet.

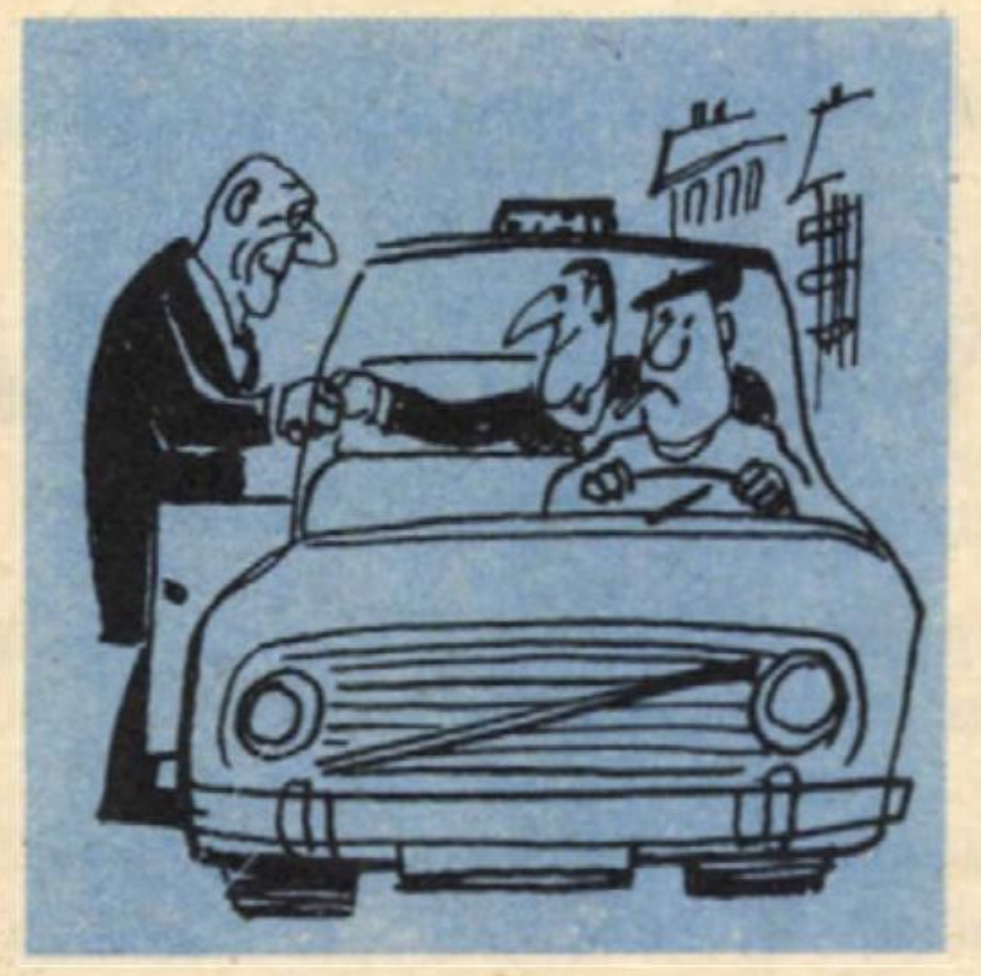

FRÉDI

Ez a Frédi magyar állampolgár, szűkebb hazája Tripolisz, egy megálló távolságra Angyalföldtől. Állandó tartózkodási helye a Pipitér eszpresszó, de fel szokott tűnni a szemközti italboltban is. Ennek az a magyarázata, hogy az italboltban olcsóbb a gin és a kevert, de viszont nincs hangulat. Az ember tehát megalapoz az italboltban, aztán átballag egy feketére az eszpresszóba. Mindezt attól tudom, aki a hangulatot szolgáltatja a Pipitérben. Ott zongorázik. Ő mesélt Frédiről is.

A Pipitér törzsközönsége vagy jön, vagy megy. Sittről jön, sittre megy. Persze, betévednek néha gyanútlan egyedek is. Nos, a Pipitér császára a Frédi. Hatalmas alak, akkora mancsokkal, mint egy palacsintasütő. Derűs jóindulat sugárzik róla. Olyan, mint egy szelíd gorilla. Felesleges kilépnie ebből a magatartásából. Állást foglal, és nincs vita.

A zongorista egyik nap kapott egy nyugati szeretetcsomagban egy sexmagazint. Bevitte mutogatni a Pipitérbe.

— Megveszem — mondta Frédi.

— Nem eladó — felelte a zongorista.

— Adok érte egy ötvenest.

— Nem eladó. Még a gyerekek se látták otthon.

— Százas.

— Értsd meg Frédi . . . — ellenkezett vakmerően a zongorista.

Olyan csend támadt, hogy még egy csokoládétortán sétáló légy lépteit is hallani lehetett.

— Oké! — legyintett kegyesen Frédi.

A presszó fellélegzett. A zongorista otthagyta Frédinél a magazint, és leült játszani. A szám után kereste a lapot. Frédi azt mondta, hogy ő letette a szomszéd asztalra. Körültekintett.

— Láttátok?

Mindenki *látta*, hogy Frédi odatette.

— De hol van? — kérdezte kétségbeesetten a zongorista.

— Nyilván ellopták — sajnálkozott választékosan Frédi. — Ilyen nálunk a közés vagyonbiztonság. Jobb lett volna, ha eladod a pipiket egy pirosért.

A zongorista egész este szomorú dalokat játszott.

Nem sokkal zárás előtt betódult egy hangos társaság. Ittak, s sorra rendelték a slágereket. Majd kezdtek felcihelődni. Frédi odavetett a zongorára helyezett tányérra egy ötvenforintost. Egy farmer-szerelékes fiú húsz forintot húzott ki a tárcájából.

— *Én* ötvenet szúrtam le — jegyezte meg csendesen Frédi.

— Többet műélveztél, mint én.

— *Én* ötvenet szúrtam le — ismételte nagy nyugalommal Frédi.

A farmeres felmérte Frédit. A húszas mellé még kikotort három tízest. Társai követték példáját. Frédi unottan ásított, a zongorista hálából rákapcsolt Frédi kedvenc számára.

Amikor aztán a zongorista készült felmarkolni a pénzt, Frédi tenyere megjelent a tányér felett.

— Kölcsön — mondta szerényen, s kihúzta a saját ötvenesét.

Kabátja zsebéből kivirított a sexmagazin.

Fendrik Ferenc

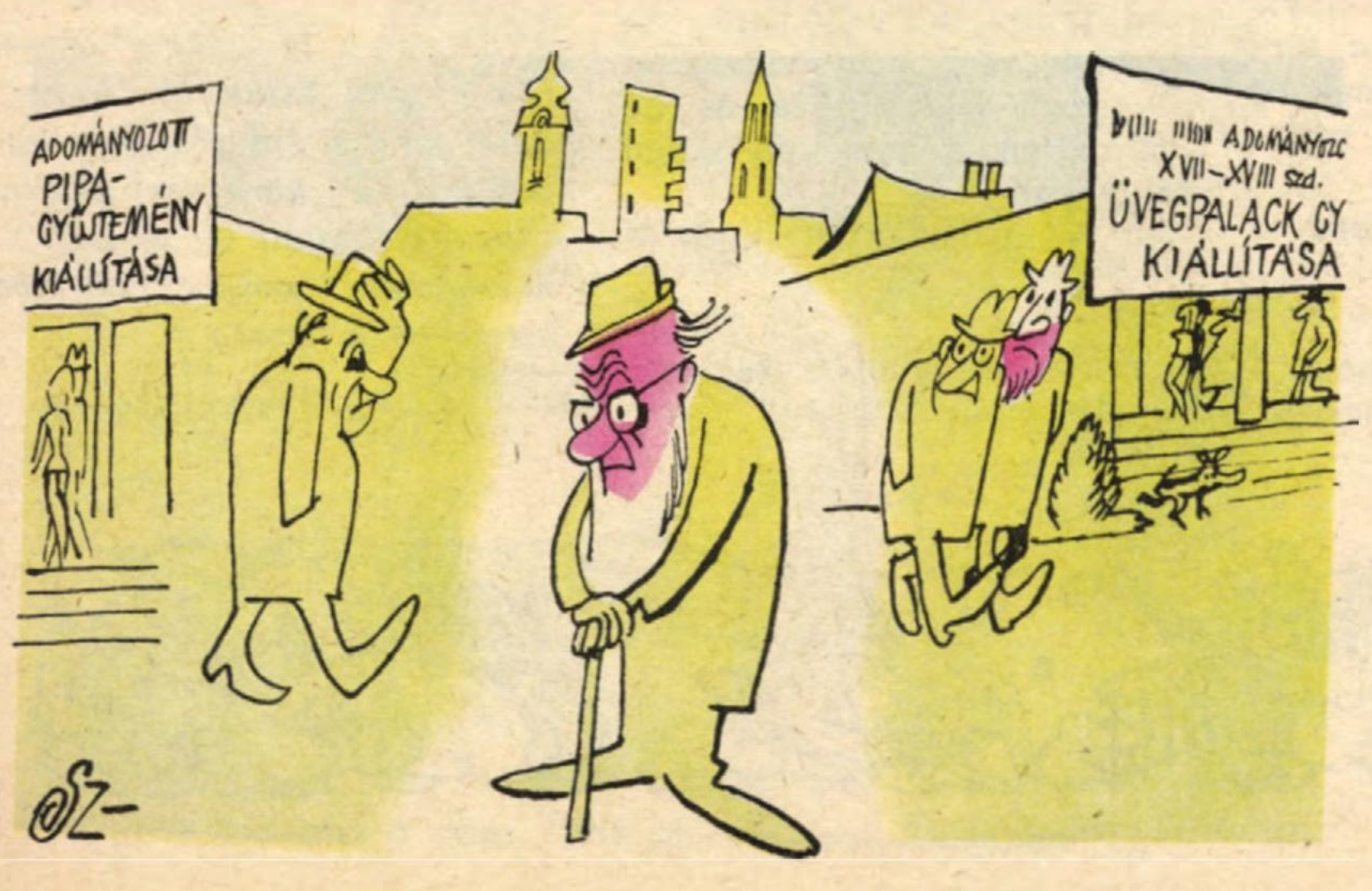
ADOMÁNYOZOTT PIPA-GYŰJTEMÉNY KIÁLLÍTÁSA
ADOMÁNYOZ. XVII–XVIII. szd. ÜVEGPALACK GY KIÁLLÍTÁSA
ŐSZ

NEMESLELKŰ ADOMÁNYOZÁSOK

– Kire hagyjam az ellenségeimet? Egy életen át gyűjtöttem őket!

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mi az abszolút izgalmas helyzet?

Várnai György:

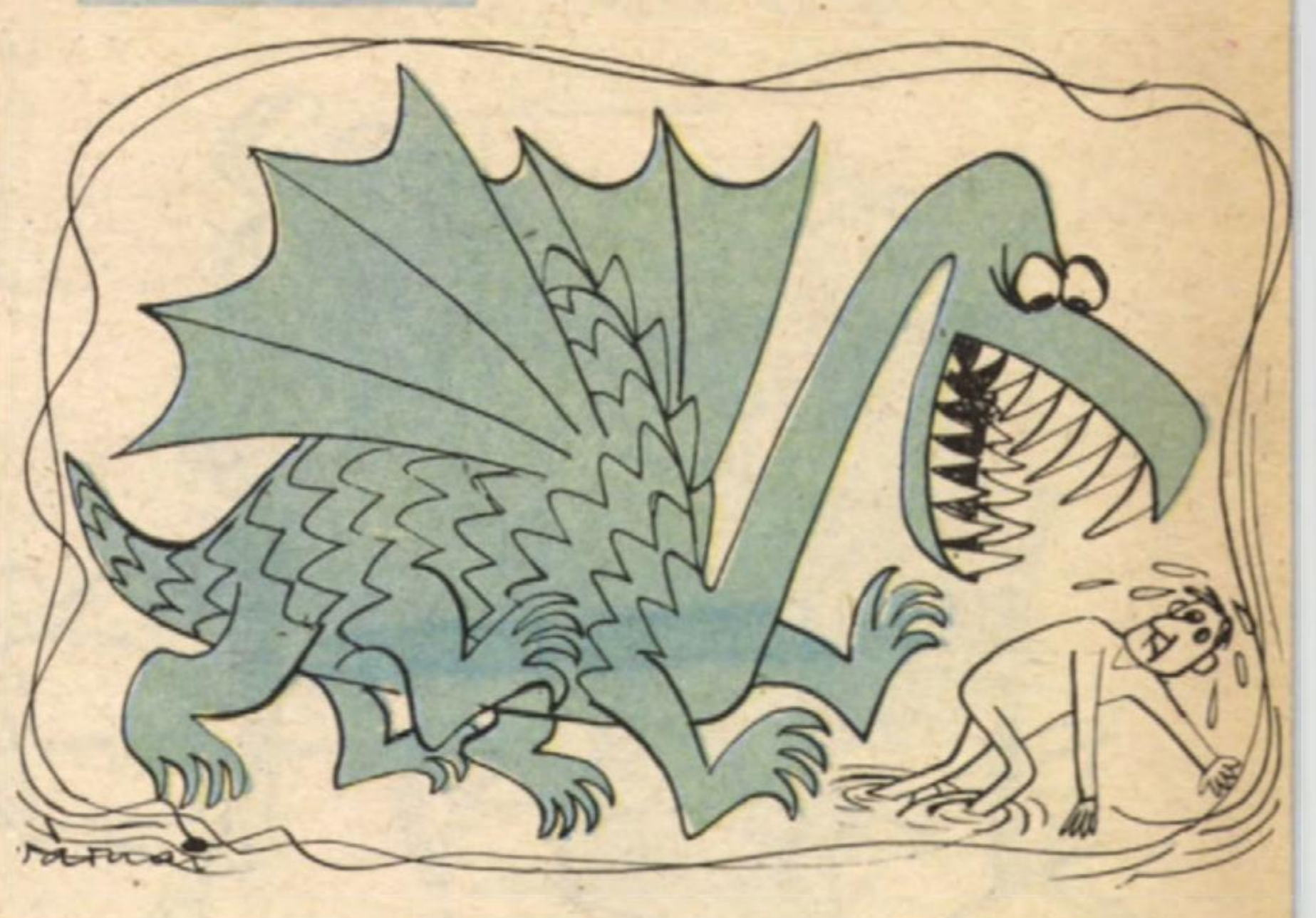

– Vajon felébredek-e, mielőtt utolér?

Endrődi István:

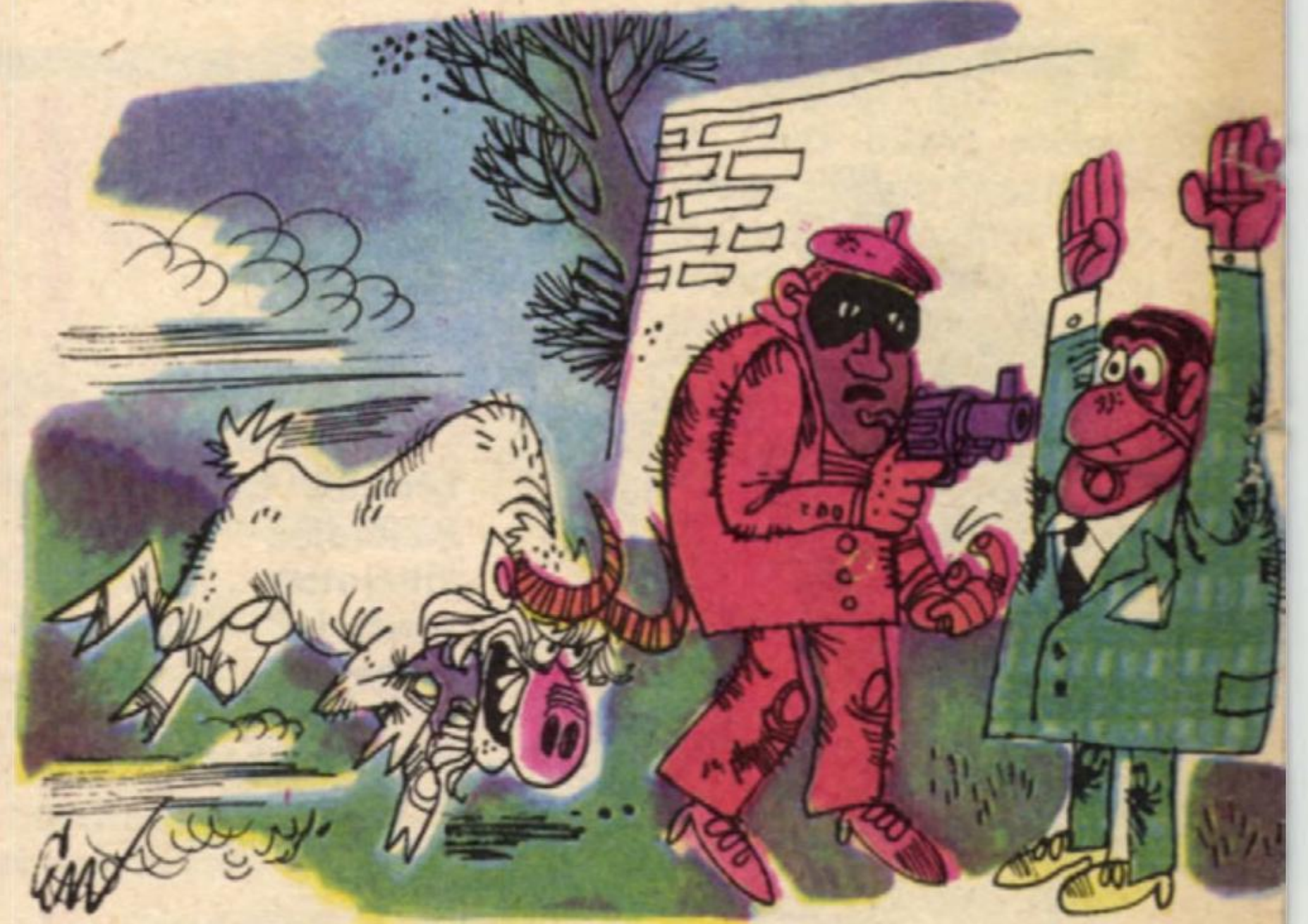

– Mit vigyorog, ez magának nem elég izgalmas?

Barat József:

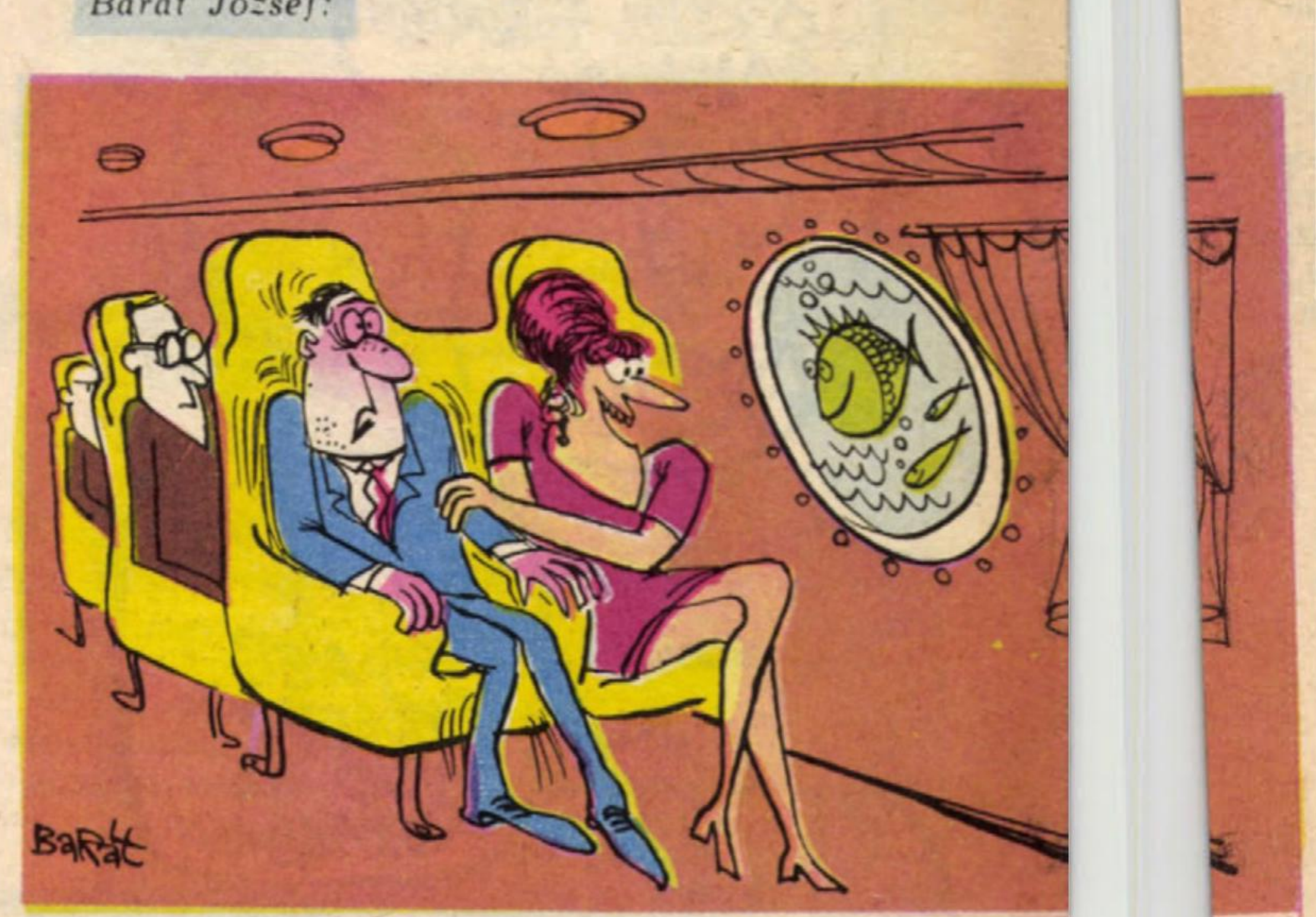

– Azt hiszem, Gyuri, valami kiadós esőfelhőbe kerültünk . . .

Fülöp György:

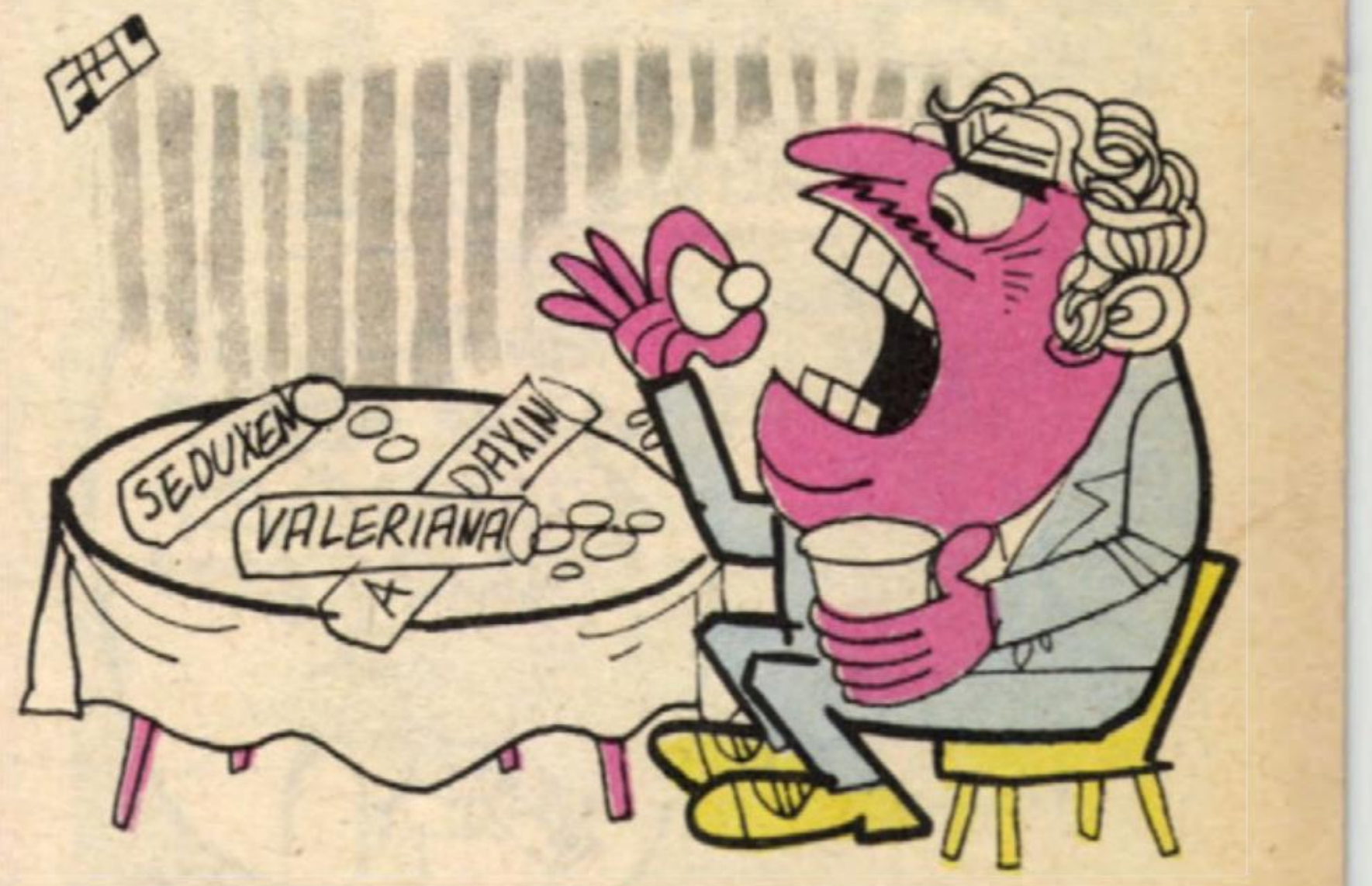

–Az élet.

Mészáros András:

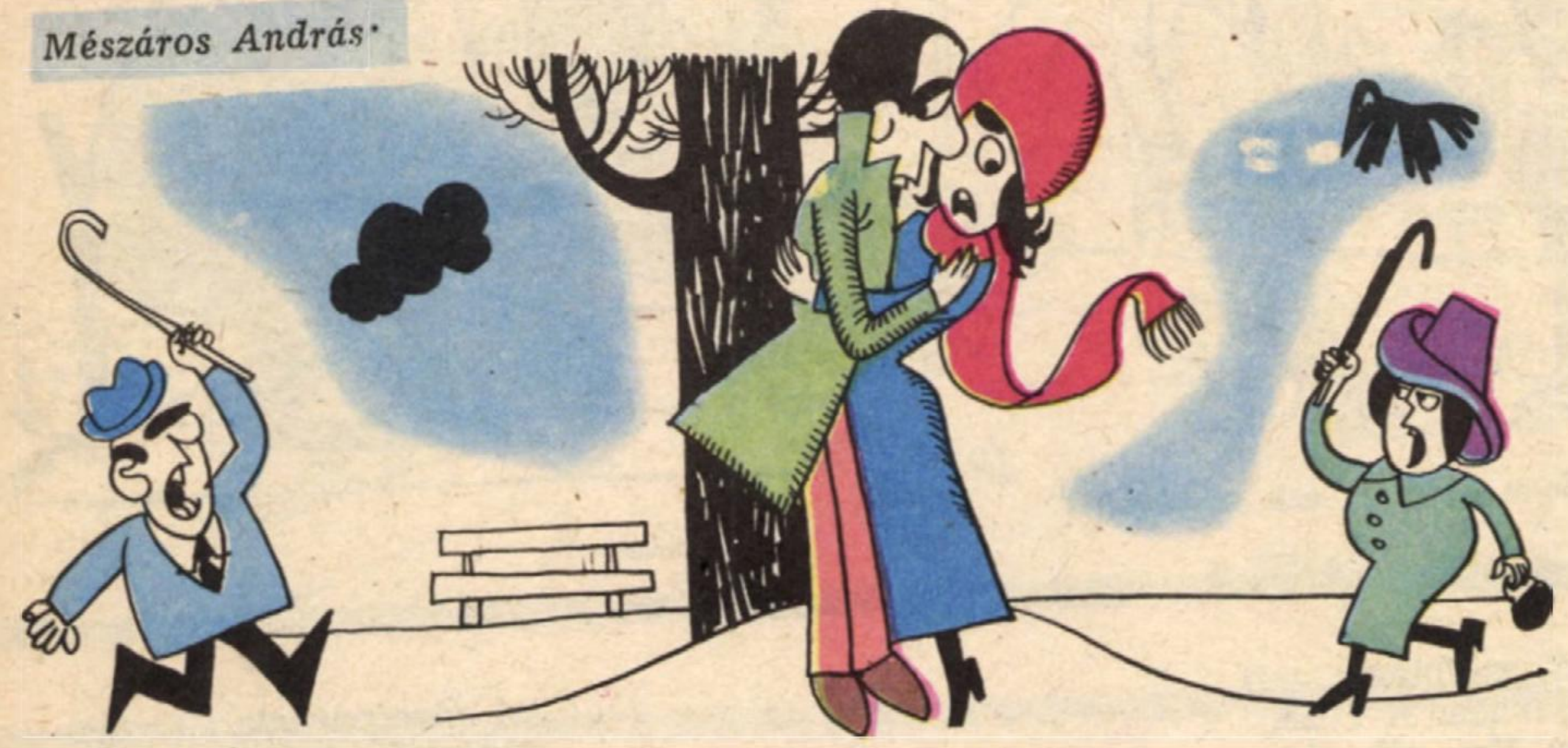

– A férjem!
– A feleségem!

Hegedűs István:

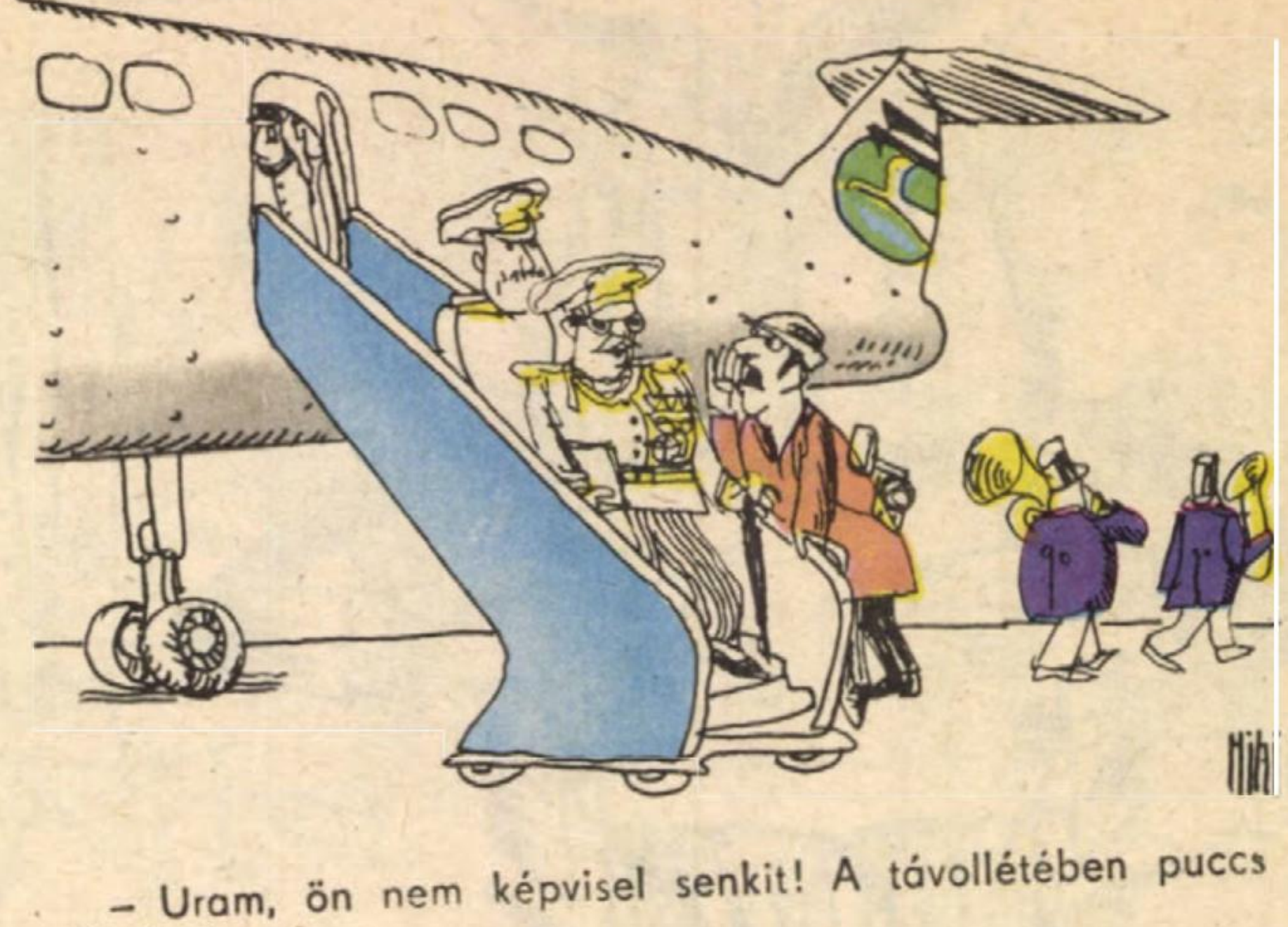

– Uram, ön nem képvisel senkit! A távollétében puccs történt!

Dallos Jenő:

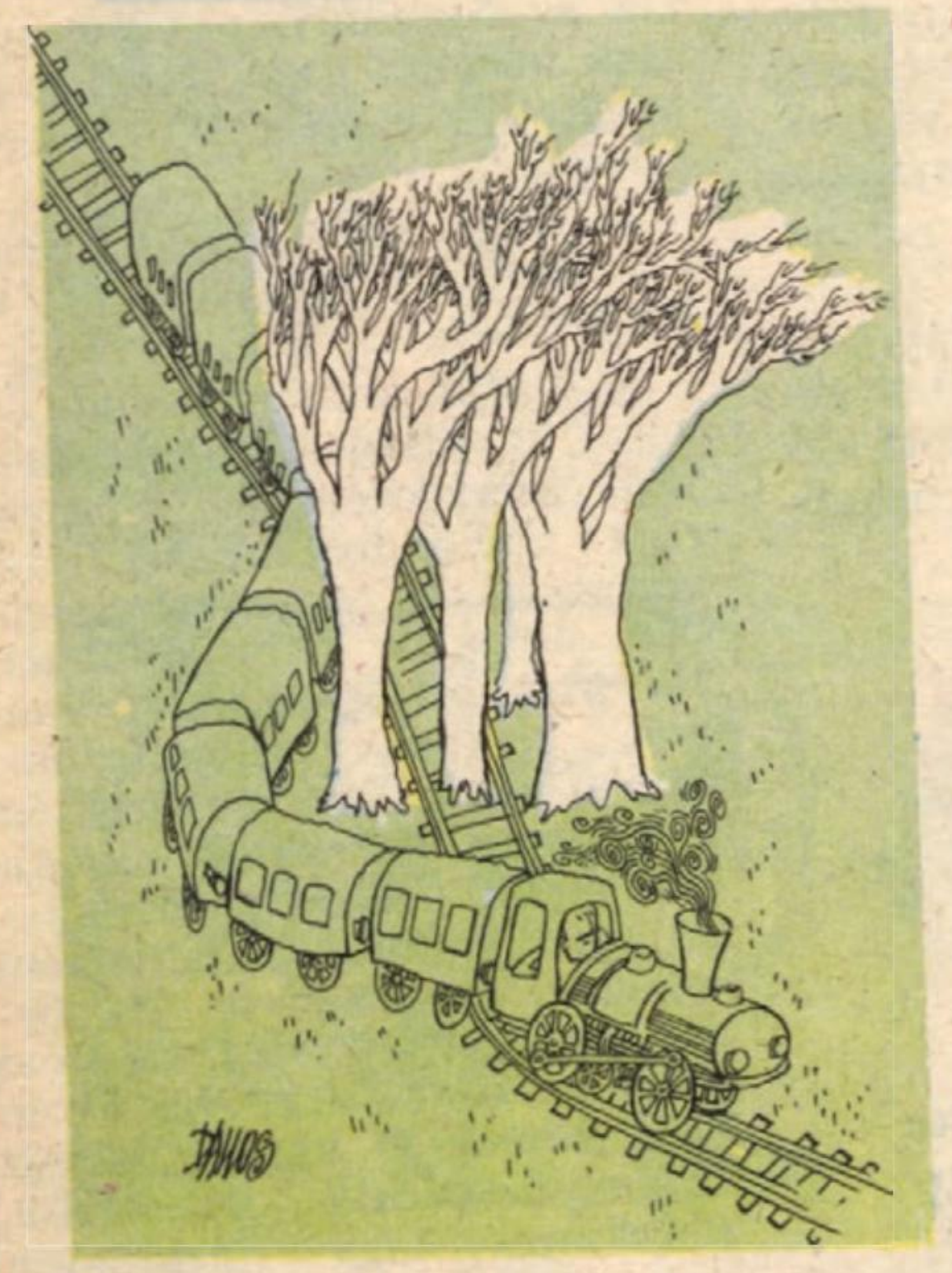

Lehoczky István:

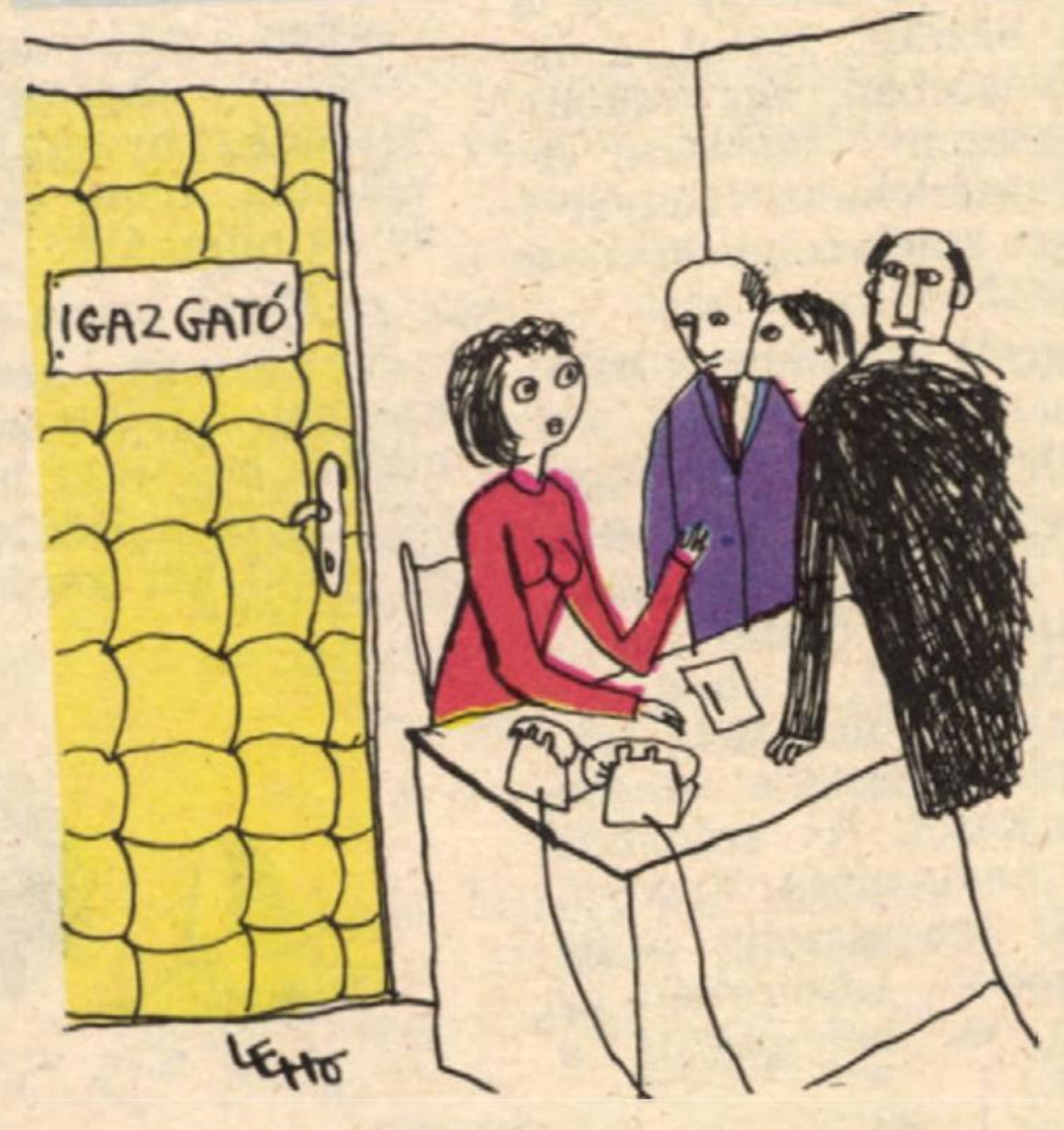

– Már félórája bent van nála! Most vagy kidobják, vagy kinevezik!

Balázs-Piri Balázs:

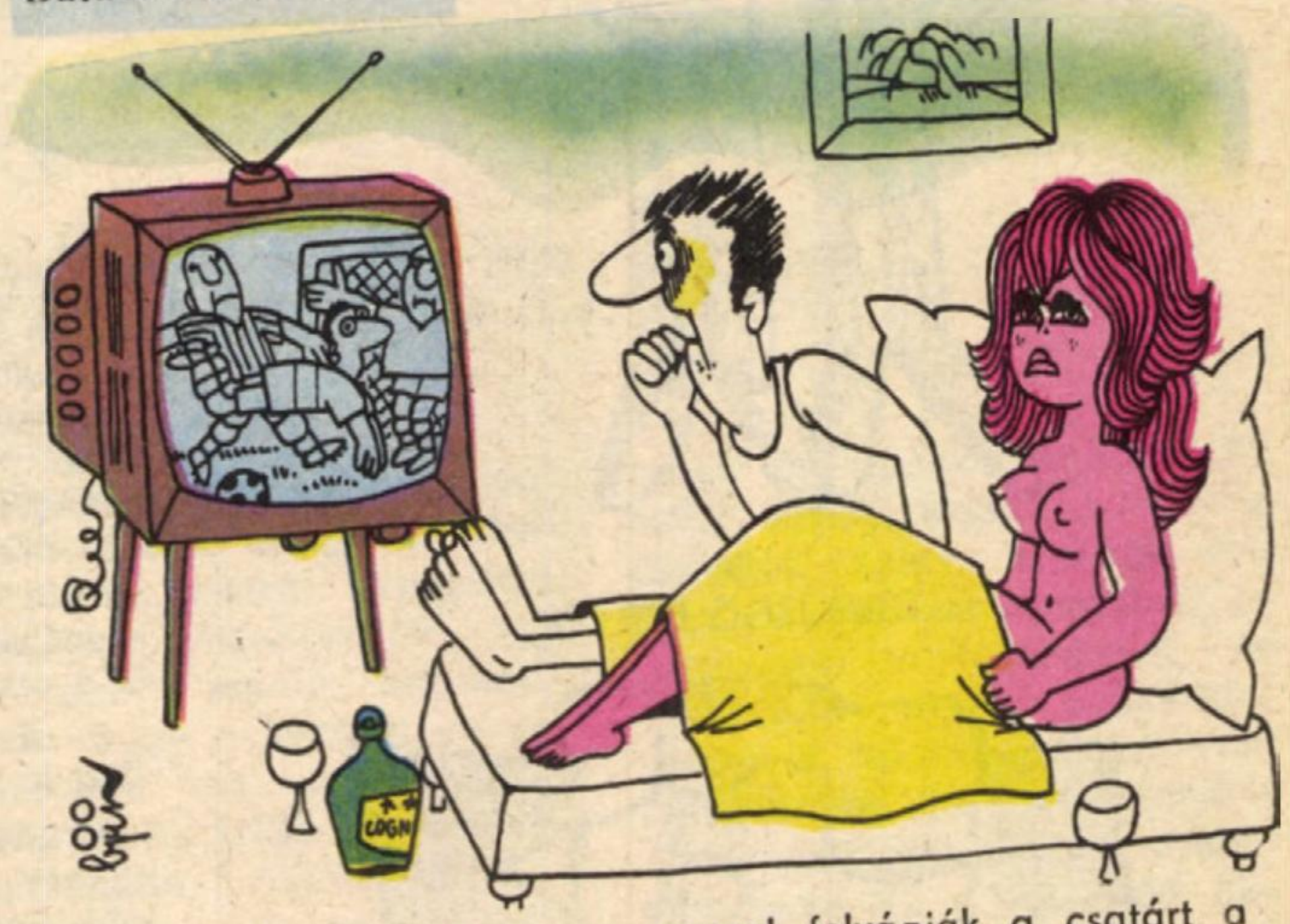

–Ha befejezés előtt egy perccel felvágják a csatárt a 16-oson belül . . .

Brenner György:

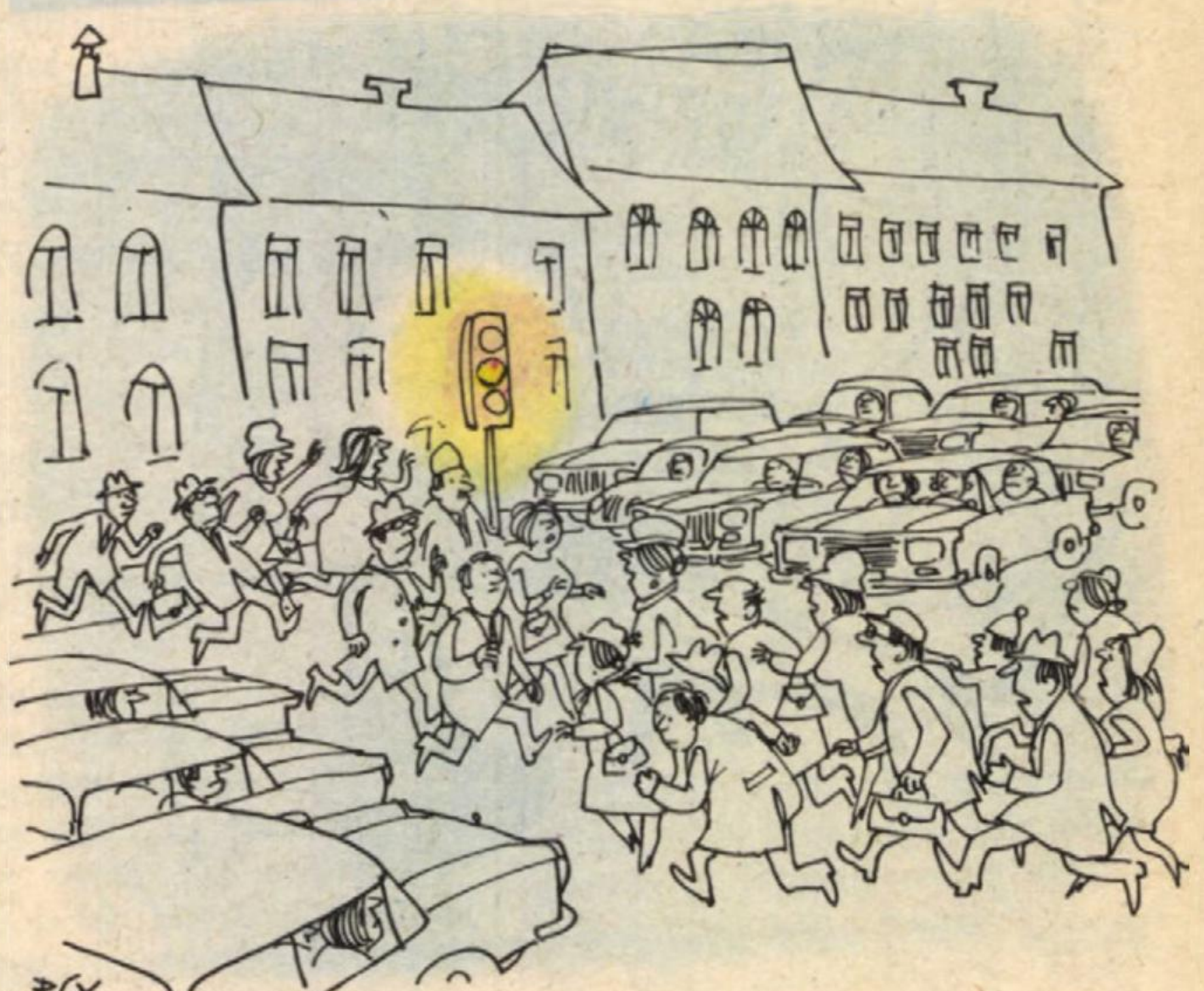

· Ez. Állandóan.

Sajdik Ferenc:

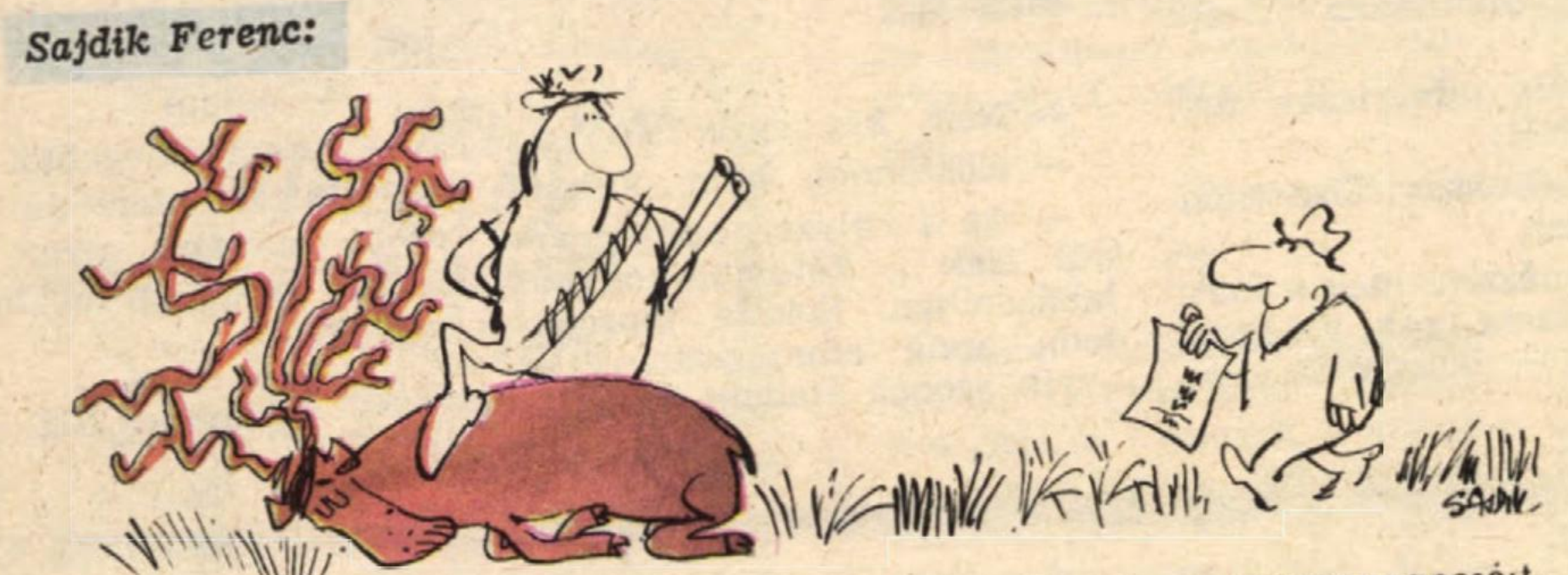

–Amikor egy vadász megtudja, hogy mennyit kell fizetnie a szarvasagancsért.

Vasvári Anna:

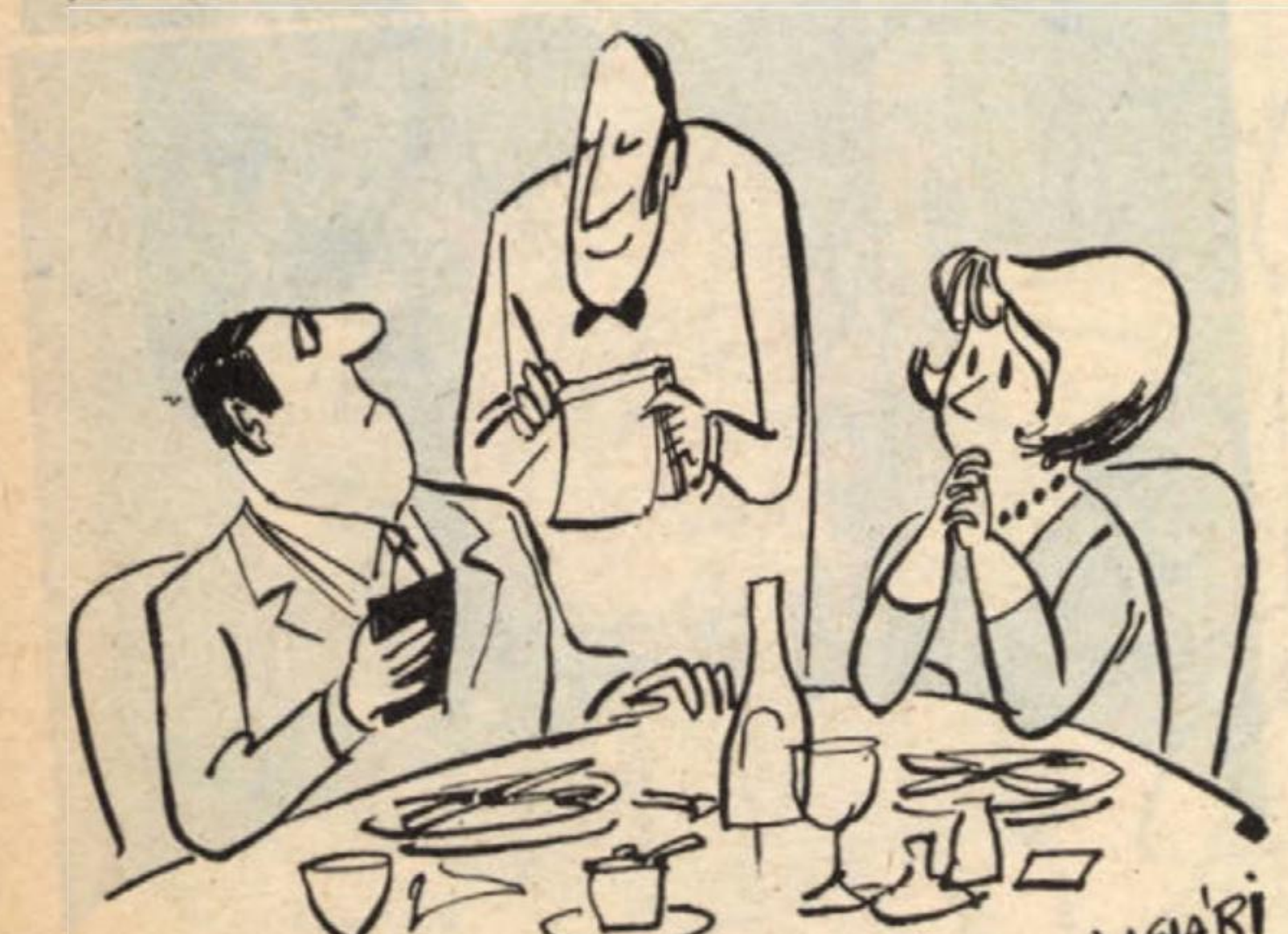

–A számla.

Erdei Sándor:

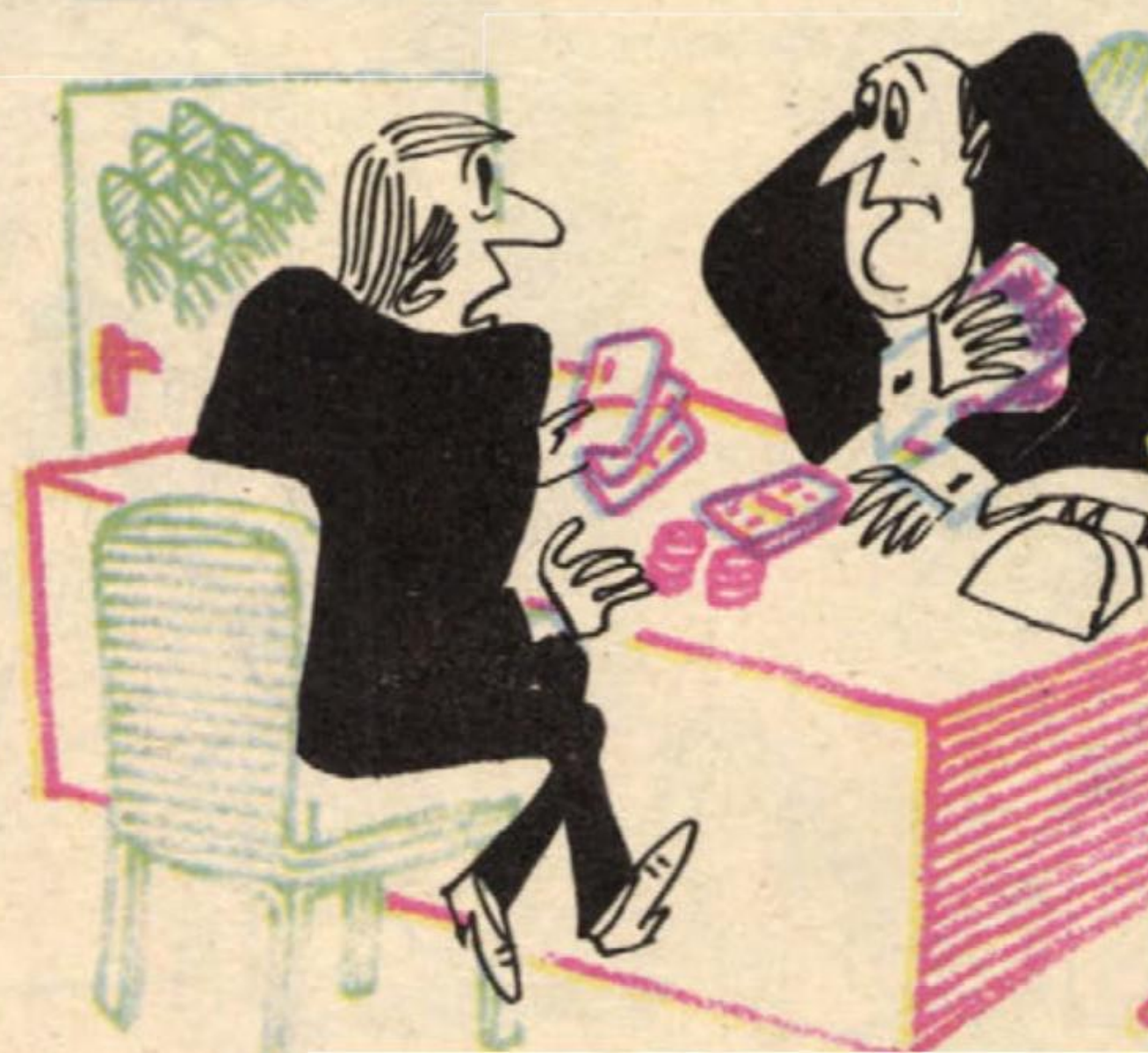

–Nyerni a főnöktől.

Szűr-Szabó József:

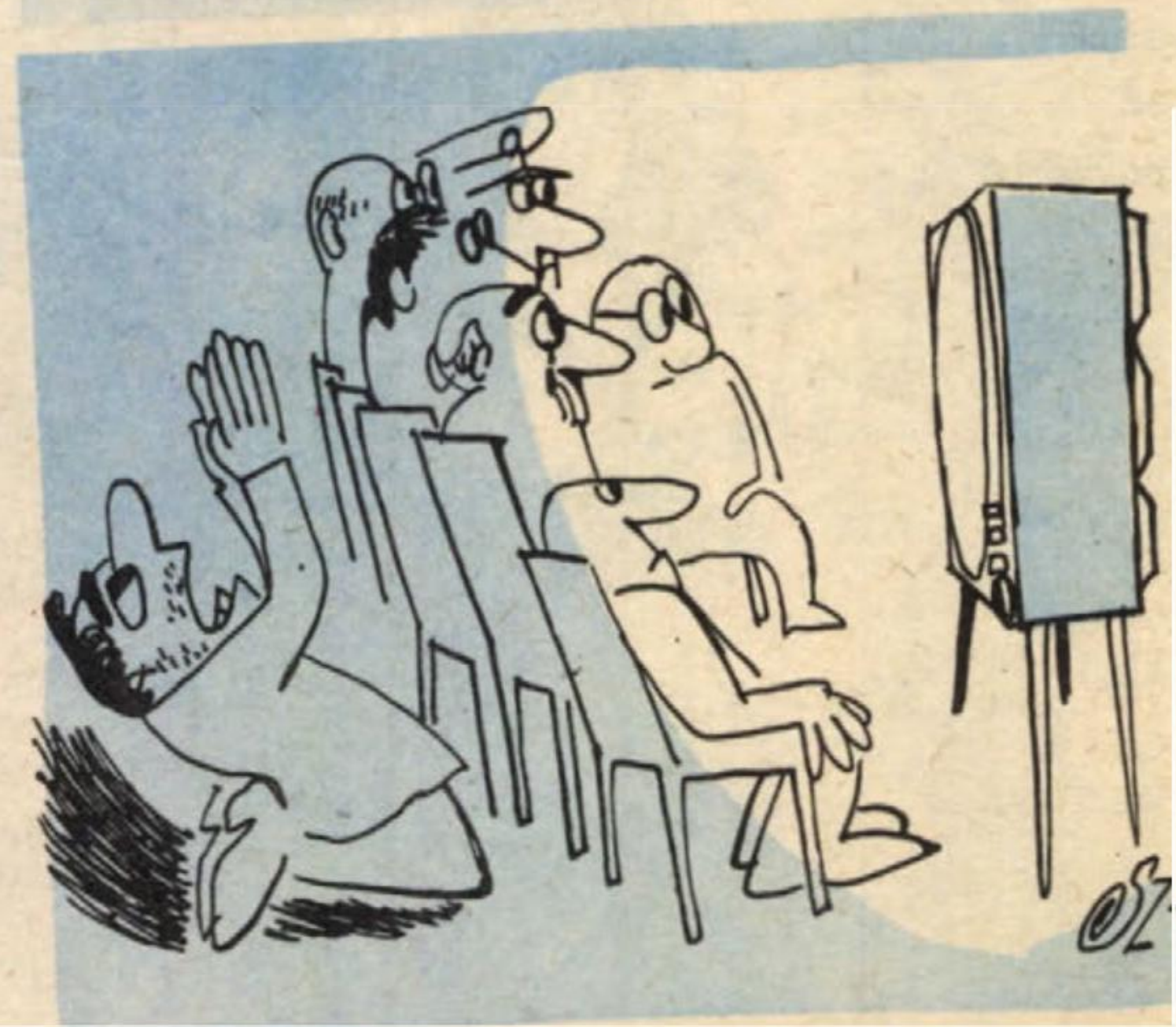

– Csak engem ne mutasson a Kék fény!

KÖZÖS KÖZLEMÉNY

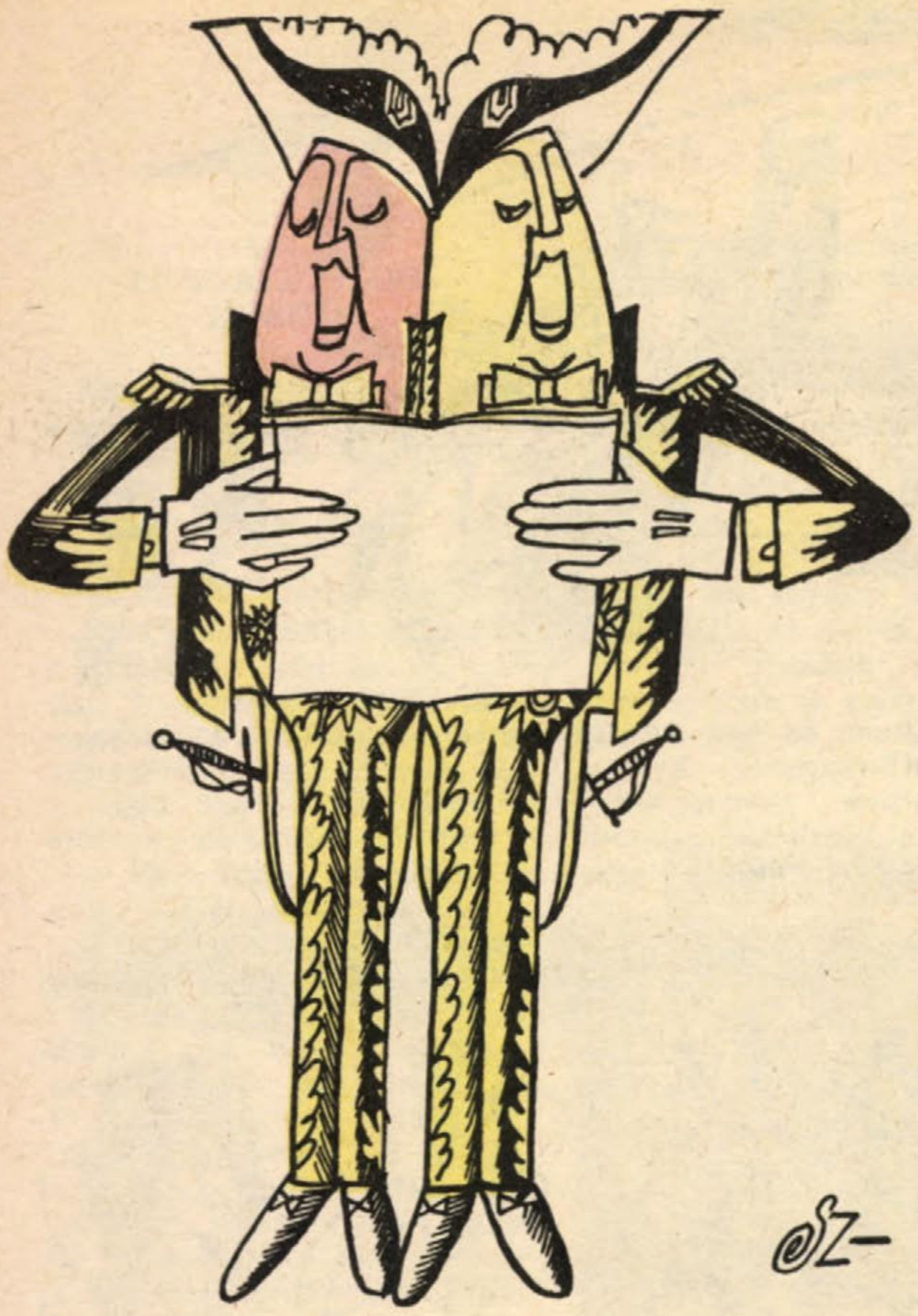

KISKERT A DIVAT

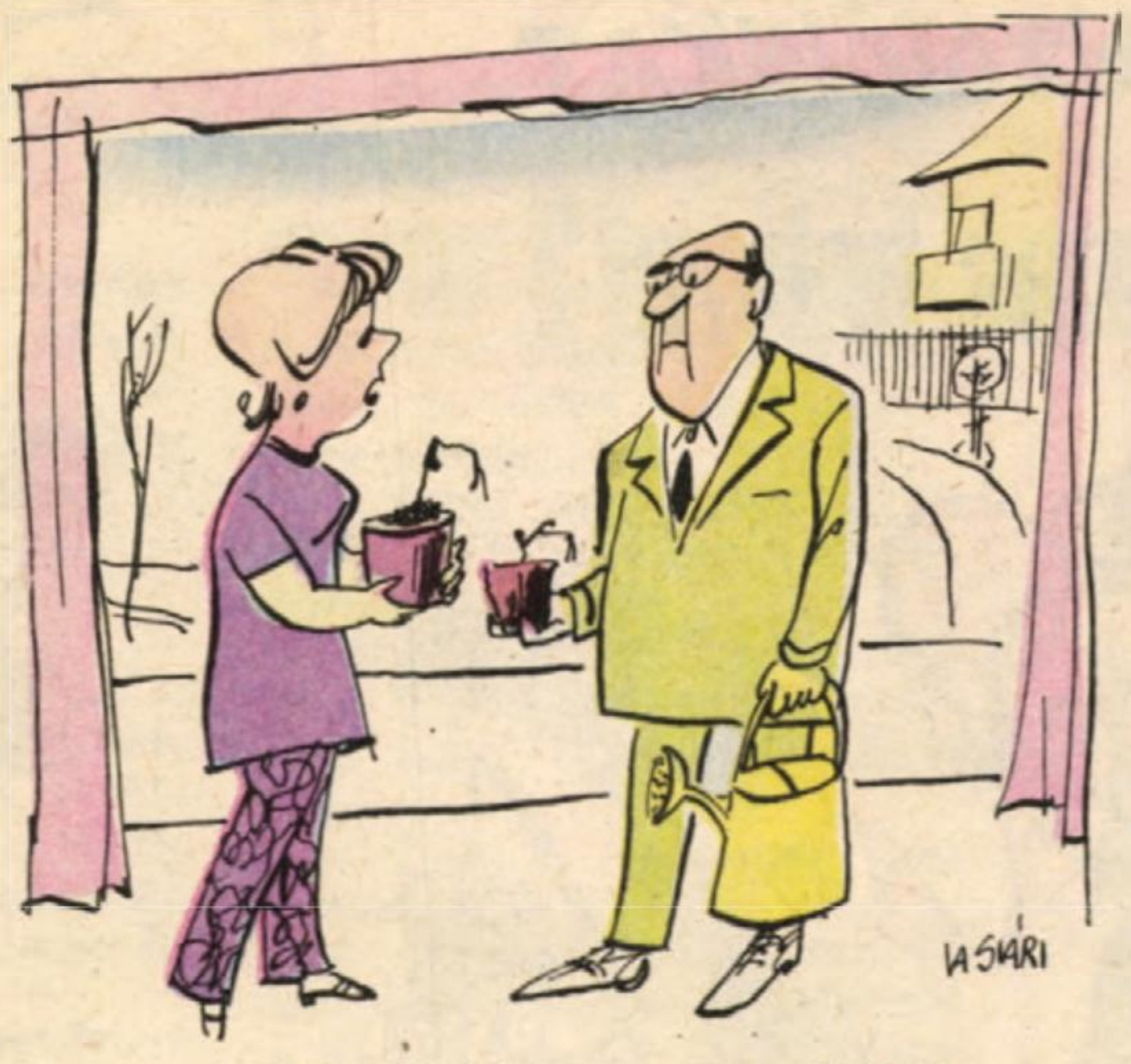

– Nem kellene ezt sarabolni?

MEGVERTE A NAGYAPJÁT EGY TÍZÉVES KISFIÚ

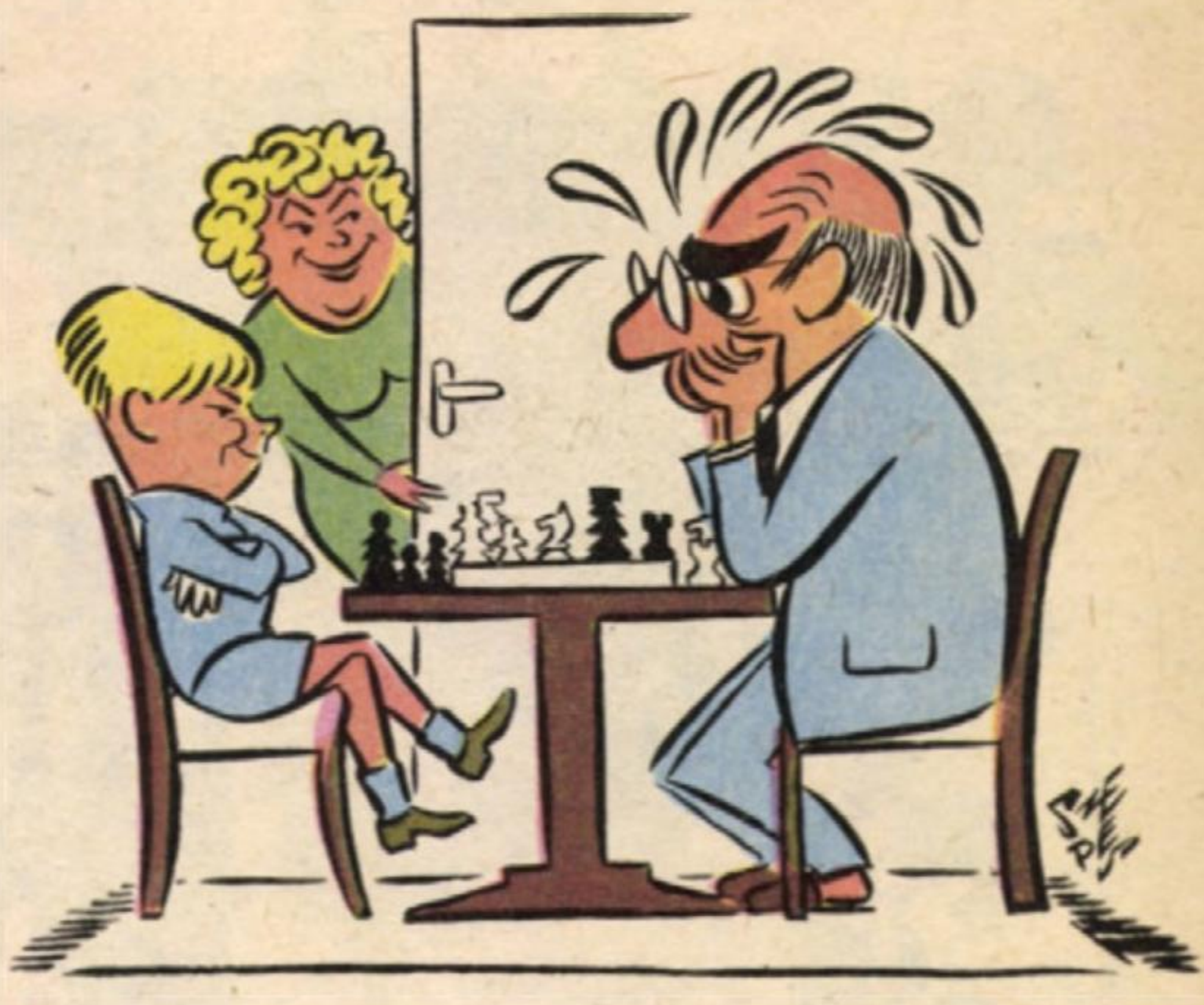

TÚLBUZGÓ BÖLLÉR

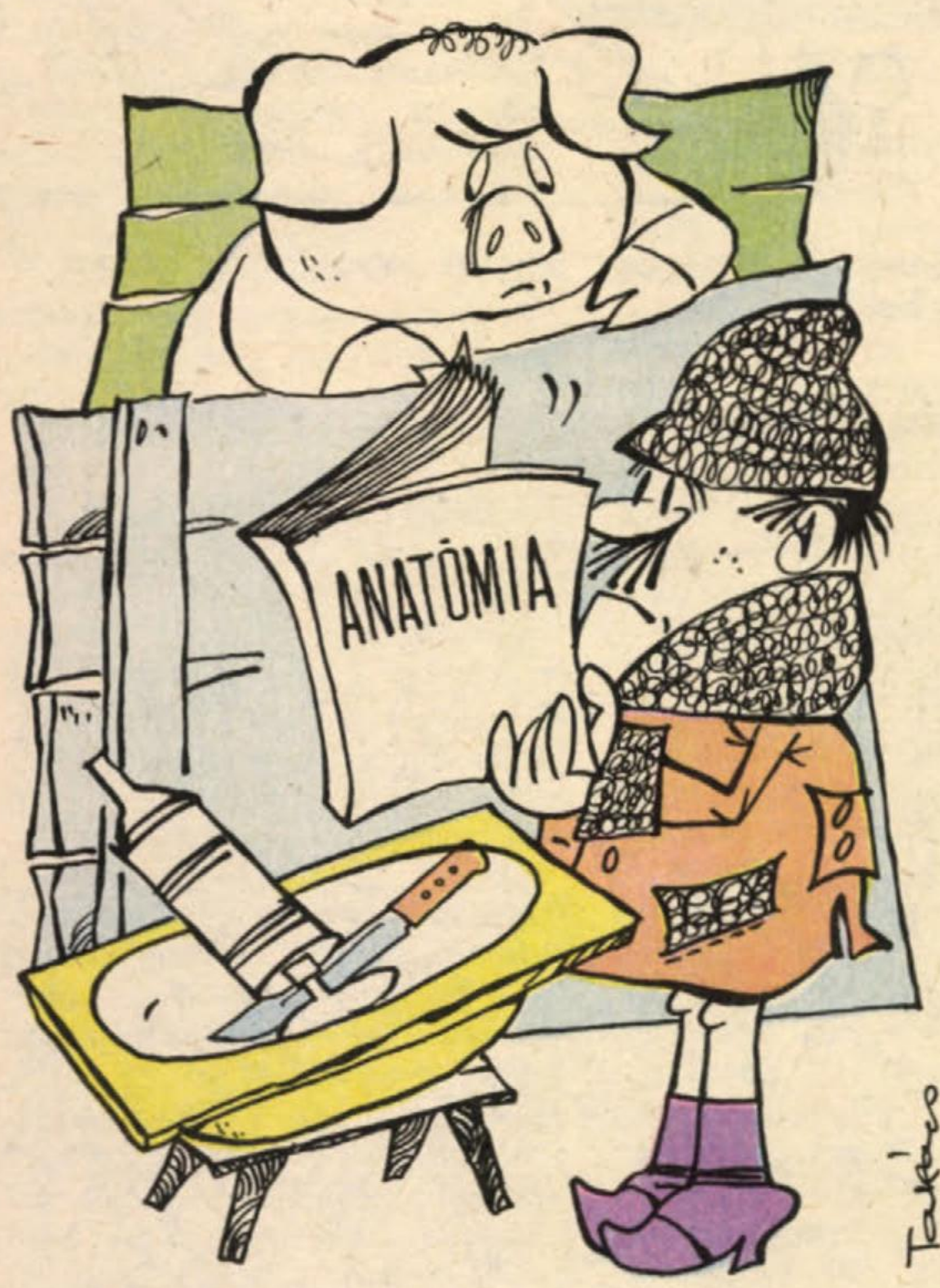

BIZTOSÍTÉK

Zúgott a zsúfolásig telt Sportcsarnok. A középsúlyban Vranyák öklözött Labodával. A harmadik menet második percében Vranyák egy balhorgot helyezett el Laboda állán. A bokszoló megszédült, és támolyogva a kötélhez hátrált. Hátul, a tizenötödik sorban, egy vékony kis öregasszony izgatottan figyelte a mérkőzést. Tenyerét a szájához emelve így kiáltott le a szorítóba:

— Vranyák! Mindent bele! Üsd ki!

Vranyák mintha szárnyakat kapott volna a biztatástól: jobbjával megsorozta az ellenfelét, majd egy újabb hatalmas balhorogtól Laboda a földre esett. A bíró tízig számolt, aztán magasba emelte a győztes kezét. Az arénában tombolva ünnepelték Vranyákot. A kis öregasszony pedig előrefurakodott, lebotorkált az öltözőkhöz és bekopogott a bajnokhoz.

— Tessék — hangzott bentről egy öblös bariton. A néni lassan kinyitotta az ajtót és betipegett:

— Jó estét kívánok. Gratulálok a győzelméhez, fiacskám.

A bokszoló udvariasan felállt a helyéről:

— Kezicsókolom. Köszönöm az elismerést.

— Hadd nézzem meg a karizmait. Mutassa csak. Ez igen. Ez muszkli — bólogatott elismerően a néni, aztán így folytatta: — Özvegy Freimovics Rezsőné nyugdíjas vagyok. Vállalna, fiam, egy kis társadalmi munkát?

— Miről lenne szó?

Az özvegy nem válaszolt azonnal. Egy kis zacskóból pemetefű cukorkát halászott elő, egy gyors mozdulattal bekapta, majd azt kérdezte:

— Nem kér egyet?

— Köszönöm, nem. Tehát?

— Az a helyzet, hogy egyedül élek a kétszoba-konyhás lakásomban. Sokáig töprengtem, amíg elhatároztam: az egyik szobát átadom egy fiatal házaspárnak, eltartási szerződésért. Tegnap ott jártak nálam. A férfi kezet csókolt, a nő a második anyjának nevezett. Habos süteményt hoztak és francia krémest, és egy csokor szegfűt. Kedvesek voltak és figyelmesek. Most már csak magától függ, fiam, hogy megkötjük-e az eltartási szerződést.

— Hogy tetszik ezt érteni? — kérdezte csodálkozva az ökölvívó.

— Tudja, annyi mindent olvasni az újságokban az eltartási szerződésekről. Sokszor csak addig figyelmesek, udvariasak az öregekkel szemben, amíg be nem költöztek. Ha már birtokon belül vannak, nagyon megváltoznak. Éppen ezért arra szeretném megkérni, fiacskám, mondja azt nekik, hogy a rokonom. Jöjjön el hozzám hetenként egyszer vagy kétszer. A törvény mellettünk van, de nem árt, ha látják, hogy egy ilyen erős ember is vigyáz özvegy Freimovicsnéra. Elvállalja, fiacskám, hogy társadalmi munkában vigyáz rám?

Vranyák meghatottan nyújtott kezet a néninek:

— Vállalom.

— Akkor megkötöm velük az eltartási szerződést, és ha eljön hozzám, olyan rántott levest kap, hogy az hét nyelven beszél...

Galambos Szilveszter

REDŐNYSZOKNYA

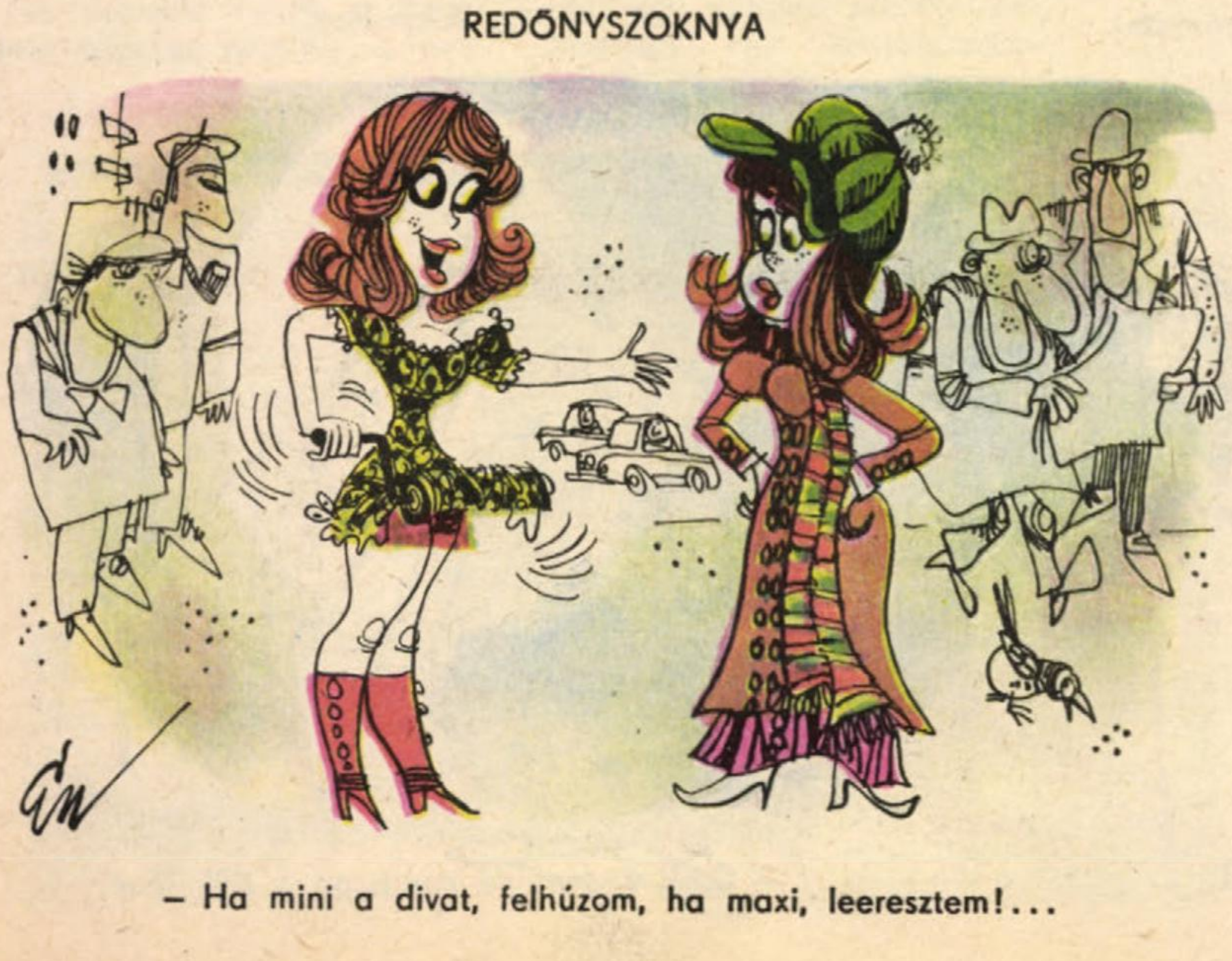

– Ha mini a divat, felhúzom, ha maxi, leeresztem!...

REKLAMÁCIÓ

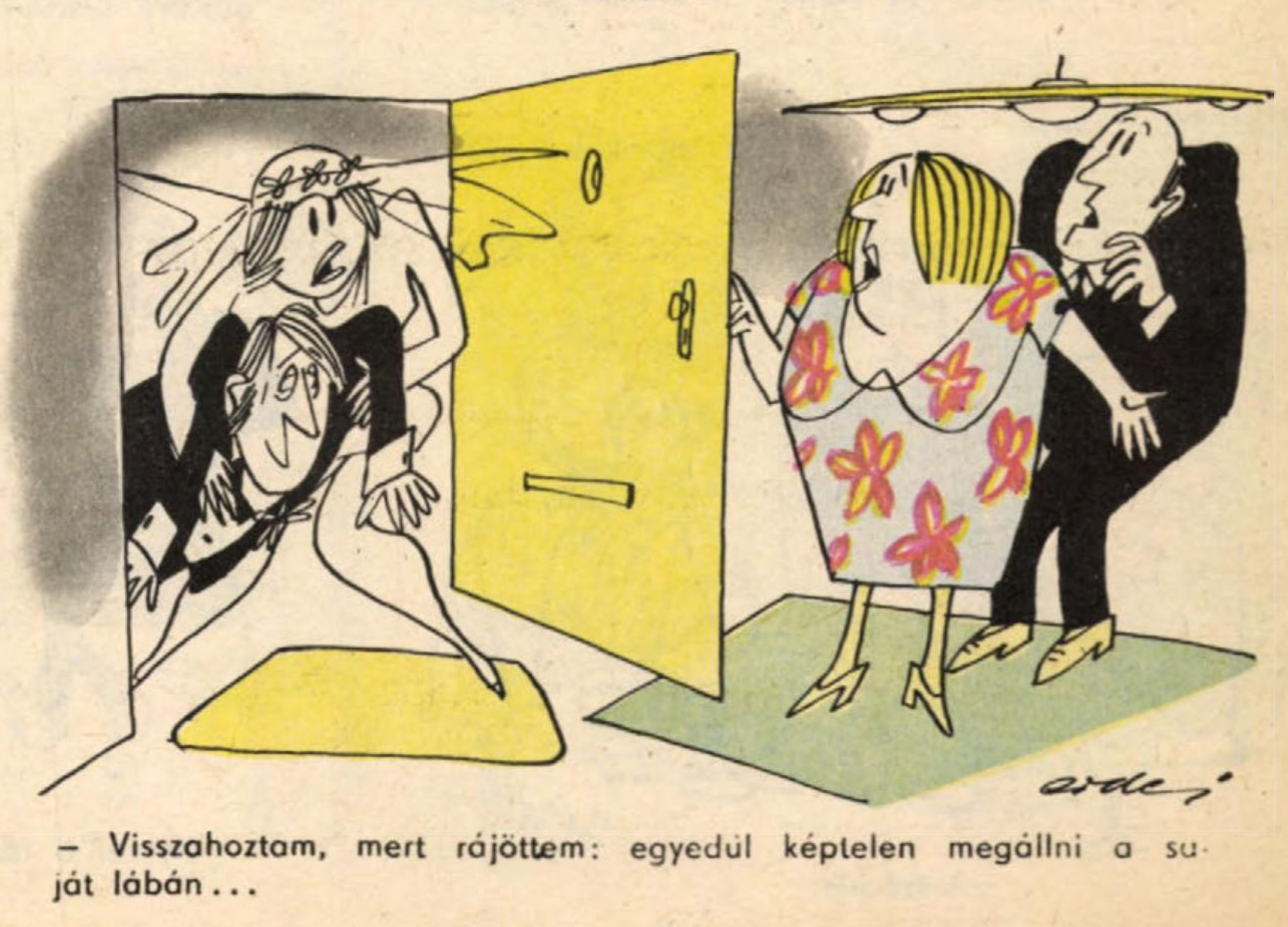

– Visszahoztam, mert rájöttem: egyedül képtelen megállni a saját lábán...

KÖZHELY

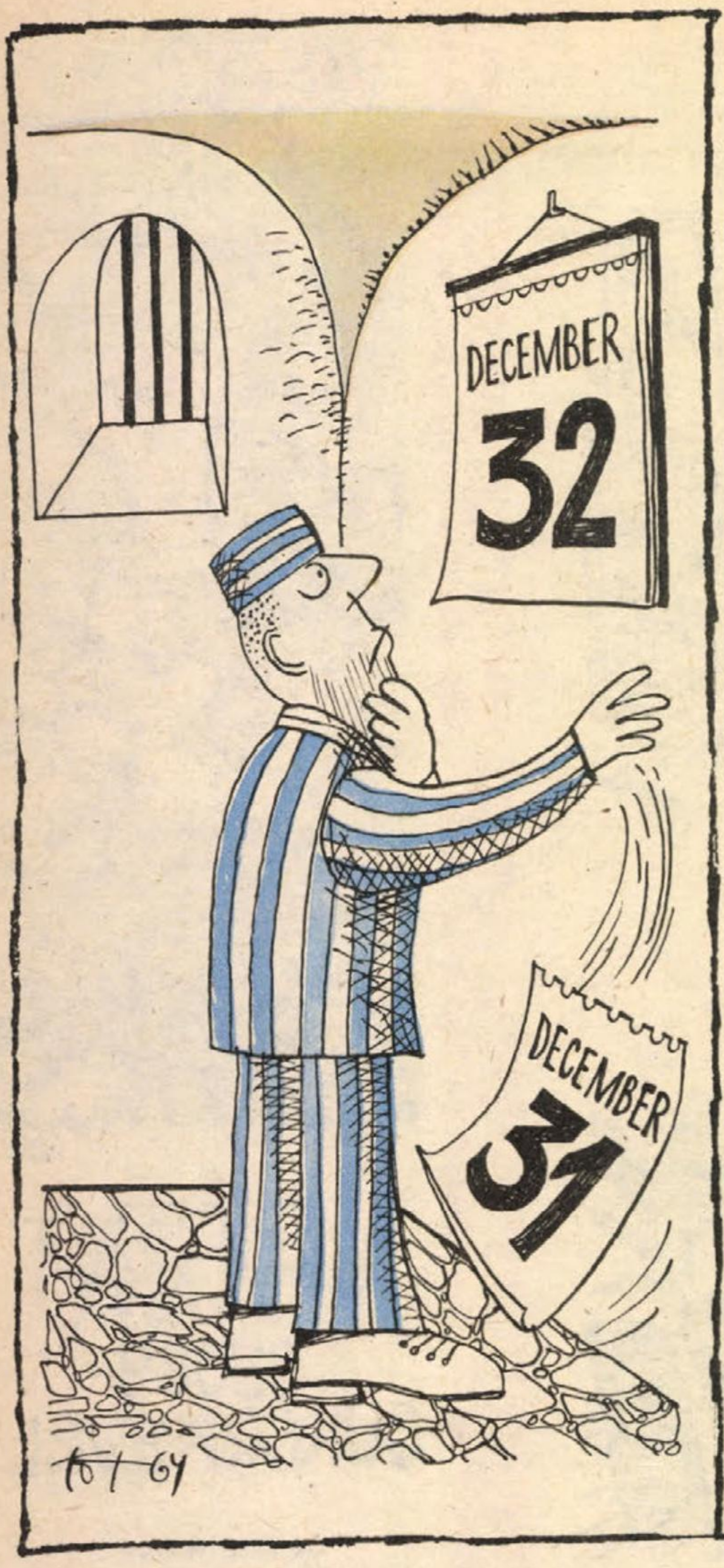
DECEMBER
32
DECEMBER
31
tót gy

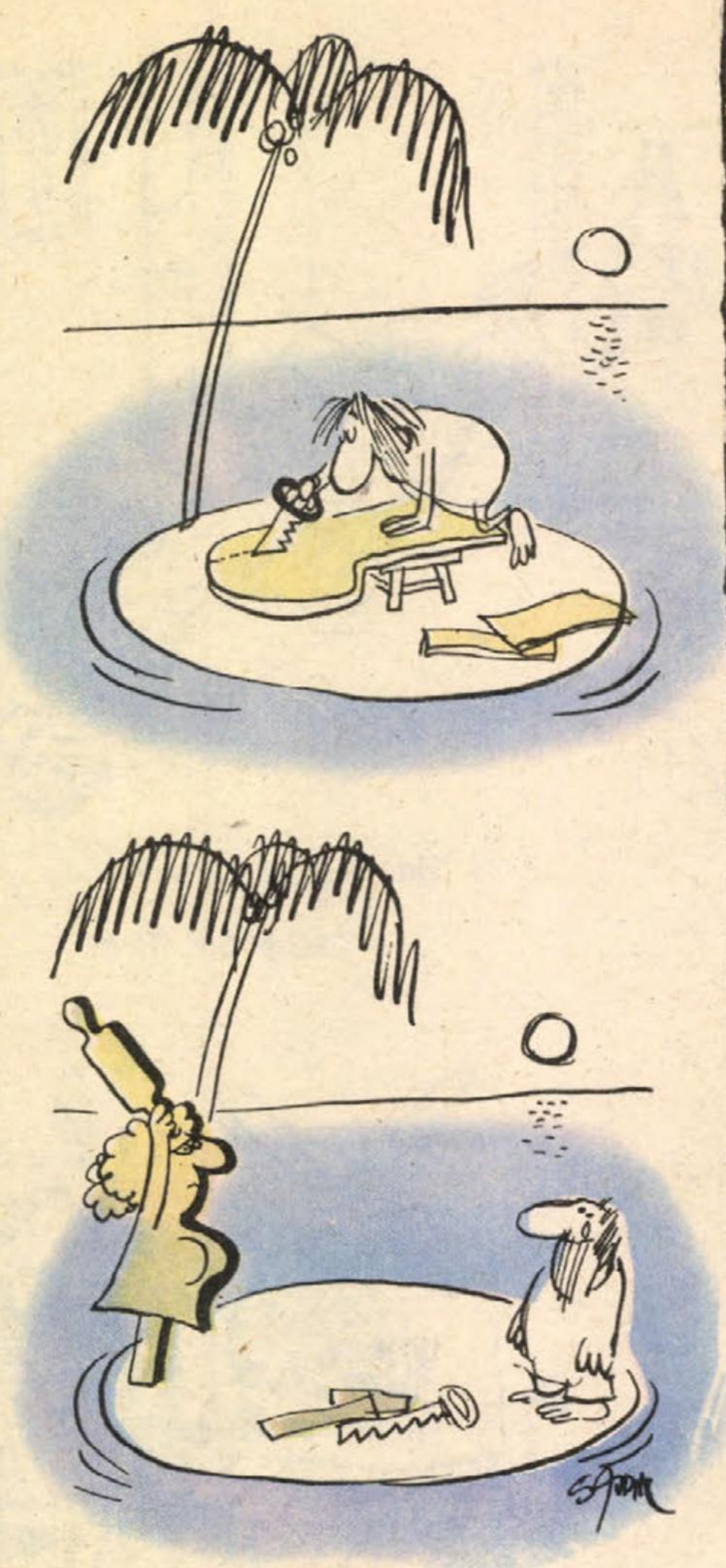

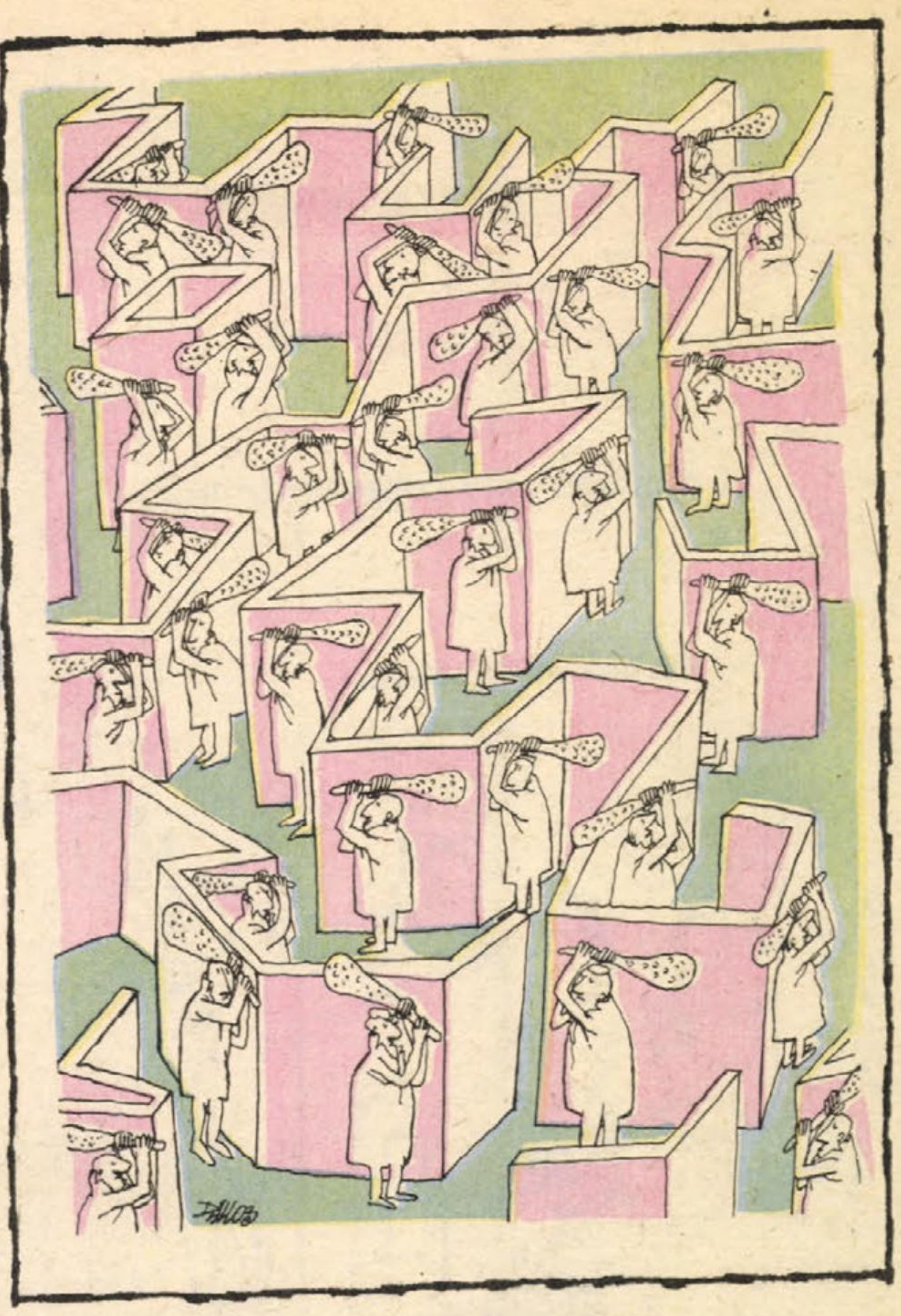

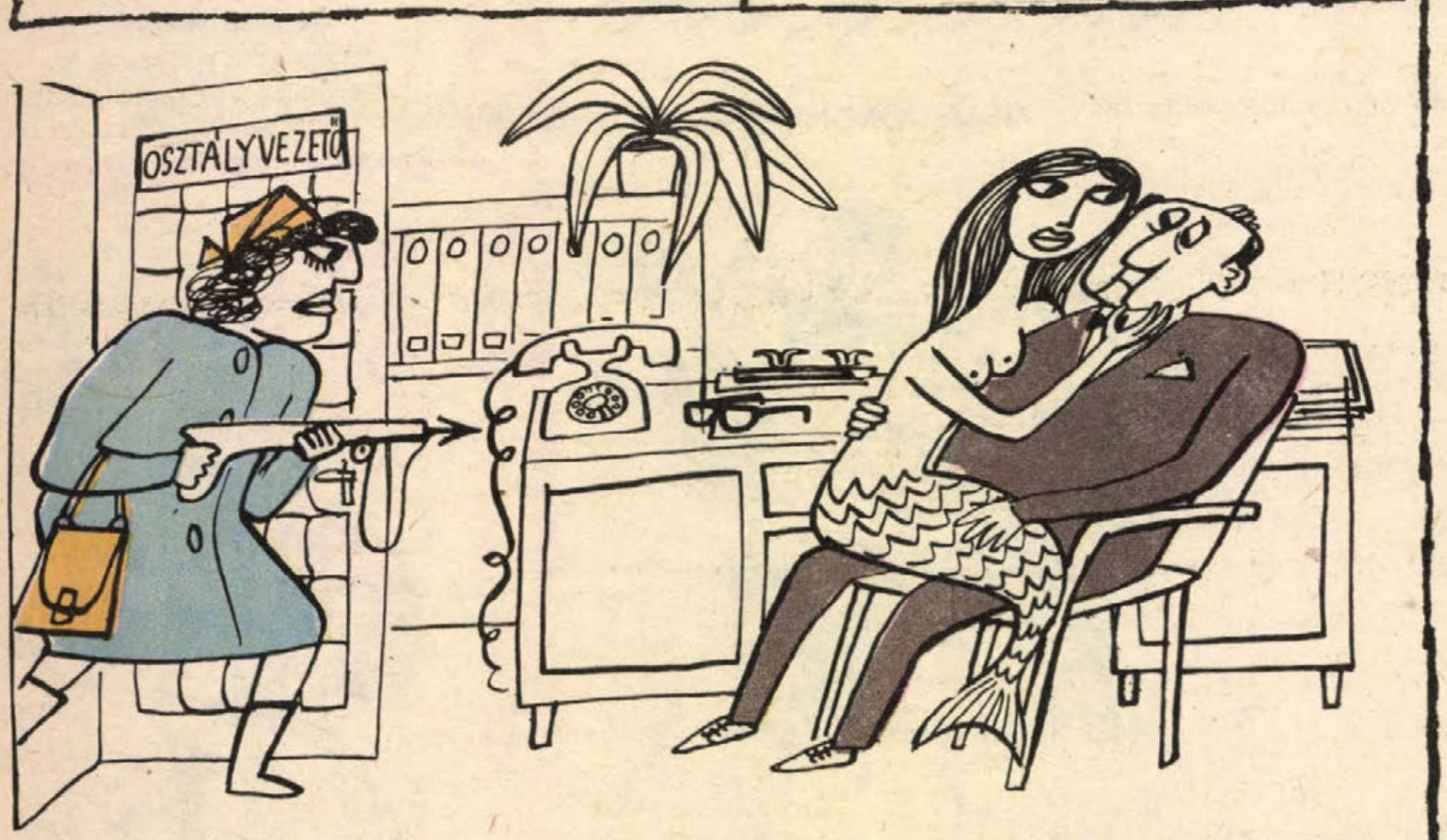
OSZTÁLYVEZETŐ
várnai

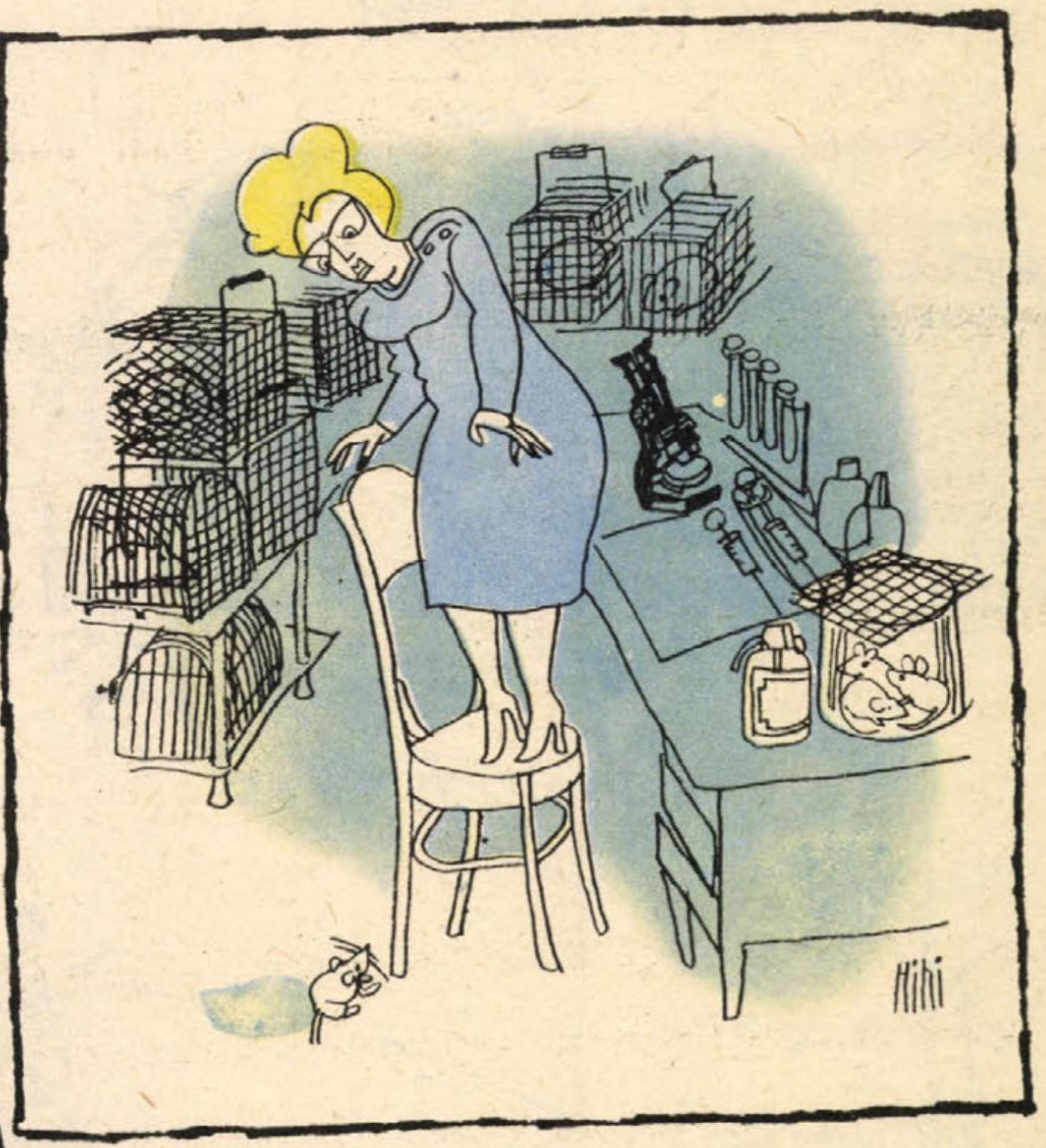

TÓT,
SAJDIK,
DALLOS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SZÜR-SZABÓ

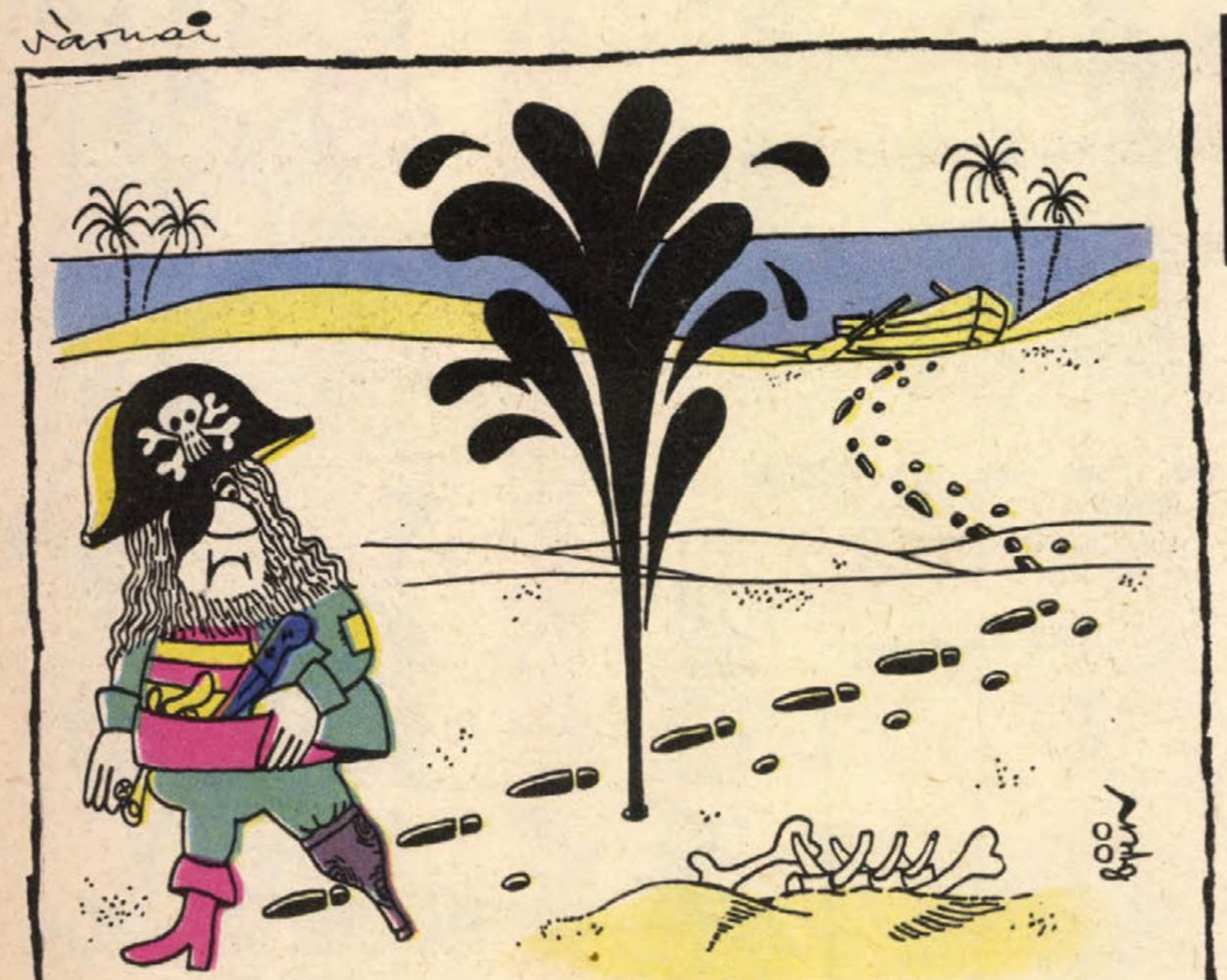

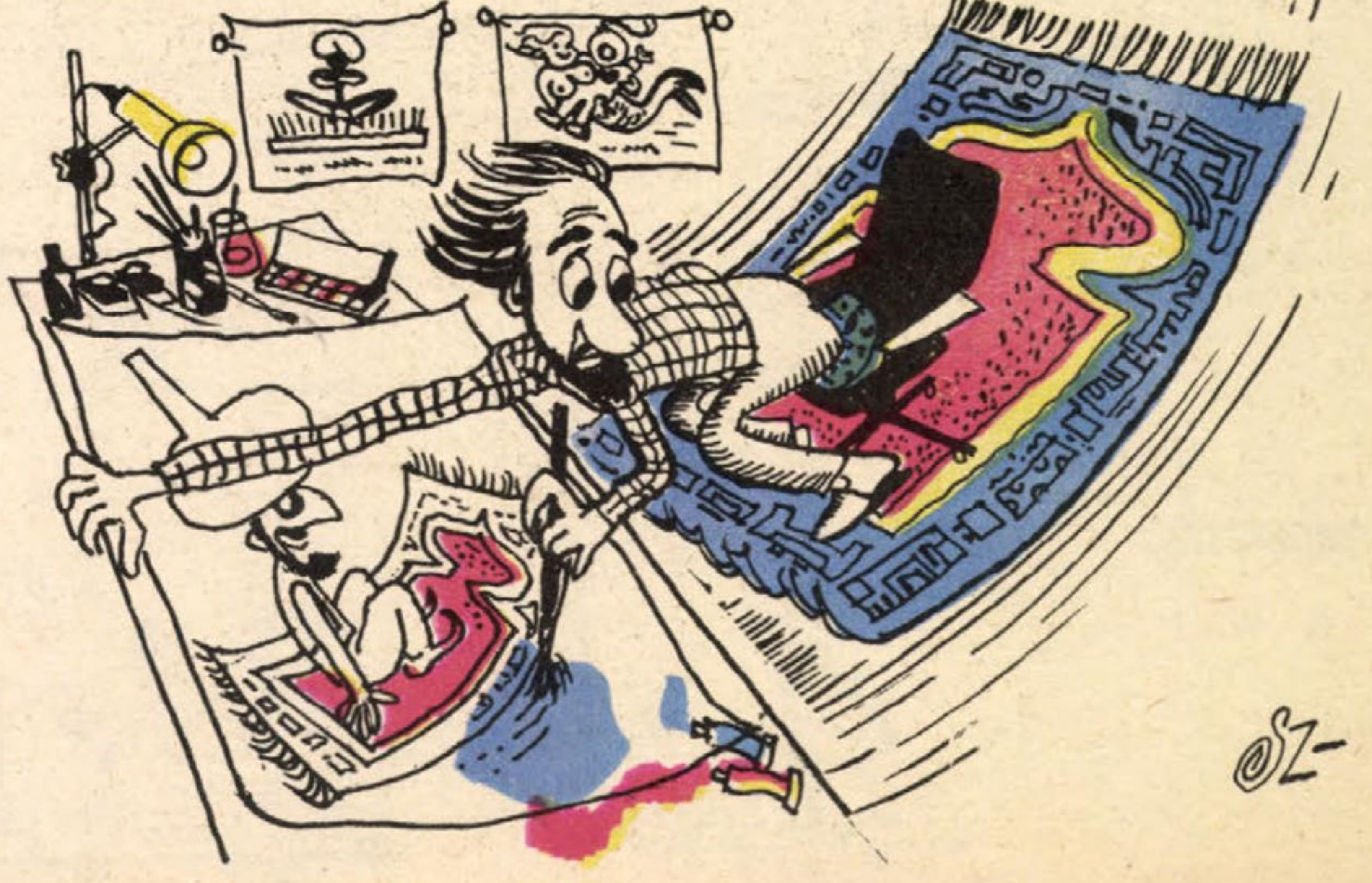

IMPORT HUMOR

A BERLINI „EULENSPIEGEL"-BŐL

PÉLDAMUTATÓ FELESÉG

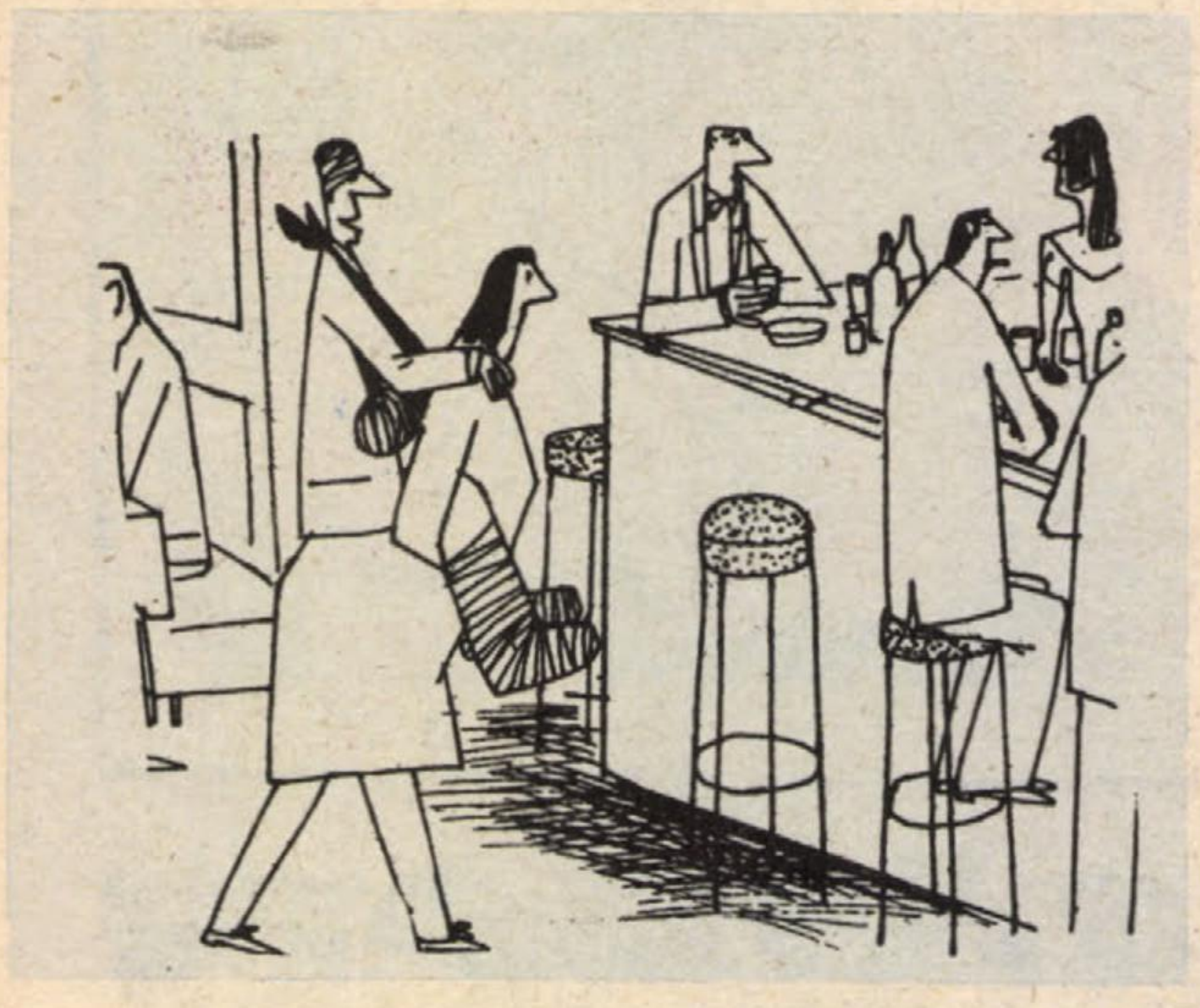

GONDOS HÁZIASSZONY

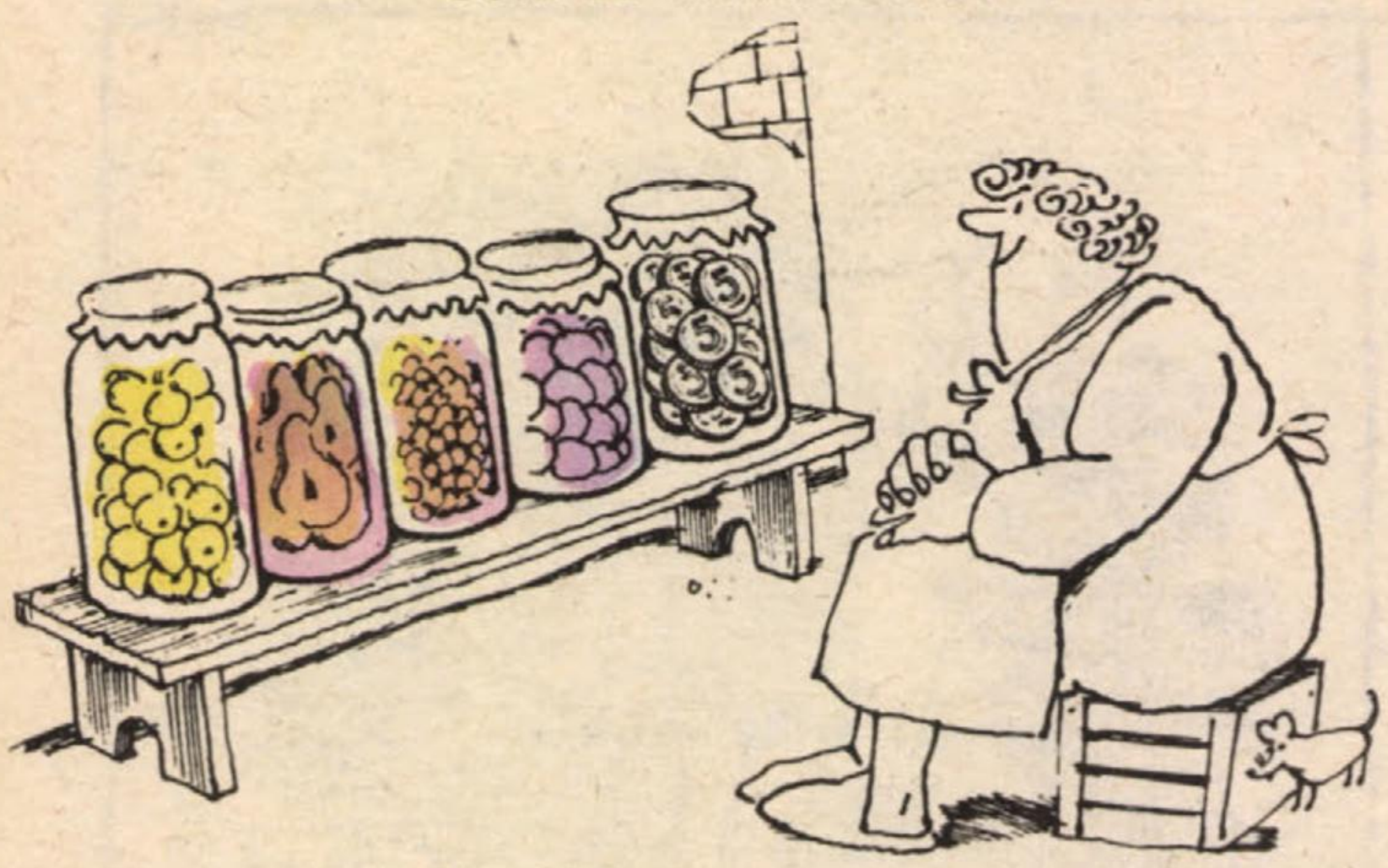

AZ ÖRÖKIFJÚ

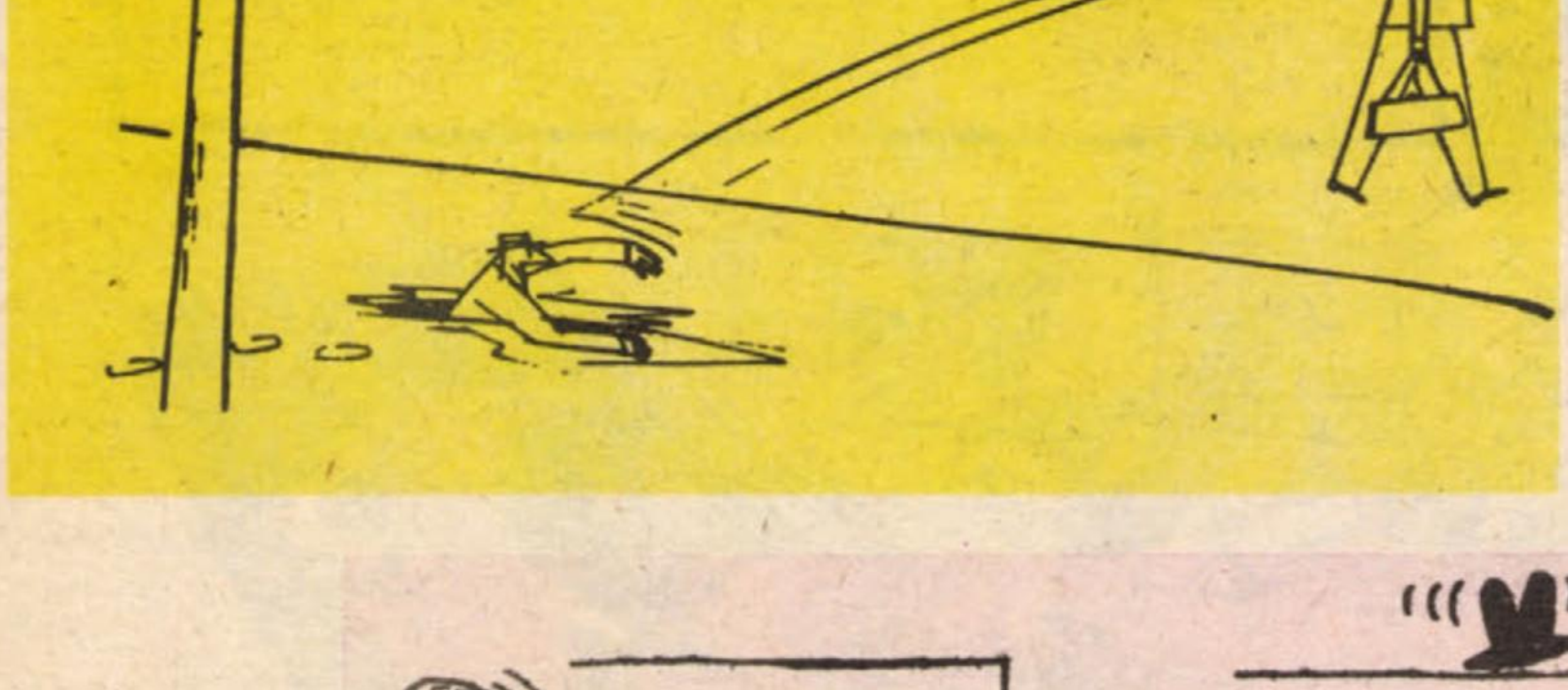

ESKÜVŐ UTÁN

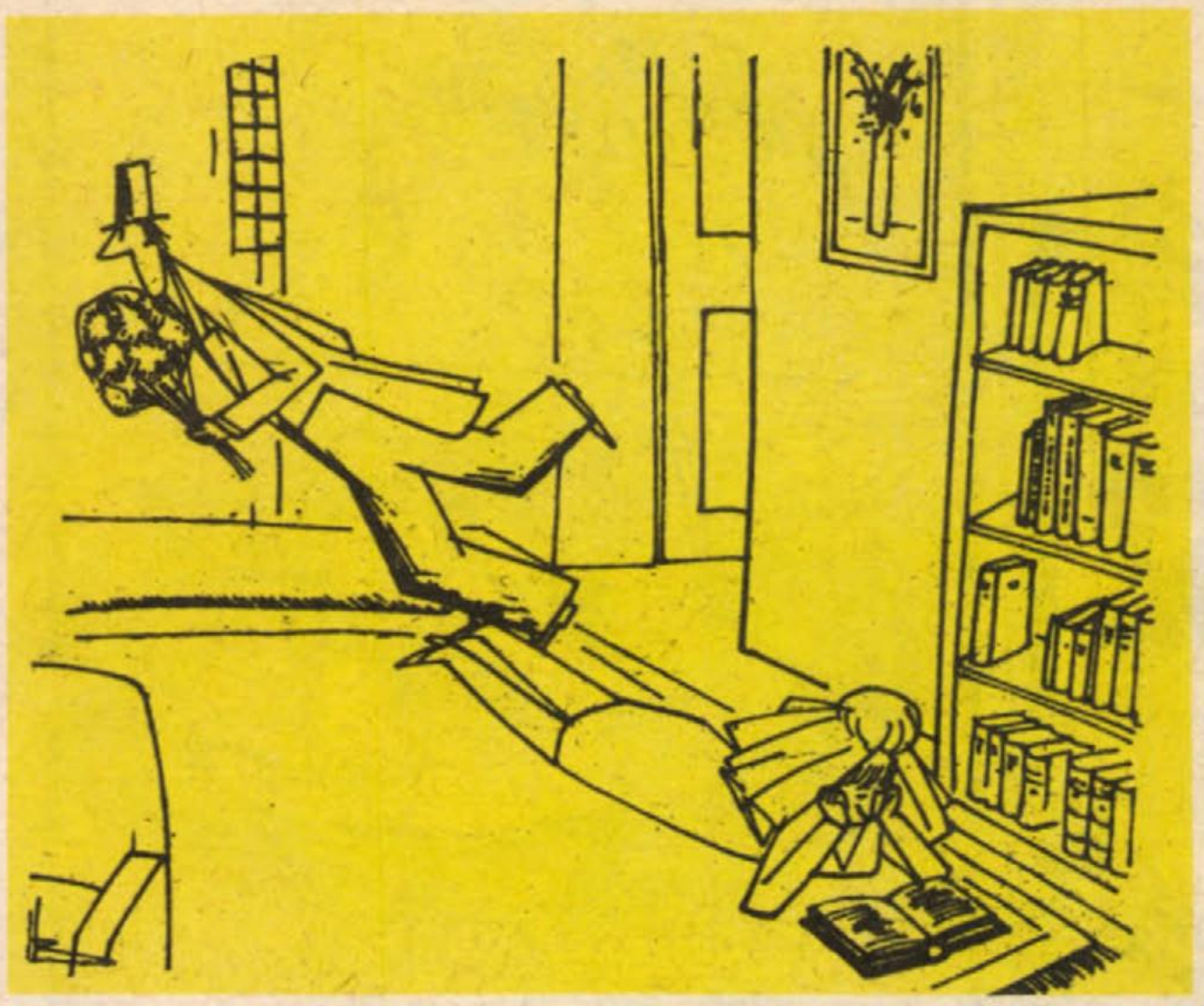

– Na, ezen is átestem ...

RÉGIMÓDI TÉVÉ

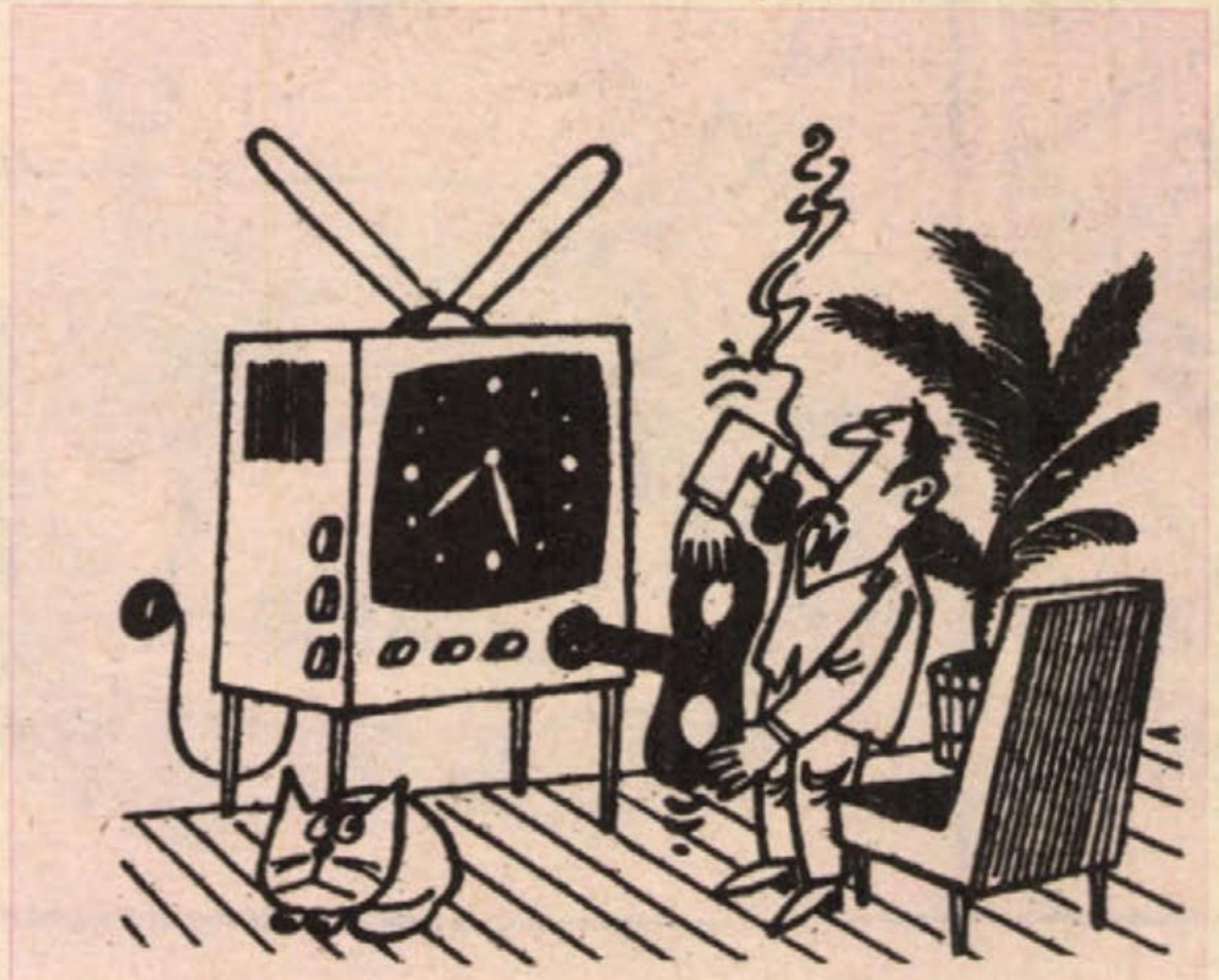

KILÁTÓTORONY

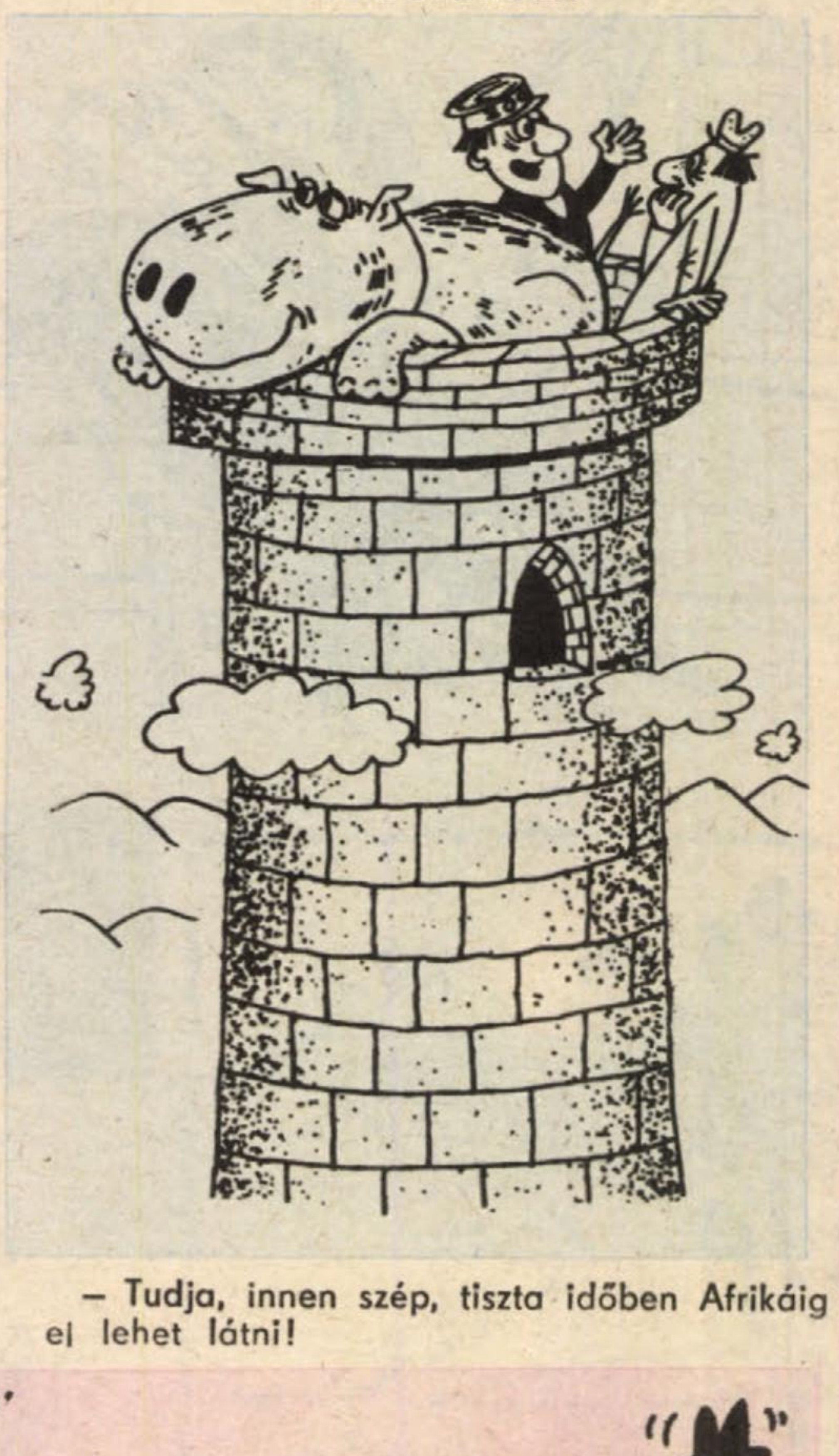

– Tudja, innen szép, tiszta időben Afrikáig el lehet látni!

FÉLREÉRTÉS

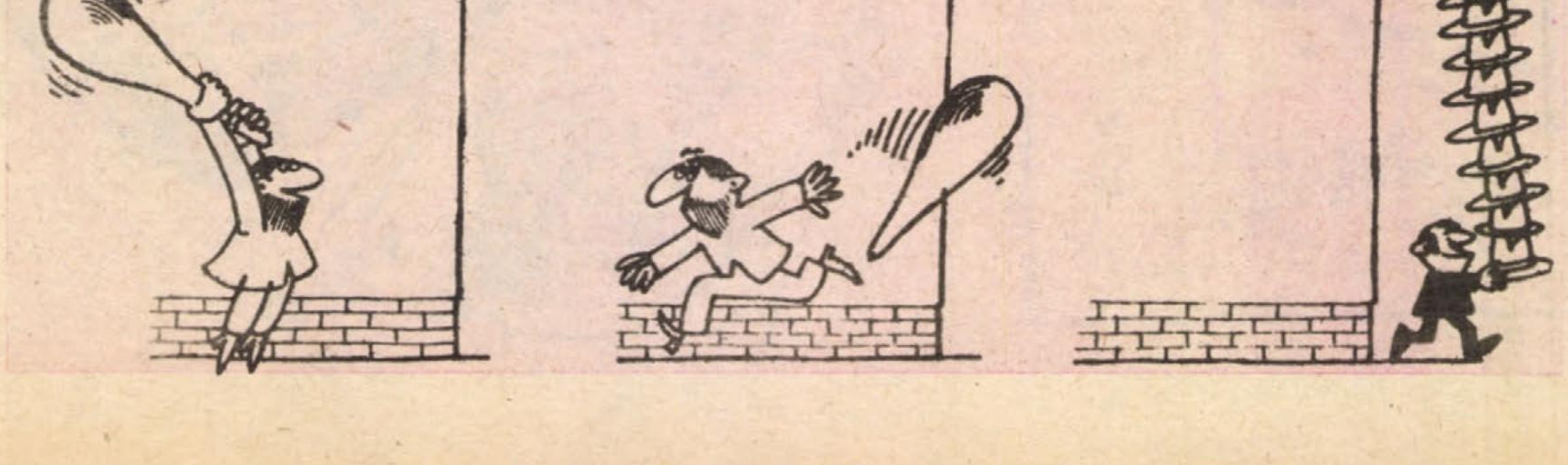

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Védje a torkát!

NEGRO
GYÓGY-
CUKORKÁVAL

A CSEMEGE
ÉDESIPARI GYÁR
TERMÉKE

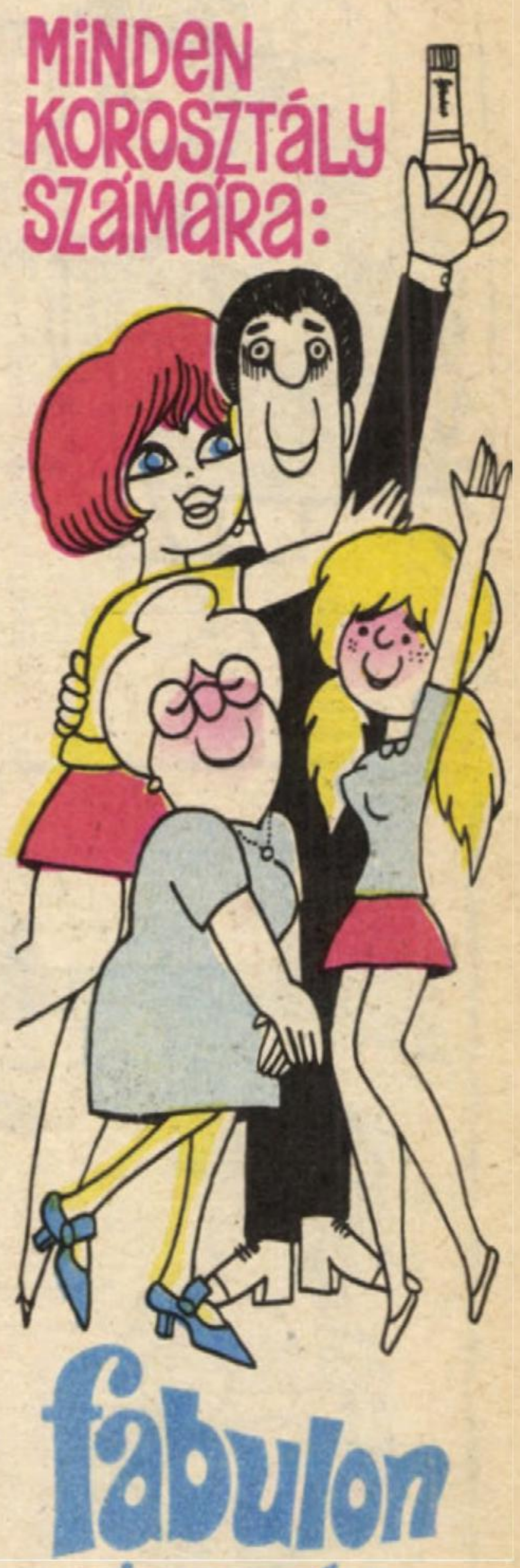

fabulon
BIOAKTÍV
KOZMETIKUMOK
GYÁRTJA:
RICHTER GEDEON RT.
BUDAPEST

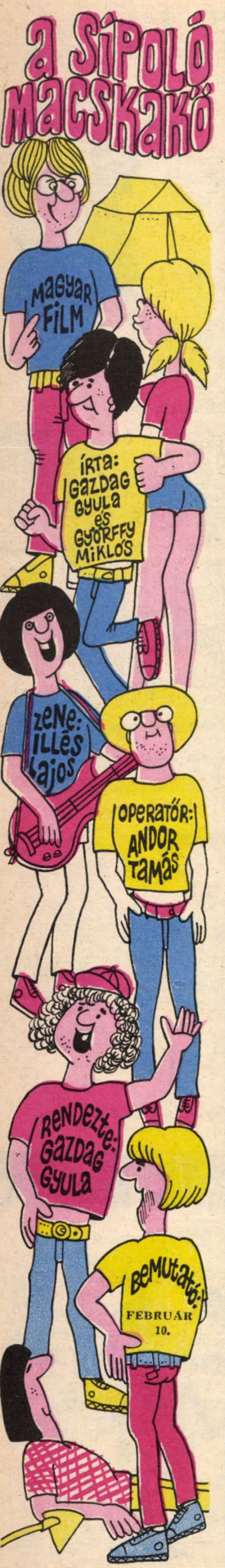

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

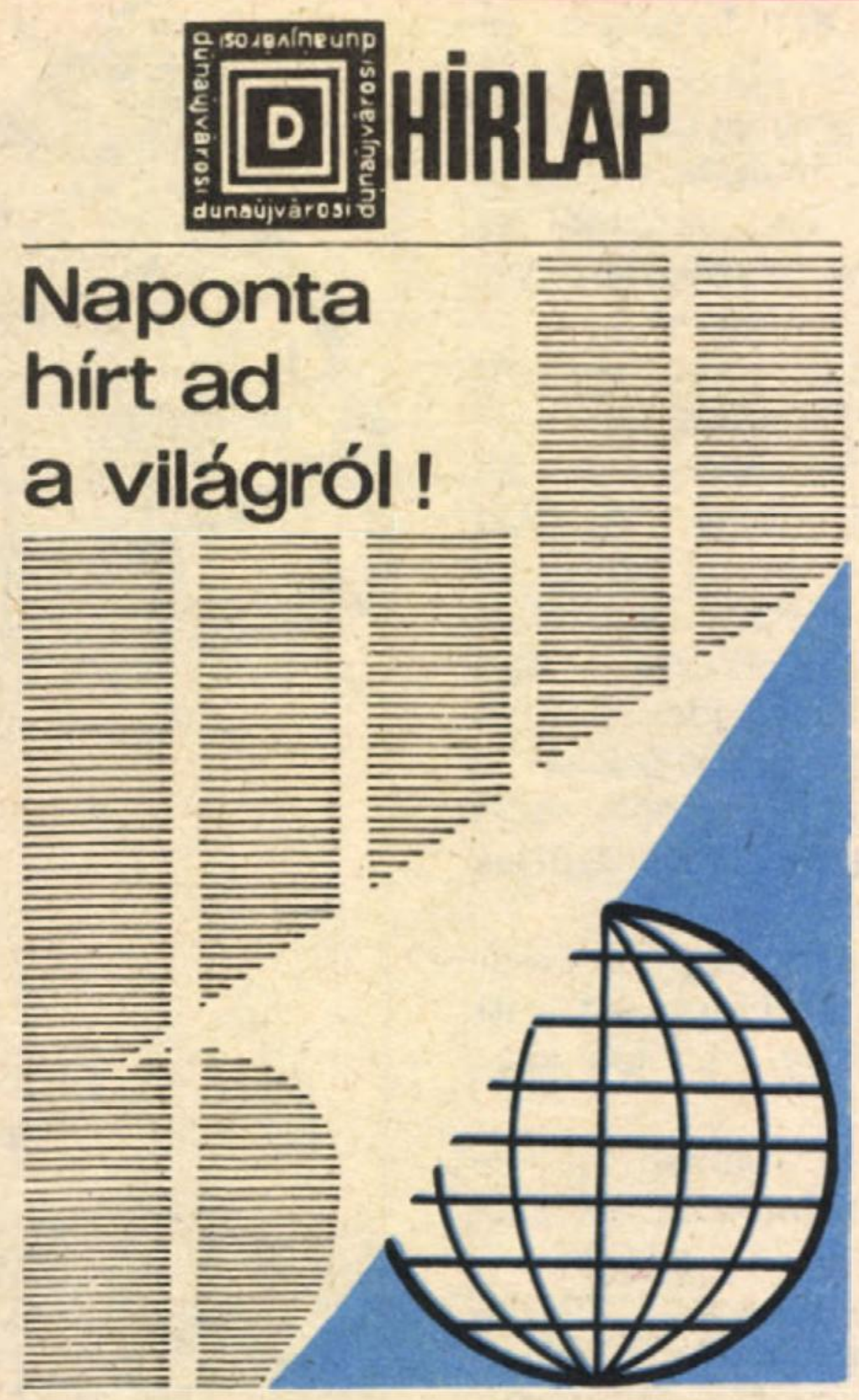

dunaújvárosi **HÍRLAP**

Naponta hírt ad a világról!

Ez a **Dunaújvárosi Hírlap** kártyanaptára. A Dunaújvárosi Hírlap megjelenik minden kedden és pénteken.

(Beküldte Dubai József)

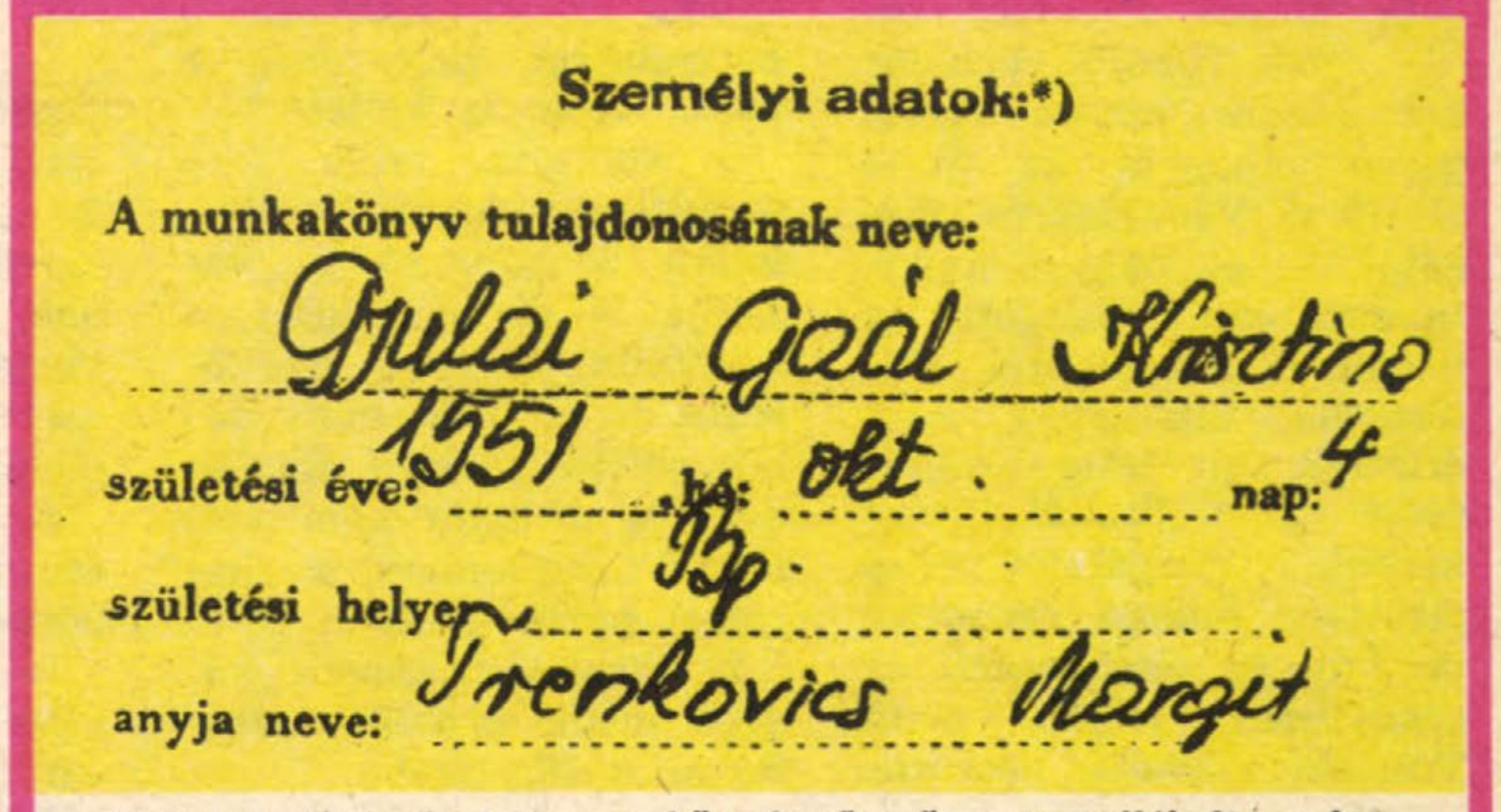

Személyi adatok:*)

A munkakönyv tulajdonosának neve: Gyulai Gaál Krisztina

születési éve: 1951. hó: okt. nap: 4

születési helye: Bp.

anyja neve: Trenkovics Margit

Ehhez a fénymásolathoz a következő szöveget mellékelte a beküldője: „Én vagyok az egyetlen 421 éves fiú Budapesten, aki lánynéven kapott munkakönyvet. Gyulai Gaál Krisztián"

A Kisvárdai Fodrász Szövetkezet

könyvkötést vállal

KISVÁRDA, Lenin u. 44.
(7264)

Rokonszakma?

(A Kelet-Magyarország c. lapból nyírta Papp István nyíregyházi olvasónk)

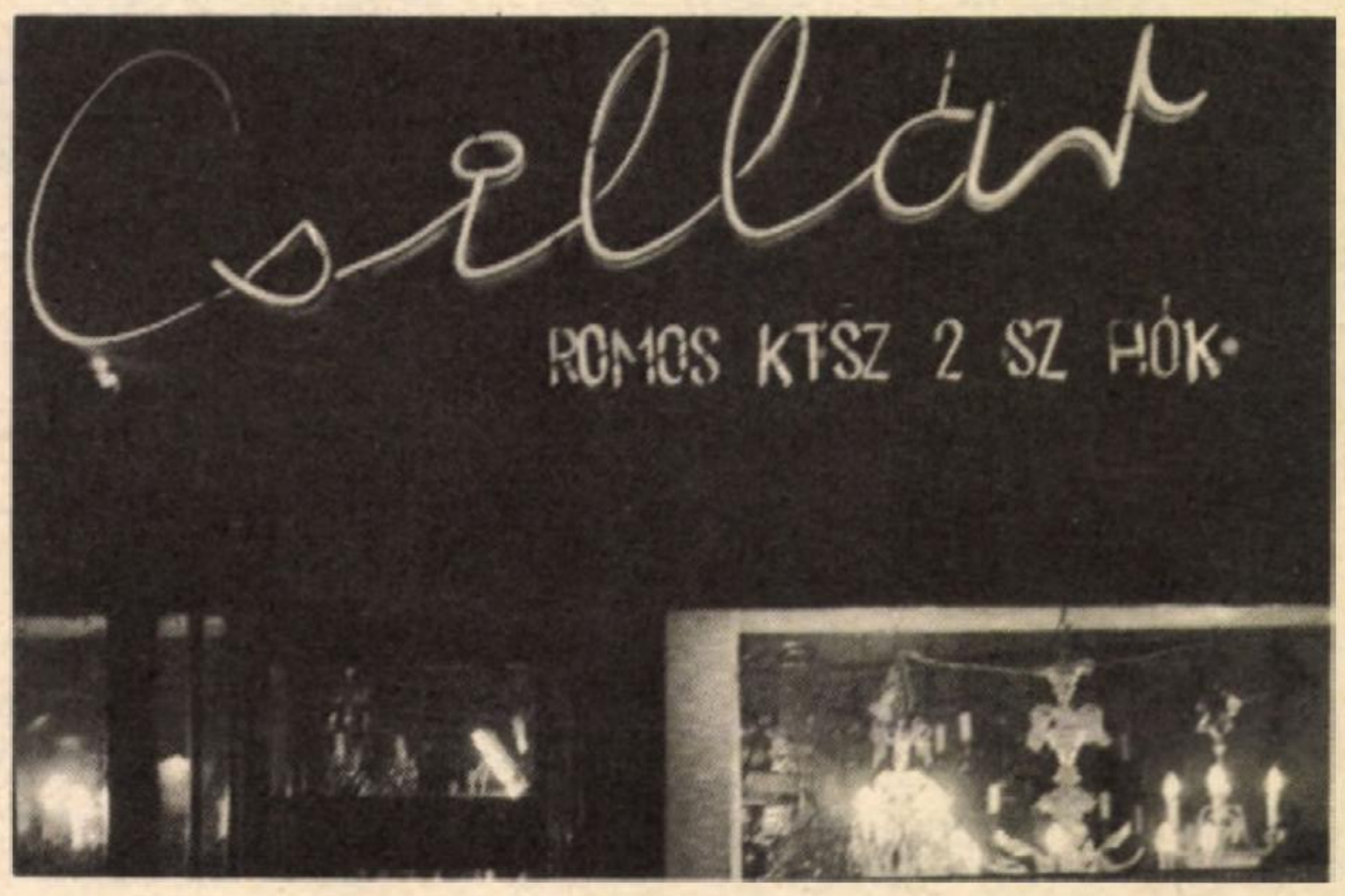

Romos?!

(A Népköztársaság útján fényképezte ifj. Bohanek Miklós)

Nekem ezzel a Nándor Nándival mindig bajom volt. Összerugdosta a bokámat a grundon, lecsapta a lányokat a kezemről, s azóta sem tudott a szívemhez férkőzni.

Hanem ez a lottó eset végképp betette a kaput. Vagy pár hete odajön hozzám a fogadó irodában, hogy töltsek ki neki egy lottószelvényt, hátha nekem több szerencsém lesz.

Nekem? Akinek életében két kettesem volt, s az is a totón? Na mindegy, ide azt a lottószelvényt, mondtam, s erősen töprengtem, miféle lehetetlen számokat huzigáljak át, hogy még véletlenül se legyen négyes, s főleg ötös találata.

Így aztán a következő számokat ixeltem be: 1, 2, 3, 4, 5! Még Nándi is csak csóválta a fejét erre a sorozatra. El is hiszem, előbb megyek gólyalábon a Holdra, minthogy ez jó legyen.

Hanem ahogy hazatolattam, azért belém nyikkant a rossz érzés: és ha mégis kihúzzák neki az én számaimat? Visszavágtattam a zárófélben levő lottózóba, és kitöltöttem egy szelvényt.

Jó, ezen túlestem, de mégis este az ágyban nyugtalanul forgolódtam. Hiába, lidércnyomásként nehezedett rám: nekem lesz egy négyesem, Nándinak is lesz, s máris lecsípett a nyereményemből.

Ötös találatra nem is gondoltam. Amúgy sem jó. A sajtó reklámot csinál, feltámadnak az elhalt rokonok, ömlenek az ismeretlen barátok, s az útonállók hegyezik a bunkósbotot. Hanem egy négyes, vagy két négyes az igen —, mert ha annak az undok tolvajnak lehet egy, akkor nekem lehet kettő.

Ugyanis másnap tétovázás nélkül még egy szelvényen áthuzigáltam az ismert számokat. Bizony, ilyen kiadásokba zavart az a nyavalyás alak, hiszen tudtam, hogy a Dunába öntöm a vizet. Na, mindegy, jön a húzás napja és nem hiszek a fülemnek, aztán a szememnek, ütődötten bámulom szelvényeimet. Megnézem egyszer, tízszer, százszor! Semmi kétség, az 1-es kivételével minden számom jó! Óriási, nahát, ez óriási! Hihi Nándi, csak kifogtam rajtad. Nekem két négyes, neki egy, ezt még valahogy el lehet viselni.

Persze pár nap múlva, ahogy találkozunk, ölel-csókol. — Köszönöm, köszönöm! — őrjöng —, biztos valami szisztémád van!

— Naná, majd nem szisztéma! Naná, majd nem szisztéma — ordítok rá — diadalmasan — hát akkor meg lenne kétszer, ha nem szisztéma lenne?

Süllyed! Süllyed! Neki is meg van a kis pénze, de süllyed! Hiába, irigyek az emberek, alig tud szóhoz jutni, aztán valahogy magára találva vonít:

— Gratulér! De nekem is gratulálhatsz! Képzeld, képzeld, nem tudom mi ütött belém, talán megőrültem, de még kilenc szelvényen csináltam egy, kettő, három, négy, ötöt. Fantasztikus! Tíz négyesem van! Hát nem nagyszerű?

Nagyszerű?! Szavait csaknem ájulásom követi. S hogy magamhoz térek, szeretném ájultra pofozni. De ő már rohan, megy világgá üvölteni a szerencséjét.

Kínomban magam is utánavetem magam, s vadul, gyilkos dühvel harsogom:

— Rendőr! Rendőr! Fogják meg, tolvaj! Haramia! Egy vagyont lopott ki a zsebemből!

Nagy S. József

Jelentőség

„Az igazgató korábban, ittas állapotban engem is megrúgott — ismeri el a kellemetlen tényt az igazgatóhelyettes, majd hozzáteszi: — Nem tulajdonítottam az esetnek nagyobb jelentőséget, mert részeg volt...”

(Idézet egy napilapból, 1972 január.)

Amikor egy hosszú és alapos vizsgálat végén Tündöki Tivadar két rendőr között véglegesen elhagyta az m.—i Hajtű és Vasvillagyár igazgatói székét, nagyon nyugtalanná vált a hangulat az üzemben. Az emberek sustorogtak, találgattak, nem értették, mi tette szükségessé ezt a drákói intézkedést. A vizsgálatot végző bizottság elnöke összehívta hát az embereket és részletesen eléjük tárta Tündöki Tivadar sorozatos és változatos visszaéléseit. Mindenki megkövült arccal hallgatta szavait.

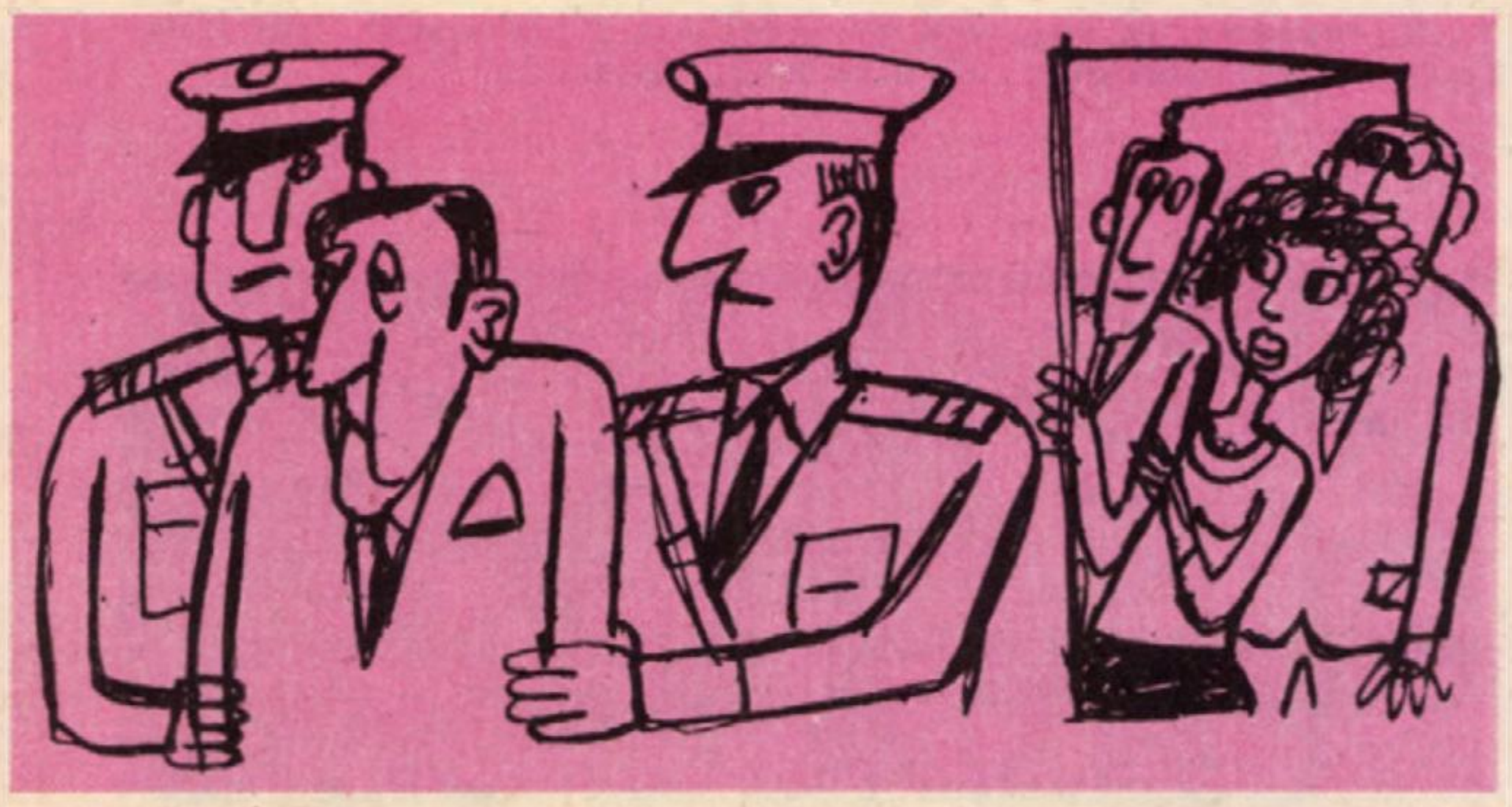

— Hogy lehet az, hogy maguk minderről semmit sem tudtak? — kérdezte őszinte csodálkozással a bizottsági elnök. — Hiszen Tündöki mindenki szemeláttára követte el a gazságait, gátlástalanul, szemérmetlenül! Maguknak tényleg nem tűnt fel mindezekből semmi?

Az emberek a fejüket rázták. Az elnök ettől nagyon mérges lett.

— Talán nem tudtak róla, hogy Tündöki egyszer mérgében aprófává vagdalta össze az igazgatói iroda koloniál bútorait? Olyan erővel aprította a berendezést, hogy még a balta nyele is kettétört!

— Tudtunk róla — mondta csendesen, megfontoltan a gondnokság vezetője — de nem tulajdonítottunk nagyobb jelentőséget az esetnek, mert dühös volt az igazgató. Egyébként is a balta nem volt leltári tulajdonunk, azt hazulról hozta a diri.

A bizottság elnöke nagyot nyelt, próbálta megőrizni a türelmét.

— Arról is tudtak, bizonyára, hogy az igazgatójuk önkényesen leváltotta a termelési osztály éléről doktor Pekelszky Zsigmondot, a hajtűgyártás világhírű szakemberét, éjjeliőr beosztásba rakta, helyébe pedig a saját anyósát nevezte ki?!

A szakszervezeti titkár rábólintott:

— Igen, tudtuk mindezt, de nem tulajdonítottunk jelentőséget az ügynek, mert közismert volt az igazgatóról, mennyire szereti a családját. Az anyósa is megérdemelte az előléptetést, mert előtte évekig derekasan dolgozott a vállalatnál, takarítónőként.

— Hát azt tudták-e — kérdezte az elnök — hogy Tündöki igen gyakran rendelt fel magához fiatal lányokat az üzemből és félnapokra bezárkózott velük az irodájába?

— Tudtuk, igen — válaszolta Emmike, a hajlottkorú titkárnő — de azt is tudtuk, hogy Tündöki kartársnak, mint igazgatónak, kötelessége a fiatalsággal foglalkozni. Épp ezért nem tulajdonítottunk jelentőséget a dolognak.

A bizottsági elnök most Józsi bácsihoz, a nyugdíjas portáshoz fordult:

— Úgy tudom, az igazgató a múlt héten kitépett egy maréknyit az Ön szakállából!

— Ó, az igazán jelentéktelen semmiség — szerénykedett a portás. — Frontátvonulások idején mindig azt szokta csinálni.

Az elnök már alig tudta türtőztetni magát.

— Önök szerint semminek sem volt jelentősége? Annak sem, hogy az igazgató még tegnap is besétált a pénztárba és zsebregyűrte az összes papírpénzt?!

— Kérem, az a pénz már amúgyis gyűrött volt... — jegyezte meg csendesen a pénztáros.

Az elnök önuralmát vesztve, kiabálni kezdett:

— A főkönyvek lapjainak a fele hiányzik! Az igazgató kitépdeste, meleg tepertőt csomagolt beléjük, vagy papírrepülőt csinált belőlük. Önök szerint ennek sem volt jelentősége?!

— Az égvilágon semmi — mondotta higgadtan a főkönyvelő. — Főkönyveinket ugyanis, Tündöki kartárs utasítására, évek óta rendszeresen meghamisítottuk...

Radványi Barna

AZ ILLETÉKES NYILATKOZIK

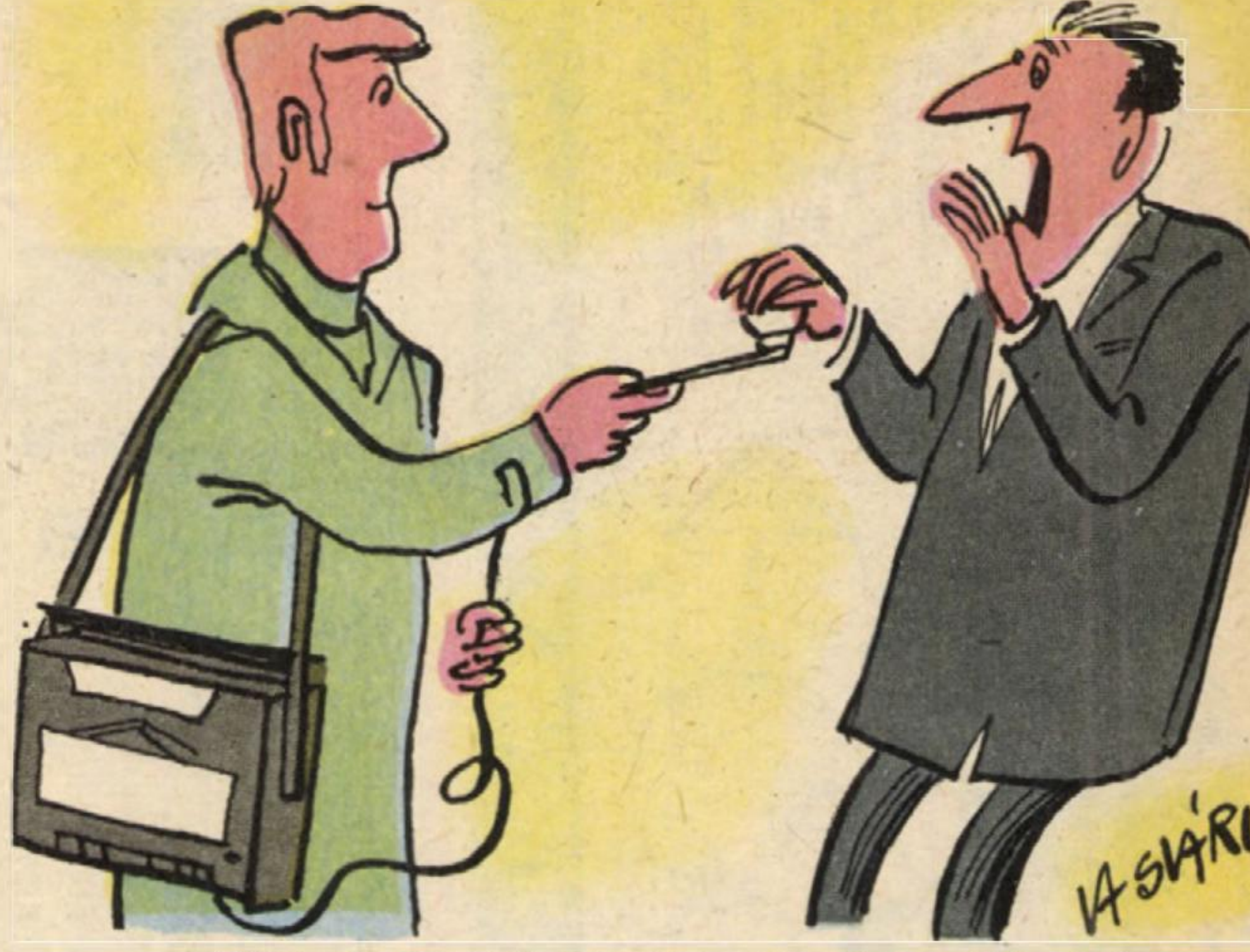

– Várjon! Eszembe jutott egy jobb kifogás!...

DIVATBEMUTATÓN

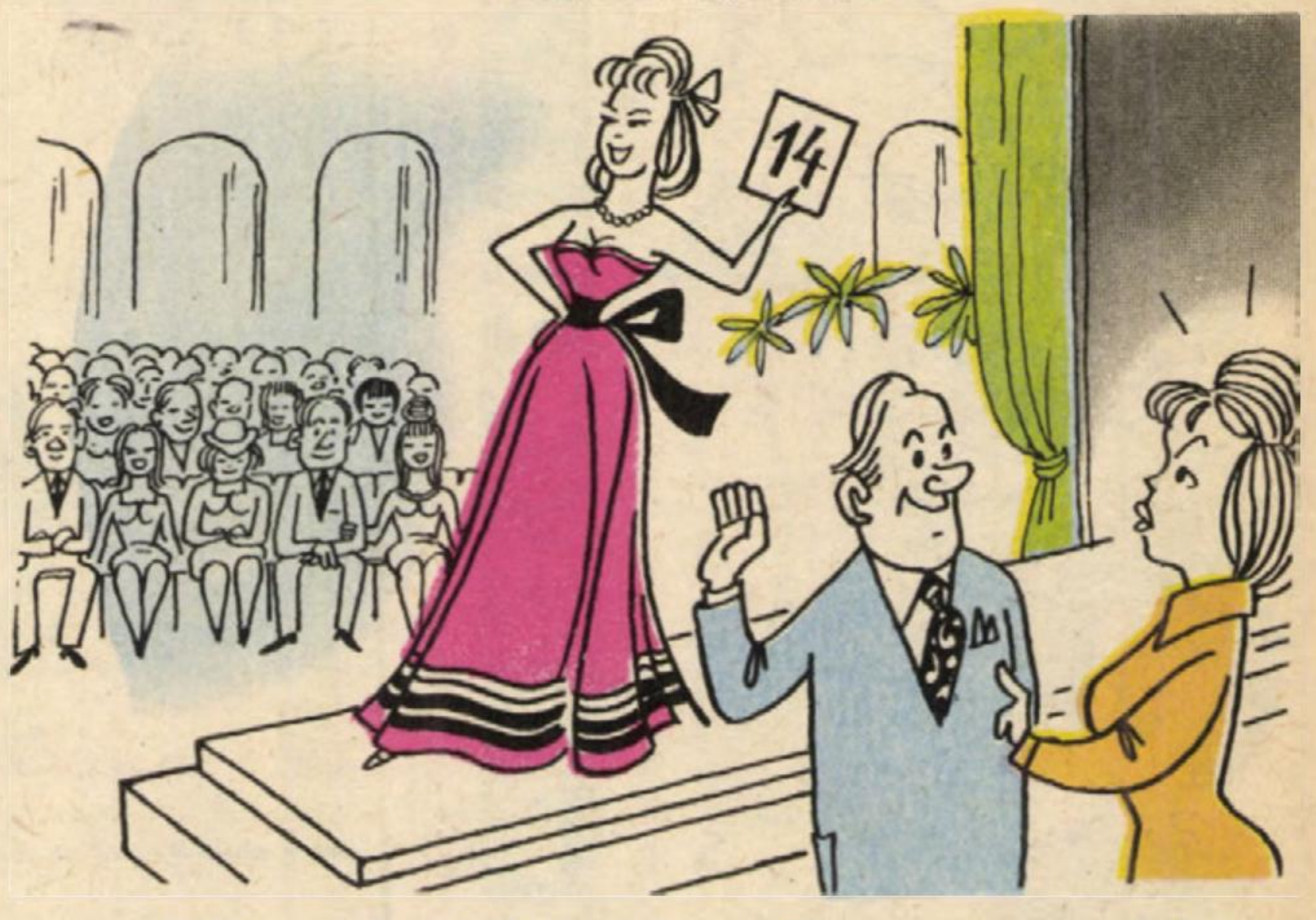

– Üzletvezető úr, láthatnám még egyszer az első modellt?

– Nem érdemes, azóta már kiment a divatból...

NŐI DOLGOK

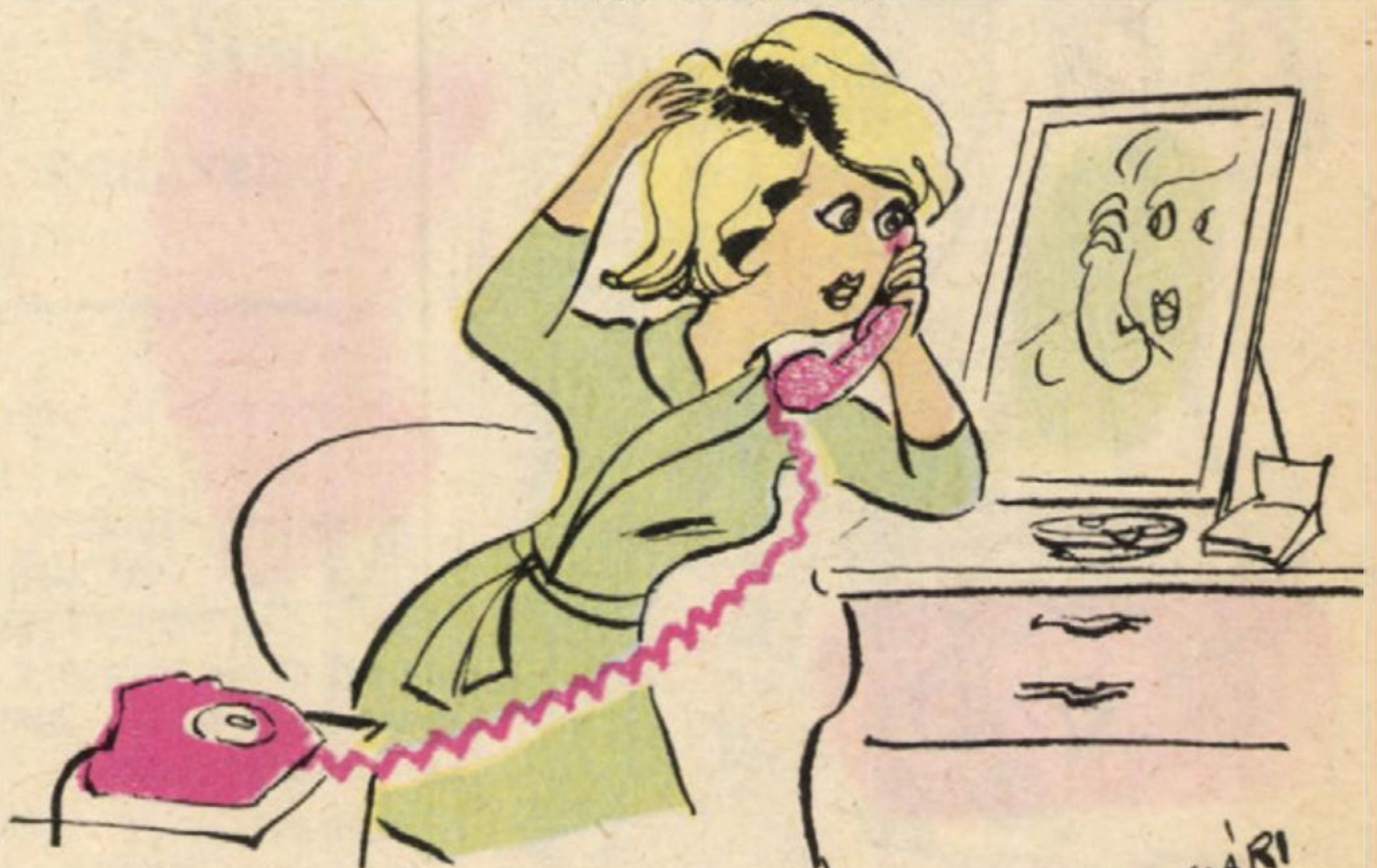

– Annyi ideig beszélgettünk, hogy lenőtt a hajam!...

FEKETE HUMOR

MÉLY GYÁSZ

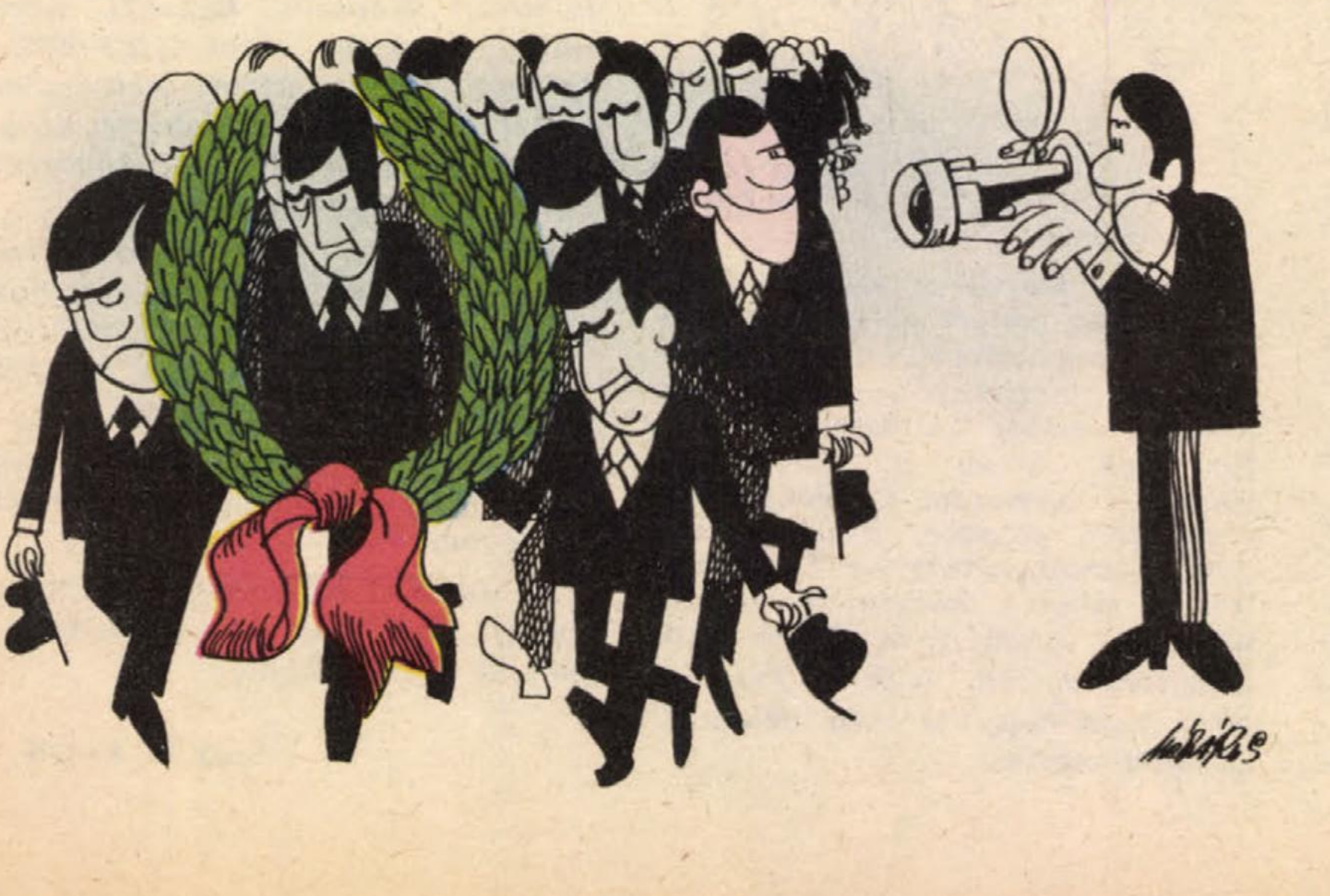

ŐSZINTE FÁJDALOM

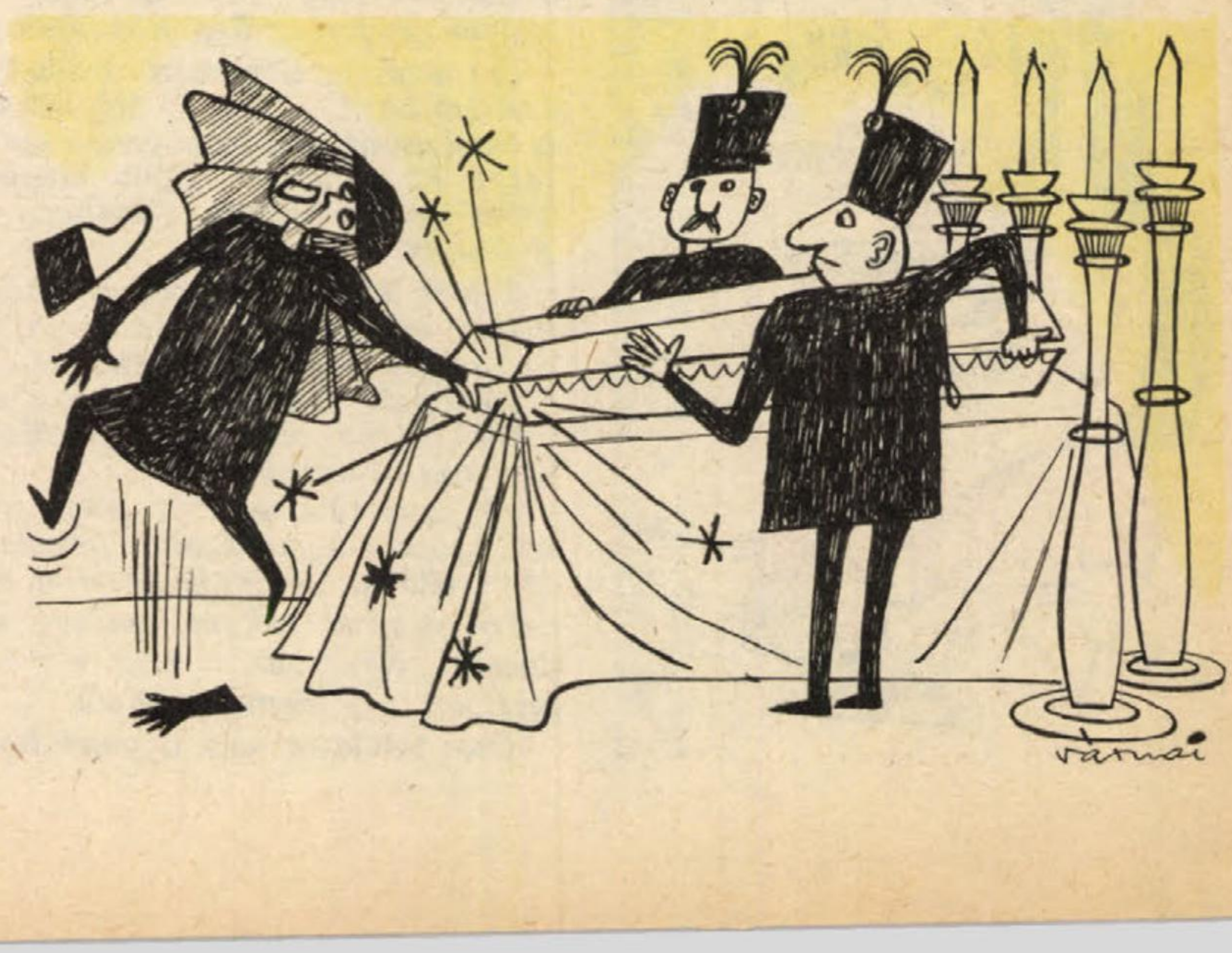

DISZDOKTOR

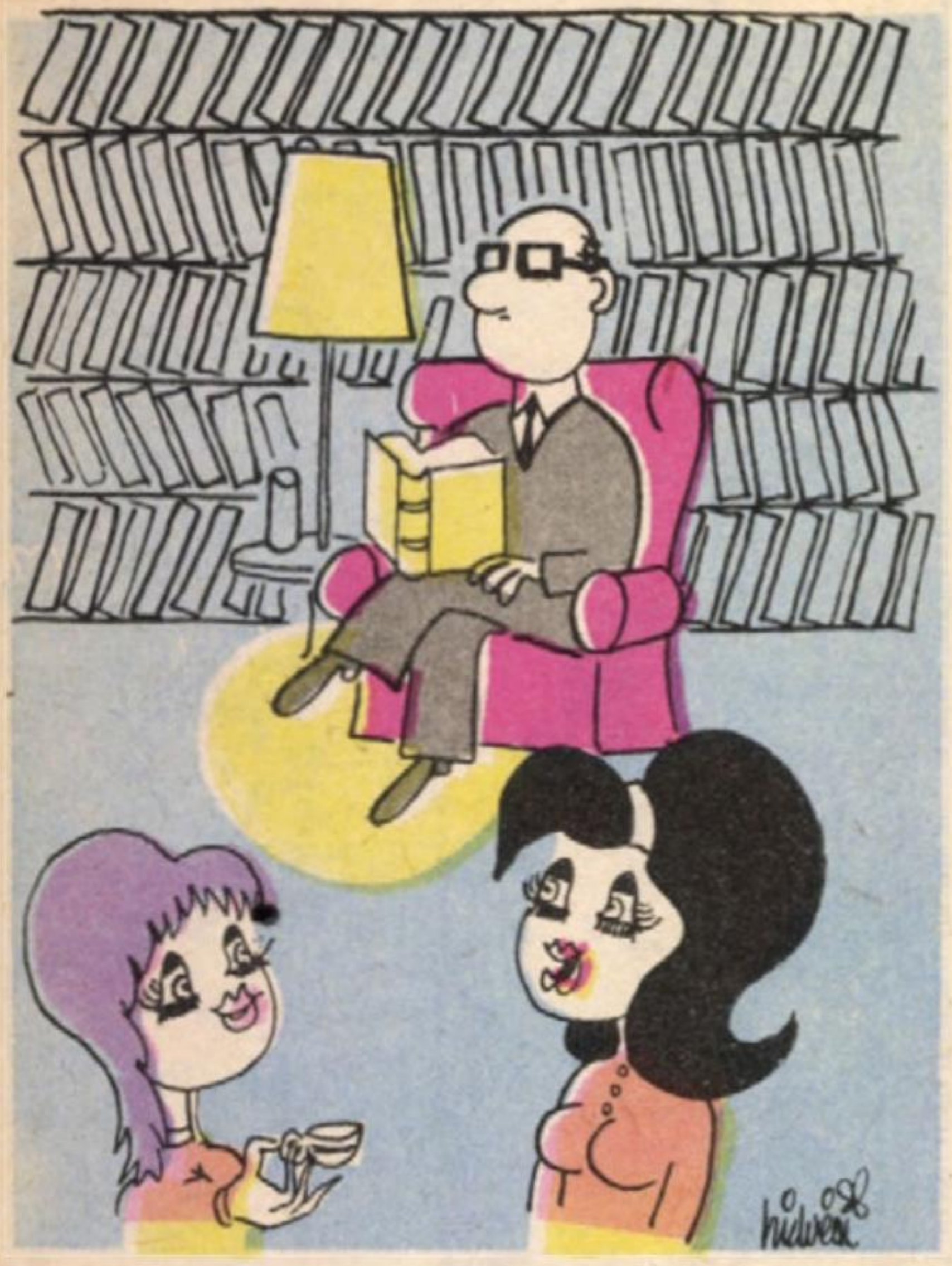

– Szobadísznek használom!

RÉBUSZ

212. rejtvényünk megfejtése:

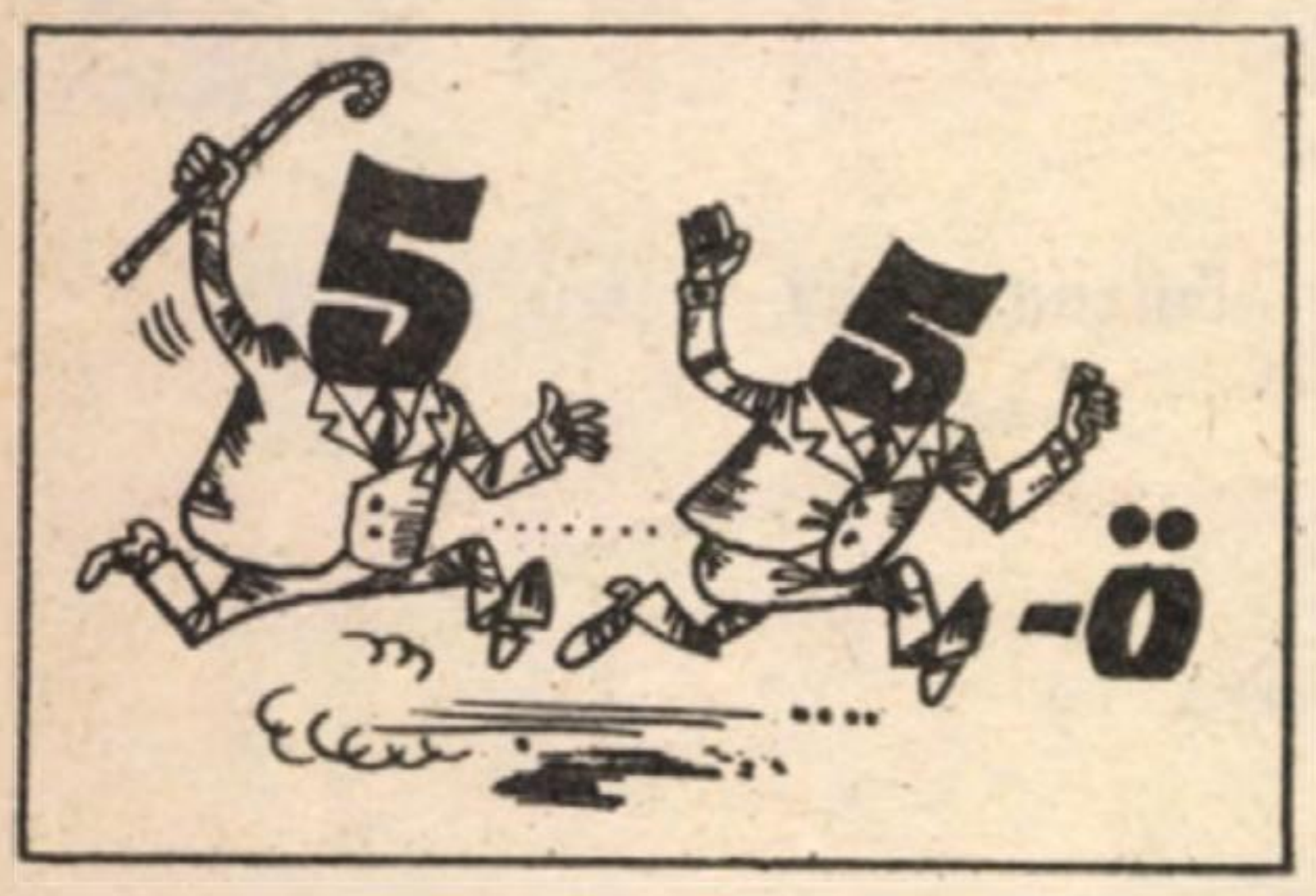

Száműzött

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Bátyi Sándor, Záhony, József Attila u. 4.
Erdős Dezső, Szeged, Odesszai krt. 46.
Blaske Lajosné, Bp. IX., Ferenc krt. 14.

214. REJTVÉNYÜNK

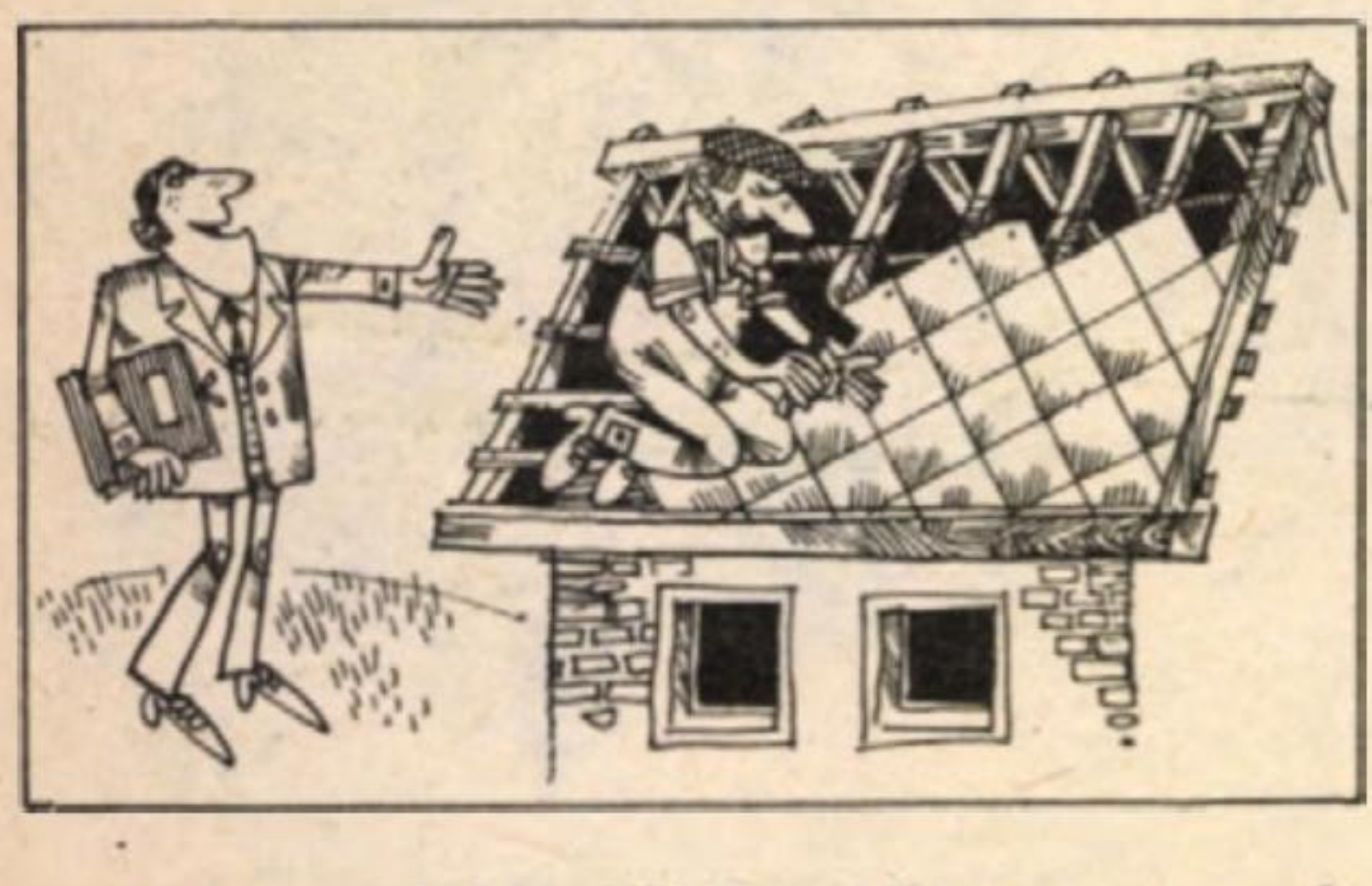

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb február 7-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában 72.2337/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

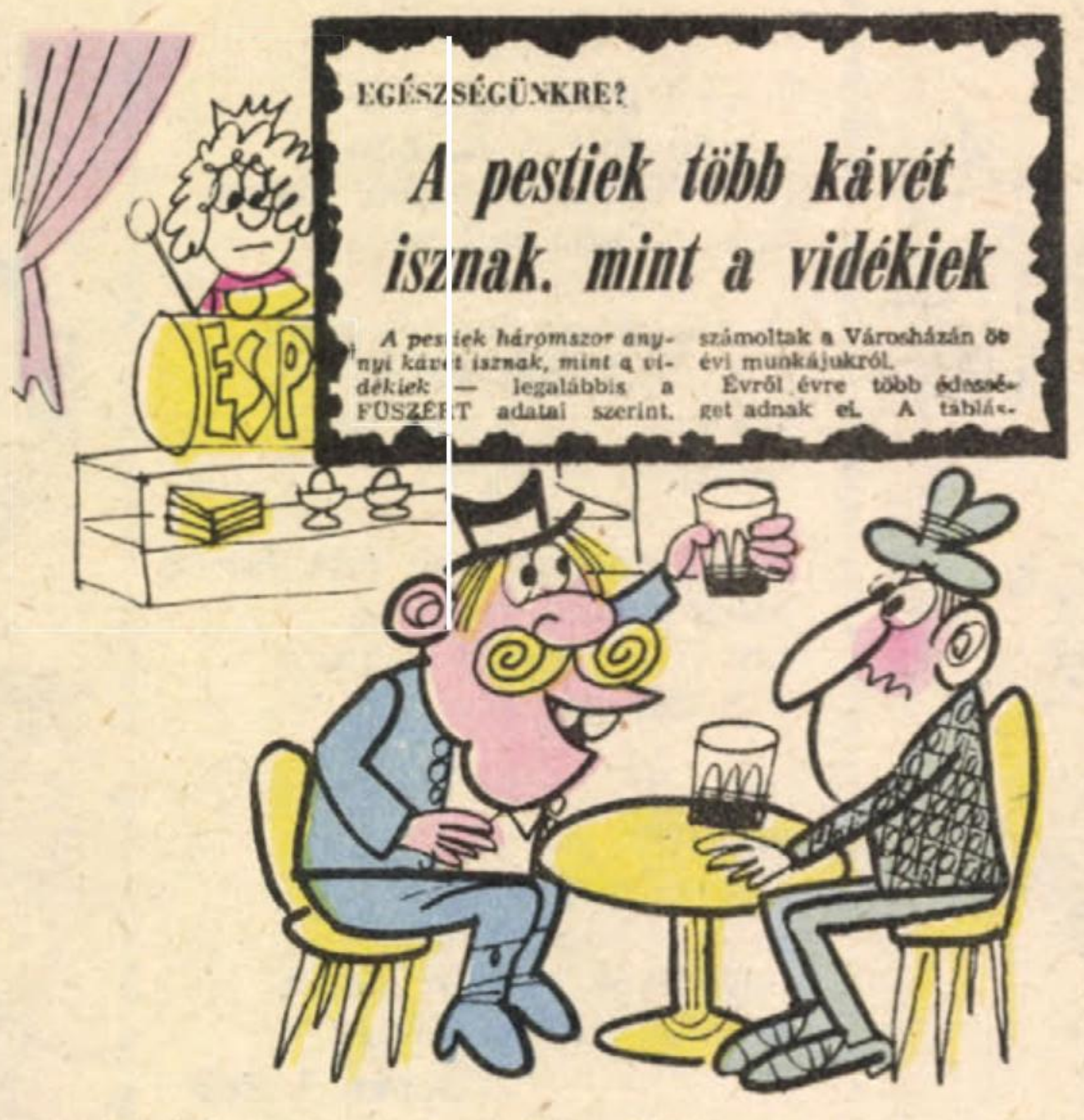
EGÉSZSÉGÜNKRE?
A pestiek több kávét isznak, mint a vidékiek
A pestiek háromszor annyi kávét isznak, mint a vidékiek — legalábbis a FŰSZÉRT adatai szerint.
számoltak a Városházán öt évi munkájukról.
Évről évre több édességet adnak el. A táblá-
ESP

– Ebből a híg pesti feketéből nem nagy vicc többet inni...

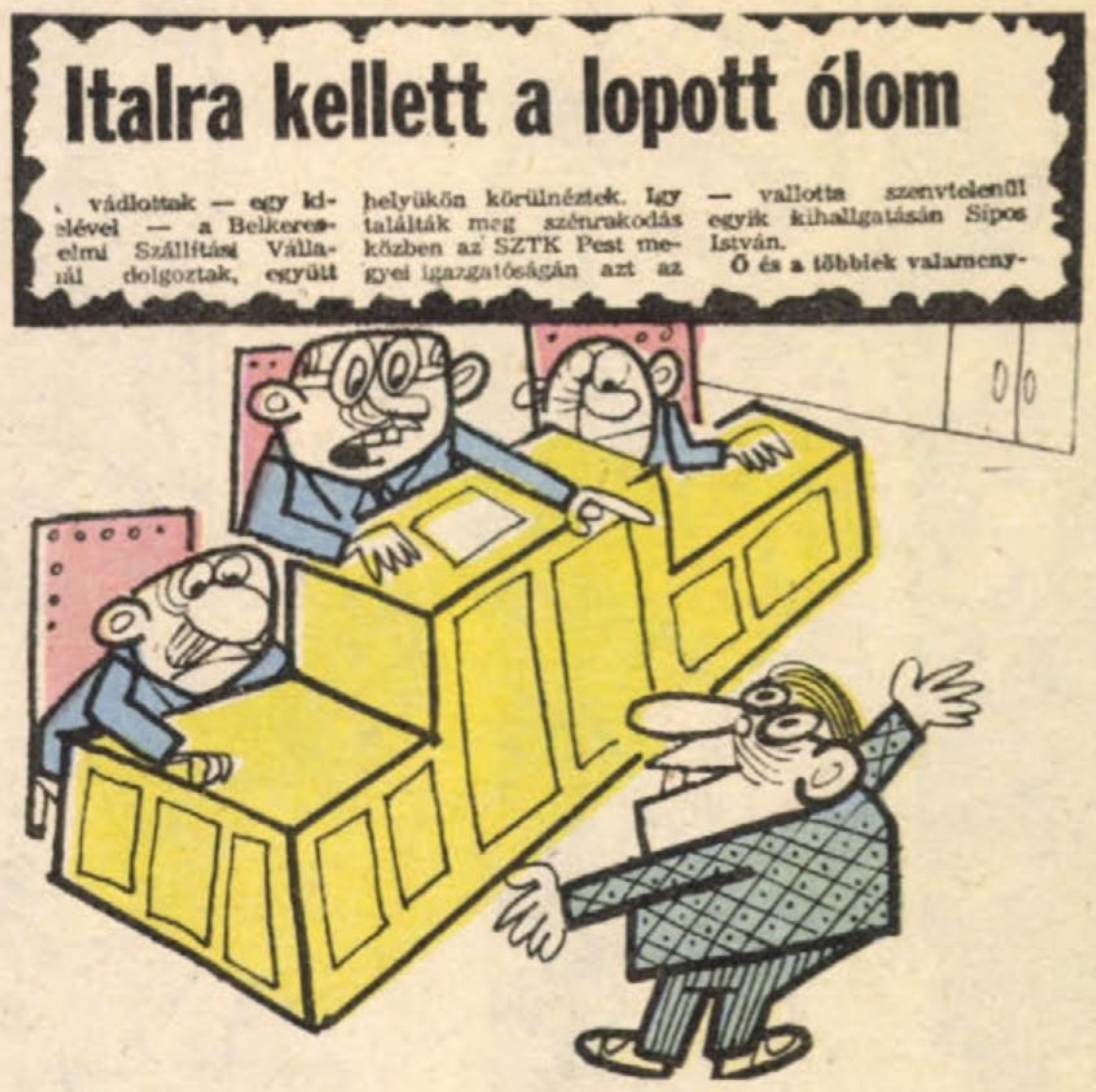
Italra kellett a lopott ólom
vádlottak — egy kilével — a Belkereskedelmi Szállítási Vállalatnál dolgoztak, együtt
helyükön körülnéztek. Így találták meg szénrakodás közben az SZTK Pest megyei igazgatóságán azt az
— vallotta szenvtelenül egyik kihallgatásán Sipos István.
Ő és a többiek valameny-

– Mit tud felhozni a mentségére?
– Ólmot loptam, holott volt a raktárban alumínium is.

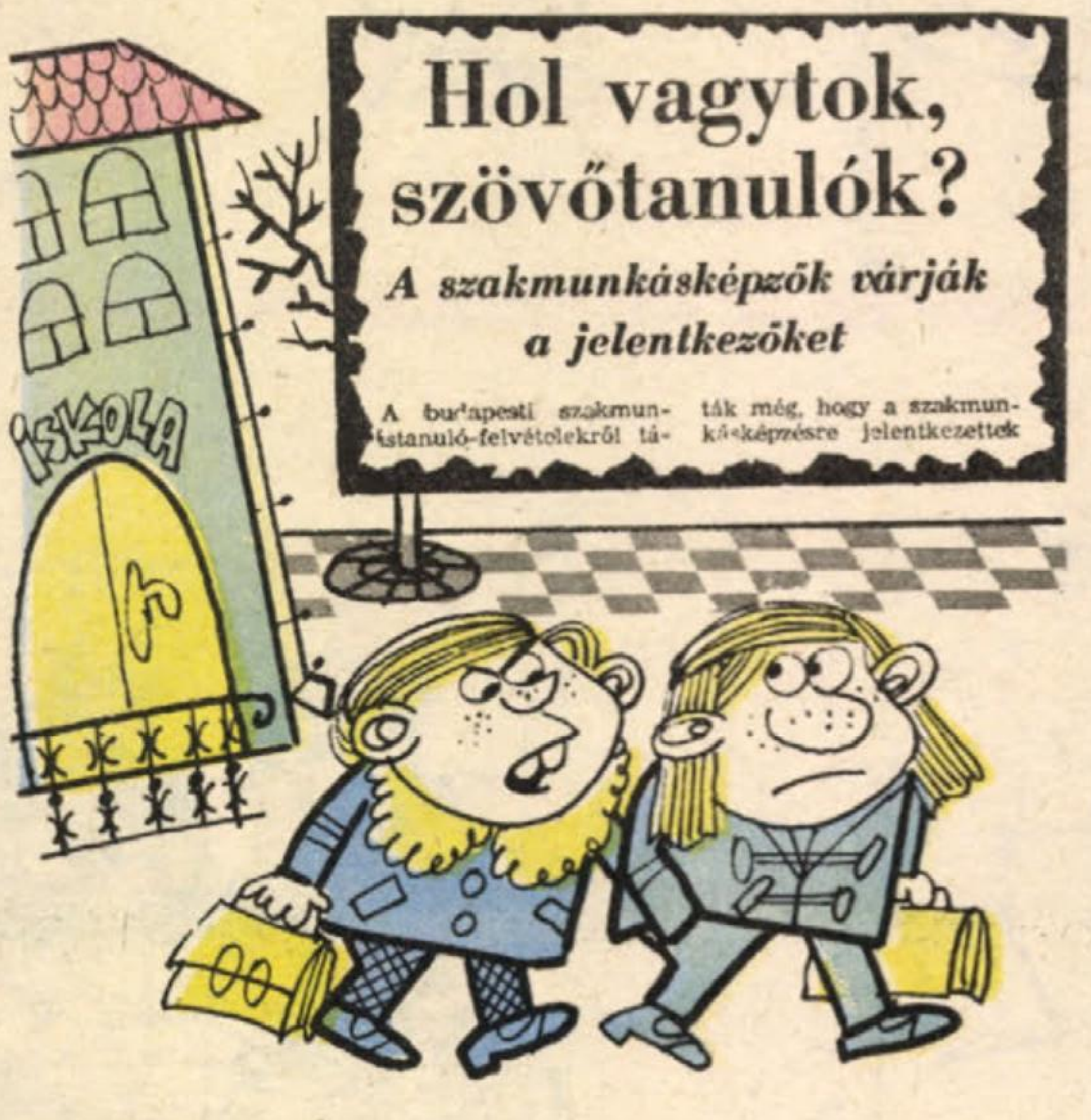
Hol vagytok, szövőtanulók?
A szakmunkásképzők várják a jelentkezőket
A budapesti szakmunkástanuló-felvételekről tá-
ták még, hogy a szakmunkásképzésre jelentkezettek
ISKOLA

– Én szövőmester szeretnék lenni, de a mutterék egyetemi álmokat szőnek.

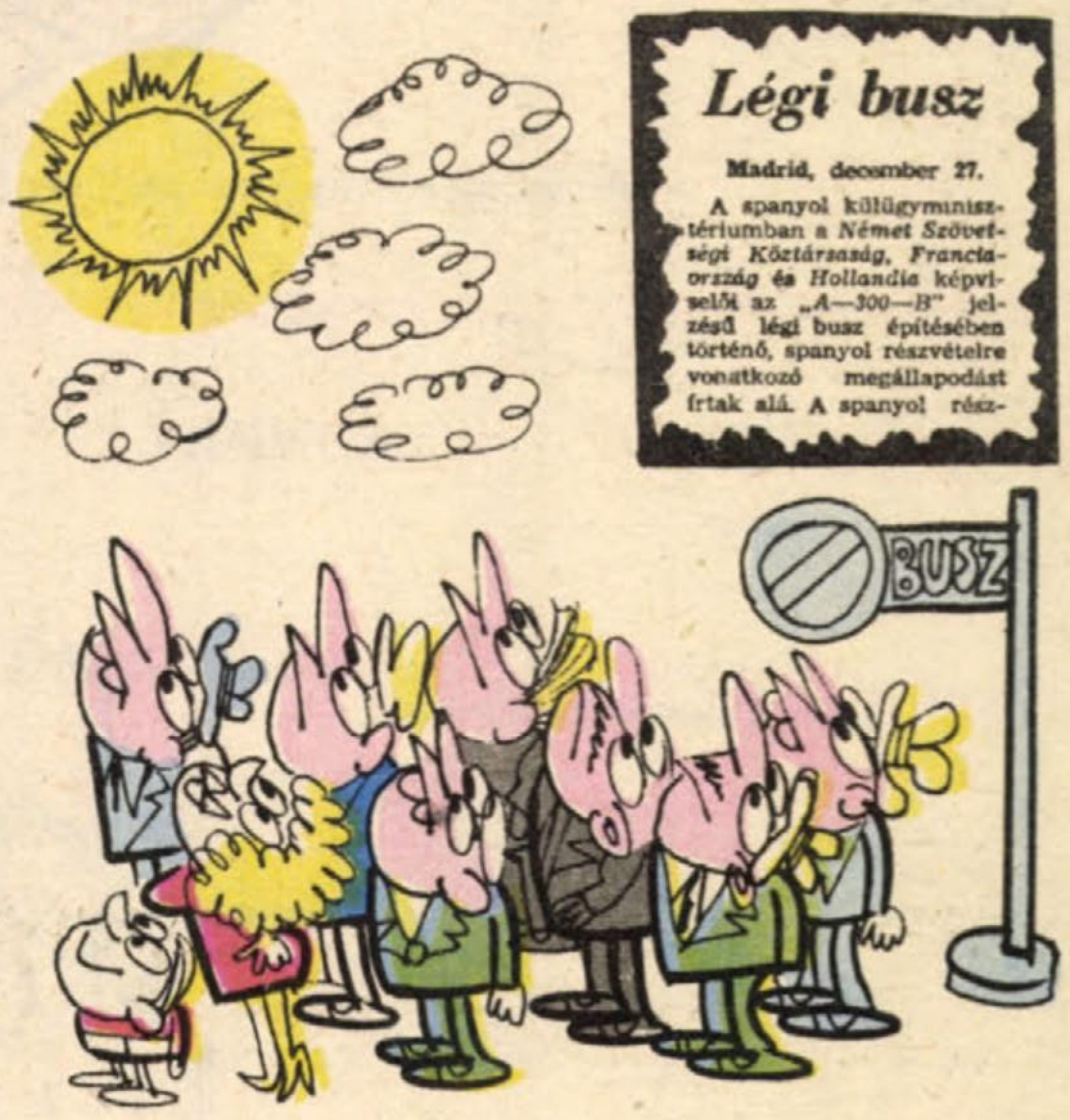
Légi busz
Madrid, december 27.
A spanyol külügyminisztériumban a Német Szövetségi Köztársaság, Franciaország és Hollandia képviselői az „A—300—B" jelzésű légi busz építésében történő, spanyol részvételre vonatkozó megállapodást írtak alá. A spanyol rész-
BUSZ

– Jöhetne már...

TAPASZTALAT

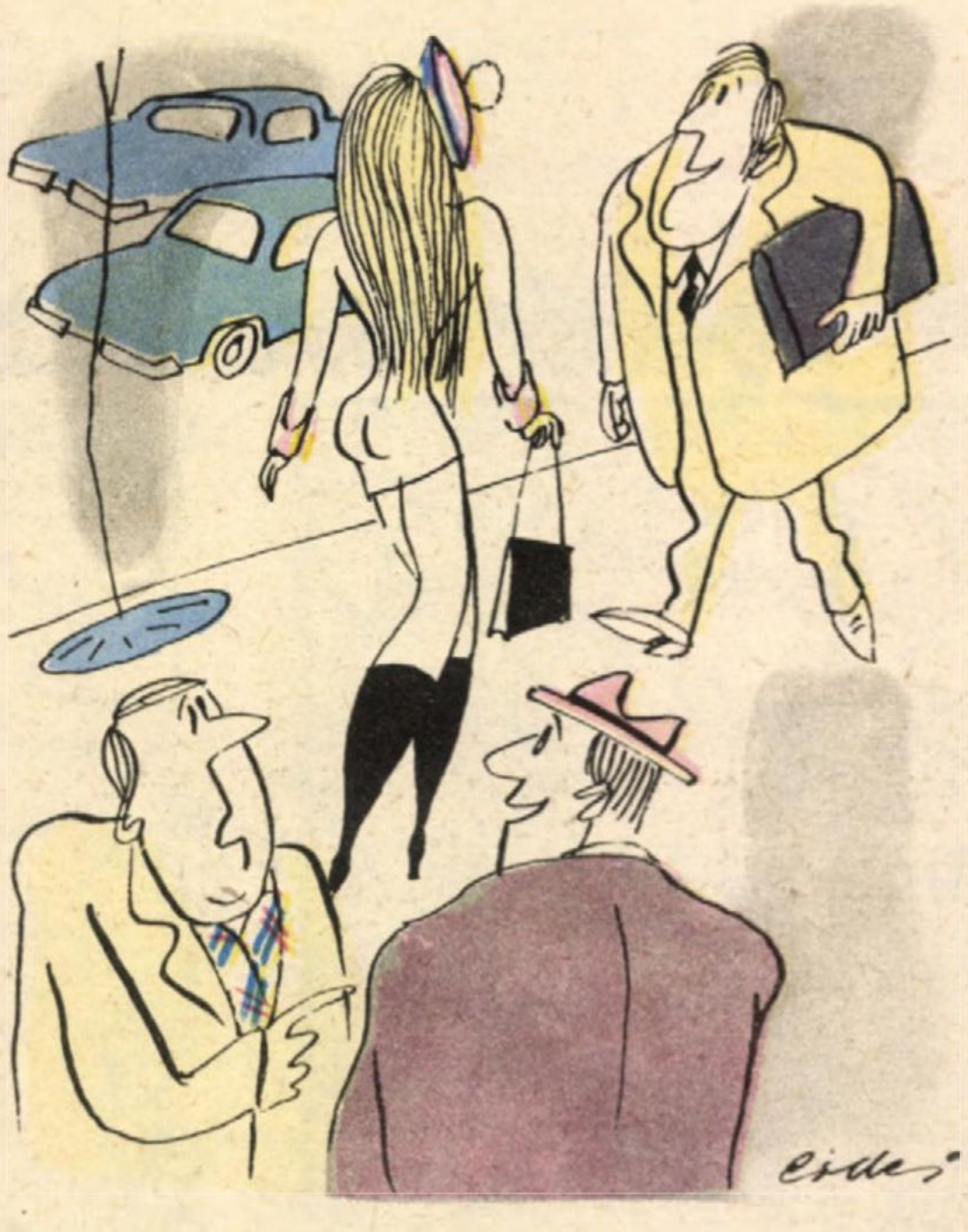

– Honnan tudod, hogy csinos arca van, hiszen még egyszer sem fordult vissza?
– A szembejövő férfiak arcát figyelem ..

VESZTESÉGES VÁLLALAT

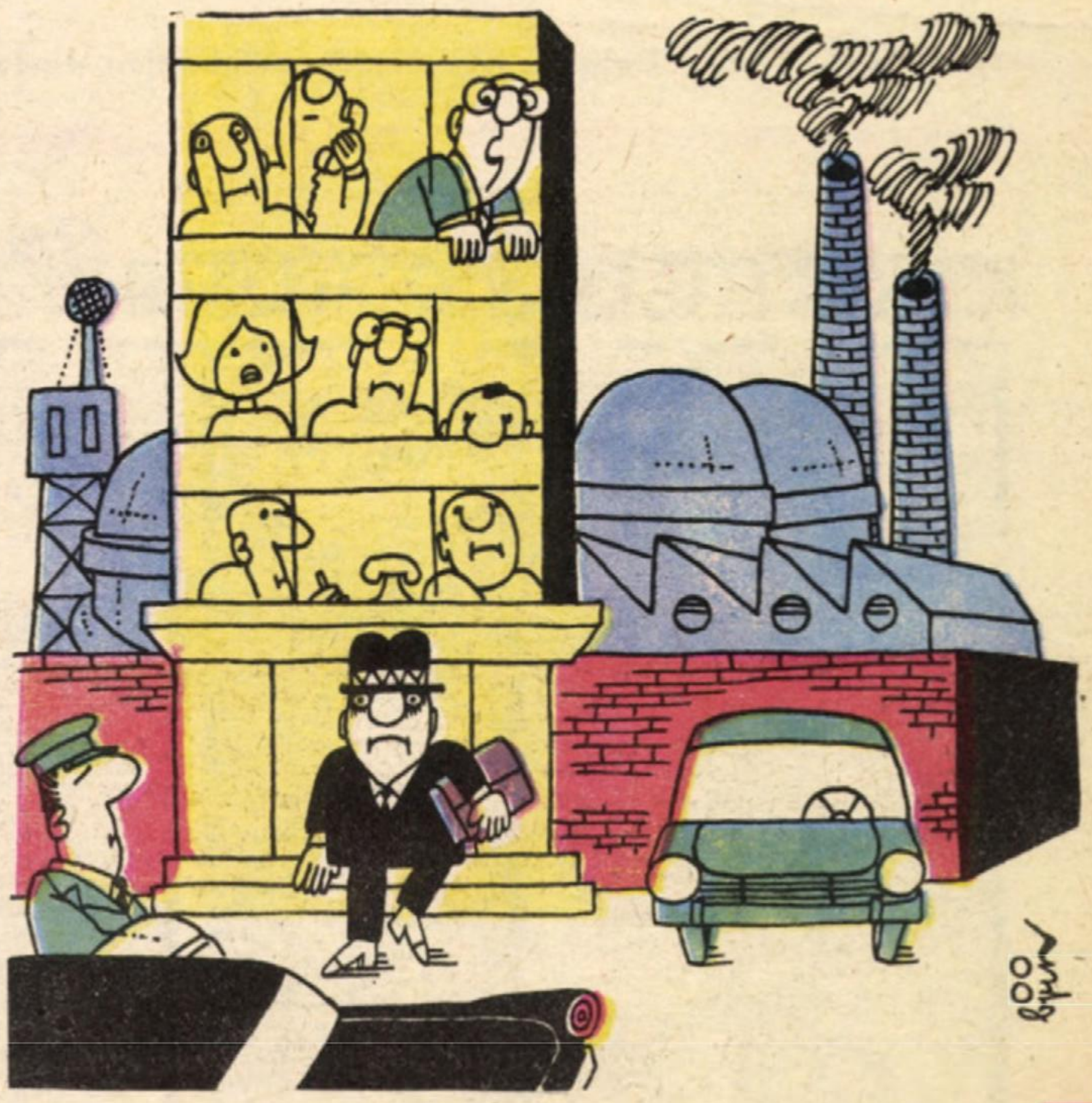

– Imádkozzunk, kartársak! Az igazgatónk most indul beruházási hitelt szerezni...

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

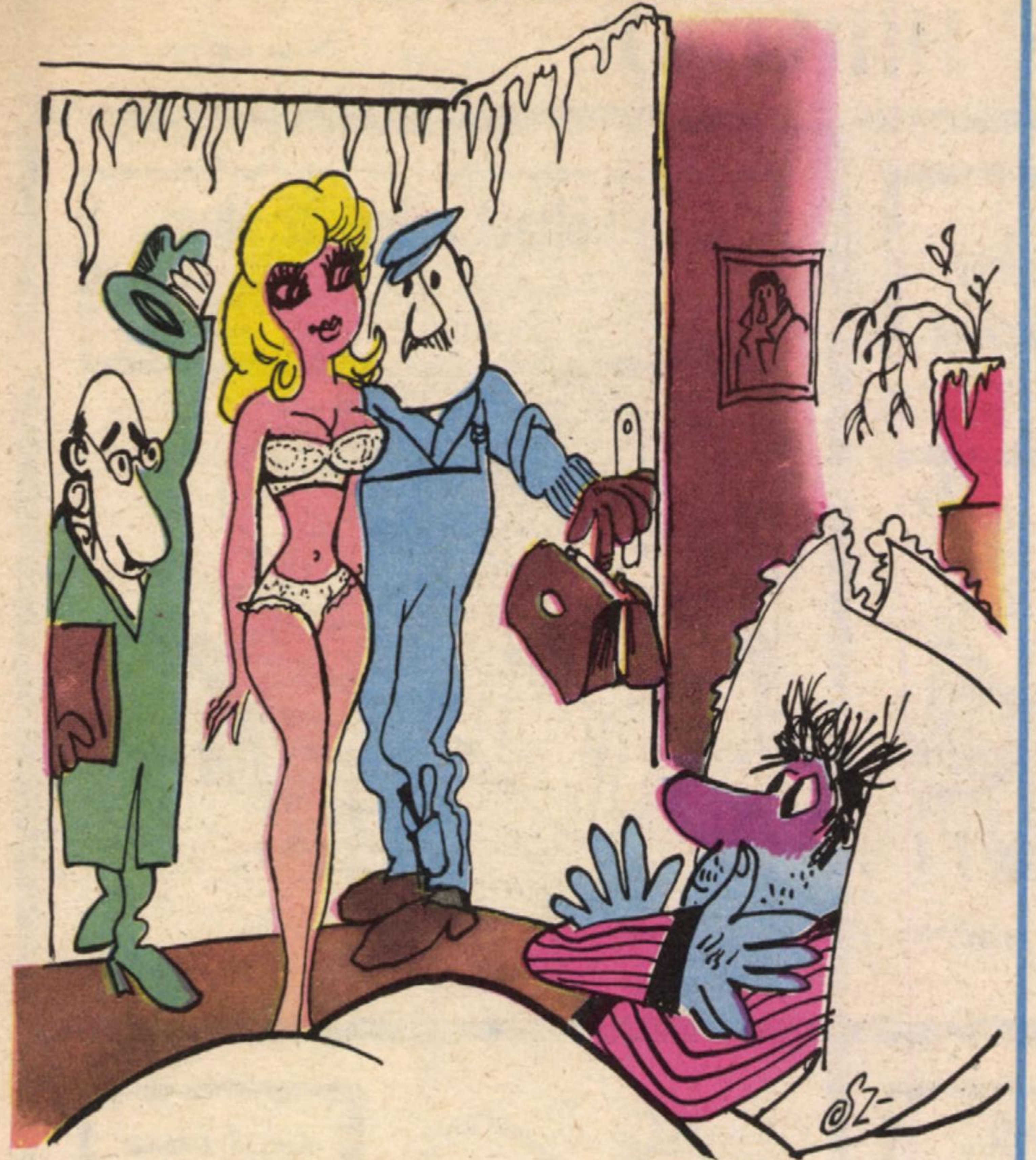

– Amíg megjavítjuk a távfűtést!

a Múzsa csókja

Alanyi költő barátom
benne volt a bajban,
csak hallgatott, mint akinek
feje búbján vaj van.

A Múzsához fordult végül,
s fohászkodva kérte,
segítsen, ha istent ismer,
segítsen, az égre!

A Múzsa nem volt rest, lomha,
megcsókolta százszor,
papírra is került gyorsan
e költői pár sor:

„Hapci!
Hapci!"
– így szólt a vers,
aztán „hapci!" újra –
mivelhogy a csók idején
náthás volt a Múzsa.

Donkó László

PROGNÓZIS

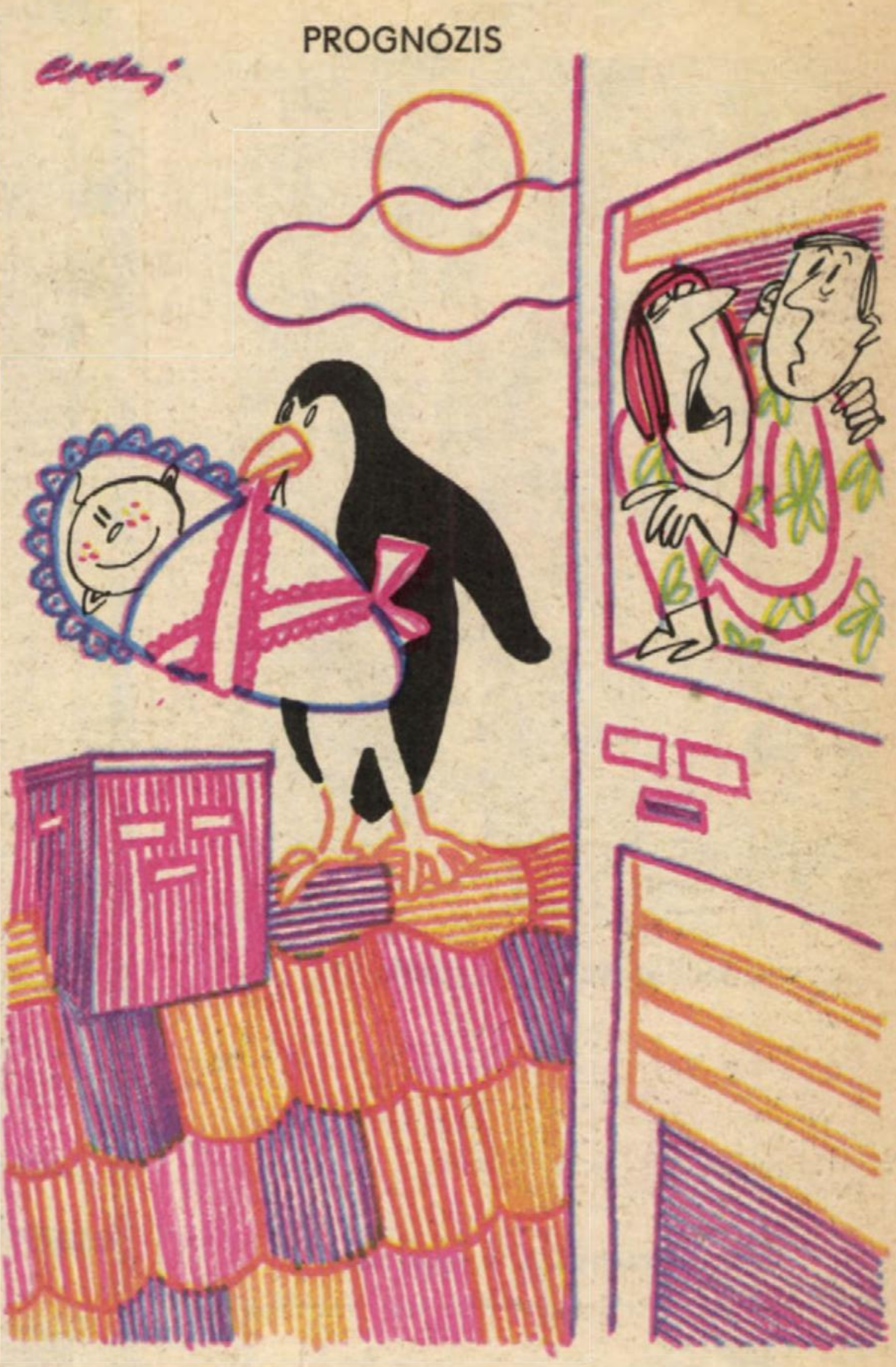

– Most már elhiszed, hogy hosszú tél lesz?!

ÁRNYJÁTÉK

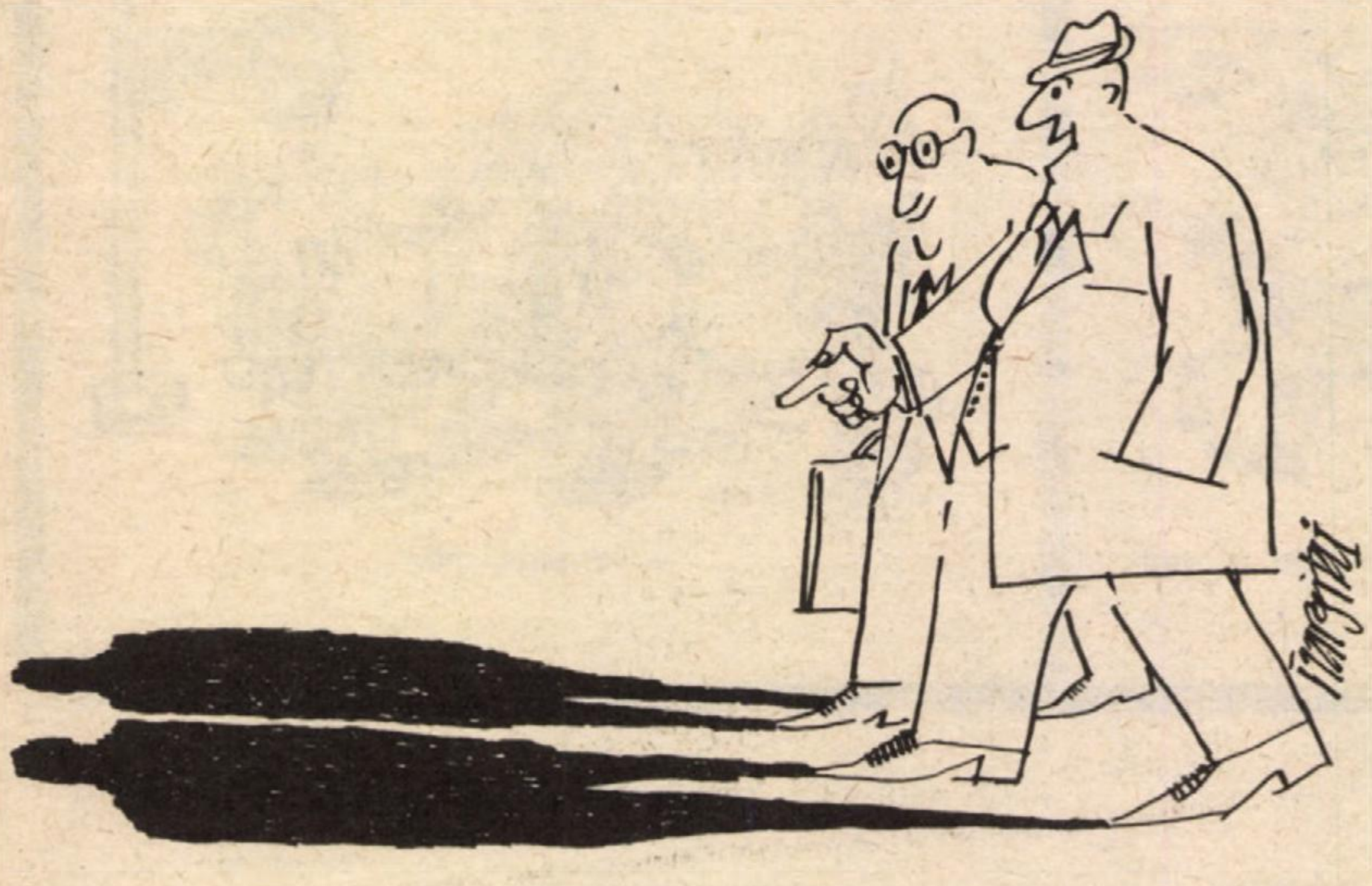

– Látja, Kovács kartárs, itt a földön mindnyájan egyformák vagyunk..

VÁLÓPER

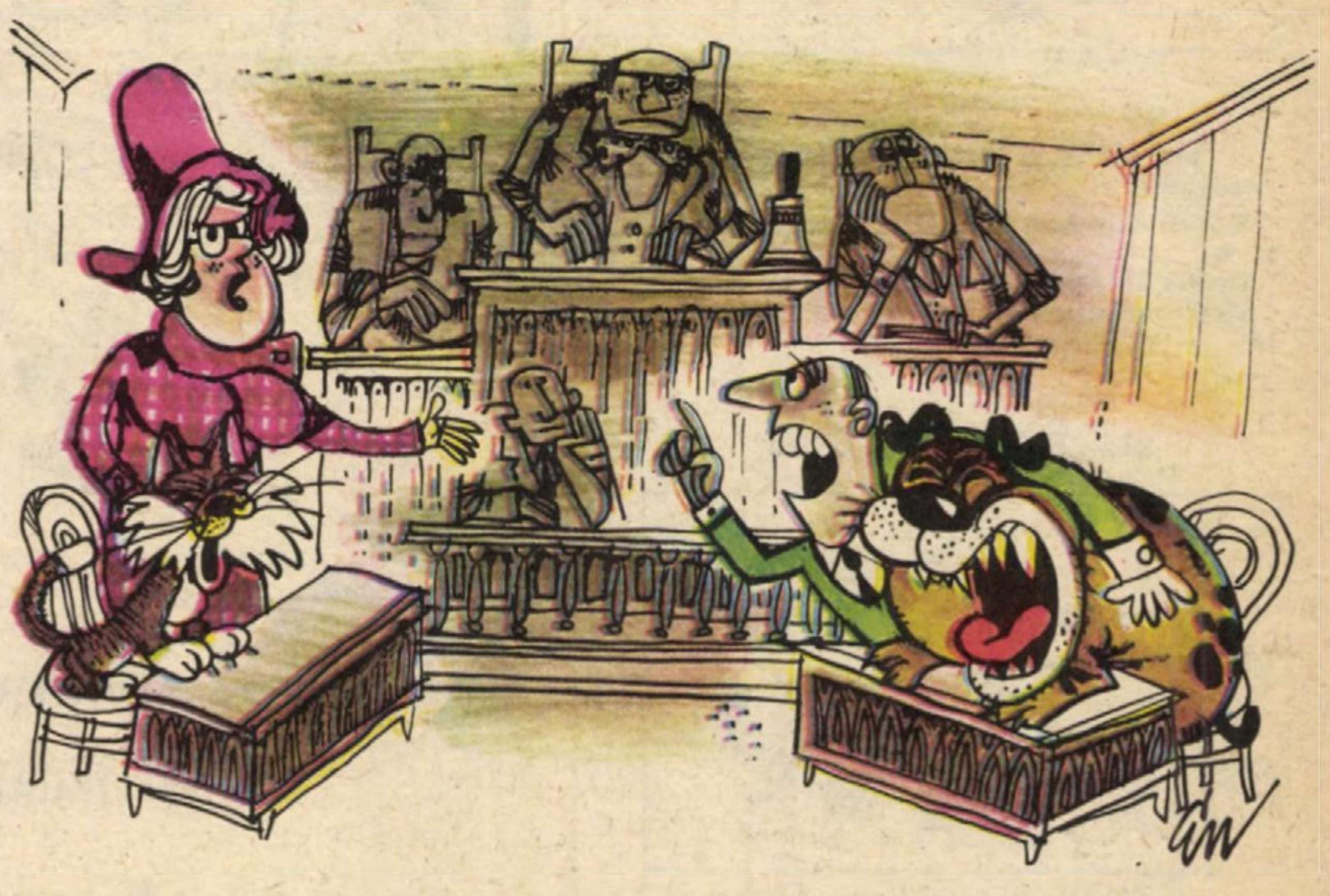

– Sajnos, a kedvenc állataink nem tudnak egymással kijönni!...

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI SZENT GYÖRGY LOVAG NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

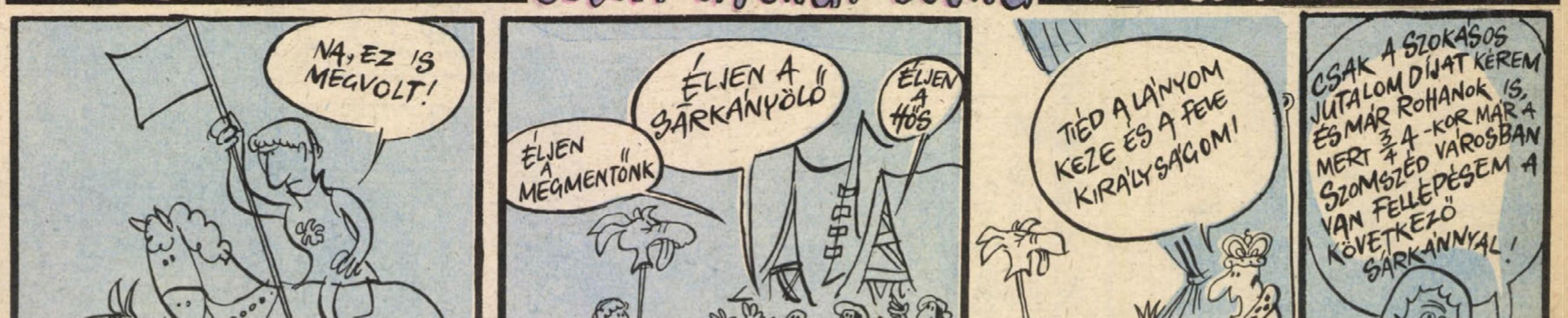
NA, EZ IS MEGVOLT!
ÉLJEN A MEGMENTŐNK
ÉLJEN A SÁRKÁNYÖLŐ
ÉLJEN A HŐS
TIÉD A LÁNYOM KEZE ÉS A FELE KIRÁLYSÁGOM!
CSAK A SZOKÁSOS JUTALOMDÍJAT KÉREM ÉS MÁR ROHANOK IS, MERT 3/4 4-KOR MÁR A SZOMSZÉD VÁROSBAN VAN FELLÉPÉSEM A KÖVETKEZŐ SÁRKÁNNYAL!